

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE - 3

Deset let činnosti Pracovního kolektivu SE – 3.

Komplexní zpráva o telegnostickém, geomorfologickém a speleologickém výzkumu jižní části Moravského krasu.

První část : Základní informace :

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 1 :

O B S A H :

jednotlivých složek Komplexní zprávy.

1.) Soubory základních informací :

Soubor 1/1. : Obsah jednotlivých složek komplexní zprávy.

Soubor 1/2. : Předmluva L. Slezáka.

Soubor 1/3. : Oslovení představitelů ČSS.

Soubor 1/4. : Vymezení zkoumaného území

Soubor 1/4a. : Rozsah sektoru „A“

Soubor 1/4b. : Rozsah sektoru „B“

Soubor 1/4c. : Rozsah sektoru „C“

Soubor 1/4d. : Rozsah sektoru „D“

Soubor 1/5. : Vznik Pracovní skupiny SE – 3 a její historie

Soubor 1/6. : Naši externí spolupracovníci.

Soubor 1/7. : Různé informace, potřebné k vysvětlení účelu či smyslu naší práce.

Soubor 1/8. : Celkový souhrn dosažených výsledků

Soubor 1/9 : Seznam dílčích prací a exkurzních zpráv.

Soubor 1/10 : Mapy finálních výsledků : (dokumentující telegnosticky zachycené anomálie v podzemí).

Mapa terénu levého břehu Hádeckého žlebu – severní část.

Mapa terénu levého břehu Hádeckého žlebu – jižní část.

Mapa terénu levého břehu Hádeckého žlebu – jižní část s obrysem Ochozské jeskyně.

Mapa terénu levého břehu Hádeckého žlebu – západní část.

Soubor 1/11 : Vyhodnocení dostupných geologických vrtů v sektoru „D“

2. Základní dokumentace : Tato dokumentace je zčásti prezentována v jednotlivých svazcích, tak, jak je v obsahu uvedeno, (v malé serii pěti sad), zčásti je nahrána na DVD a přiložena k první části komplexní zprávy.

Soubor 2/0. : Úvodní informace k předložené dokumentaci. (Nachází se na začátku prvního svazku dokumentace – Souboru 2/1).

Soubor 2/1 : Dokumentace - Část první, léta 2008-2010 – sbírání poznatků.

Soubor 2/2. : Dokumentace - Část druhá, léta 2011-2014 – sbírání poznatků a tvorba dokumentace.

Soubor 2/3. : Dokumentace – Část třetí, léta 2015-2016 – sbírání poznatků a zpracování exkurzních zpráv.

Soubor 2/4. : Dokumentace – Část čtvrtá, léta 2017-2019 – sbírání poznatků a zpracování exkurzních zpráv.

3. Mapové přílohy :

3ks map v měř. 1 : 1000 :

Mapa č. 1 v měř. 1 : 1 000 – Severní část zkoumaného území.

Mapa č. 2 v měř. 1 : 1 000 – Jižní část zkoumaného území.

Mapa č. 3 v měř. 1 : 1 000 – Západní část zkoumaného území

4. Externí přílohy :

Petr Kos : Výzkumy v Mokřském lomu – část první.

Petr Kos : Výzkumy v Mokřském lomu – část druhá.

Ladislav Slezák : Geologický průvodce Moravským krasem (s fotografiemi Michala Medka).

**Pavel Kalenda a kolektiv : Georadarová a tele-
gnostická měření nad jeskyní Pekárnou
v r. 2017.**

Kamil Pokorný : Výsledky práce s termokamerou

**Michal Medek : Sledování vodního toku Říčky
v letech 2014 - 2017**

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 2 :

Předmluva

**L. Slezáka k této
komplexní zprávě o
deseti letech práce
v jižní části
Moravského krasu.**

Ladislav Slezák :

P Ř E D M L U V A k této Komplexní zprávě.

Jestliže člověk celý svůj produktivní věk vykonával nějakou smysluplnou práci, jestliže měl to štěstí, že jej ta práce bavila a naplňovala, ba dokonce byla přínosem pro společnost, pak v pozdnějším věku nemůže jen tak „mírnix – dýrnix“ hodit všechno za hlavu a odejít.

Naskýtá se otázka, jak vyplnit zbytek života, aby nepřevládł pocit zbytečnosti, nepotřebnosti a možná i zášti. Doporučuji nastolit „kritickou nostalgii“, pokusit se vyšťourat nějaký profesně blízký, ale kriticky zvládnutelný problém a pokusit se, nejlépe nikoliv sám, o jeho posun stagnace za současný horizont. Je to rozhodnutí lákavé, které nemá časové omezení, stejně tak, jako naše perspektiva neodvratného ukončení života.

Kolik nezodpovězených otázek jsme za sebou zanechali ? Kolik následovníků uznalo za vhodné a užitečné na ně odpovědět ? Několik mých kolegů z branže, kteří se věnovali karsologii zmizelo v propadlišti nepoznaného a otráveně se odklidilo do důchodového zapomnění.

Byli zvyklí, že jim zaměstnavatel – stát – poskytoval podmínky k práci. To ale navždy skončilo ! Je třeba řešit problémy pomocí vlastních zkušeností, zbytků fyzických sil a spoluprací těch, kteří jsou na tom stejně.

Naše uskupení si ukrojilo z Moravského krasu jen docela malý krajíček. Takový, aby byl v našich silách a možnostech řešitelný. Zároveň chceme tento krasový „plácek“ vrátit do speleologické hry, ze které se jaksí časem vytratil.

Ukazuje se, že i toto územíčko má svoje veliká speleologická tajemství, která jsou důmyslně povrchnímu pozorovateli skryta. K jejich objevení však nevede jen cesta náročných a zdlouhavých, mnohdy marných technických prací.

V útrobách skal jsou ukryty jeskyně, ba celé systémy, které čekají na objevitele. Naše, t.č. již desetileté úsilí směřuje k hledání cest k podzemním systémům metodami uplatňování exaktních poznatků čím dále dokonalejších technik, které aplikujeme v kontextu s letitými poznatky celé plejády badatelů před námi.

Chápeme, že v dnešní uspěchané době migrují členové České speleologické společnosti po globalizované matičce zemi. Všude, kam zamíří do vápencových oblastí je vítají chřtány portálů a propastí neznámých obřích jeskynních systémů. To jim v Moravském krasu chybí a i generacím příštím bude chybět. Věřme však, že i tito světoběžníci se v podobě budoucích generací do Moravského krasu vrátí.

**Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.**

Pracovní skupina SE – 3

Část 1., Základní informace č. 3.

Oslovení představitelů ČSS :

Josef Pokorný :

Vážení představitelé

České speleologické společnosti !

Již deset uplynulých let pracuje v jižní části Moravského krasu parta jeskyňářských dědků, kteří zde po celou tuto uplynulou dobu provádí (možná samostatný, ale smysluplný) výzkum. I když jsme v drtivé většině amatéři, nejspíš bychom nedosáhli na takové výsledky, kdyby v našem čele nestál odborník, jací se dají v krasu počítat na prstech jedné ruky.

Tento muž, profesně geolog, od svých patnácti let speleolog, člověk, který věnoval Moravskému krasu prakticky celý život, stál celých uplynulých deset let v čele našeho malého kolektivu tvořeného amatérskými speleology, byl jeho odborným vedoucím, a smysluplně koordinoval všechny akce tohoto svého pracovního kolektivu. Je to Ladislav Slezák, profesně geolog, celoživotní speleolog a navíc emeritní ředitel Správy moravských jeskyní.

Proč tolik věnoval svoje úsilí jižní části Moravského krasu ? Jednak proto, že v něm začínal jako jeskyňář a i když zná prakticky celý kras snad nejlépe ze všech, je toho názoru, že je v jižní části Moravského krasu stále co nového objevovat. Také proto, že celá parta dědků, které vede, včetně jeho samotného dožívá svůj život v Brně a odtud to mají do jižní části krasu nejbližší.

Ale podstatou jeho přístupu k výzkumu je předpoklad, daný praktickými životními zkušenostmi speleologa. Názor, že celá vápencová kra Moravského krasu je jeden nedílný celek, který se vyvíjel a krasověl jako kompaktní geologický blok a jeho celý vývoj byl ovlivňován především geologickými pochody, které v průběhu věků přetvářely krasovou krajinu. Vývojové pochody krasu probíhaly v celém krasu stejně, pod vlivem stejných zákonitostí ! Přesto všichni ti, kteří v jižní části krasu začínali, odcházeli na sever, kde očekávali, že se stanou aktéry úspěšných objevů, což se také v mnoha případech stalo.

A tak se i stalo, že – zatím co severní a střední část Moravského krasu byla jeskyňáři cílevědomě zkoumána, jeho jižní části nebyla zdaleka věnována taková pozornost, jakou by si zasloužila. A právě to motivovalo L. Slezáka, aby se problému jižní části Moravského krasu se svými přáteli věnoval.

Nejprve jsme hledali způsoby, jak smysluplně pracovat, aby to bylo krasu k užítku. Sbírali jsme poznatky, ať už odborné, jeskyňářské či historické a publikovali je, abychom získané informace předali jeskyňářské veřejnosti. V rámci toho vznikla i naše Edice SE-3. To je období let 2008 až 2010.

Naše práce se pod vedením L. Slezáka začala profilovat k výzkumu území pomocí telegnostické detekce. To je období let 2011 až 2012. Od podzimu roku 2012 začal J. Pokorný s kamarády vytvářet v terénu síť pevných bodů, od kterých bylo možno zjištěné poznatky zaměřit a zmapovat.

Prakticky v roce 2013 jsme dotvořili technologii našich výzkumných prací v terénu a začali jsme v tomto roce cílevědomě smysluplnou a pokud to situace a naše technické možnosti dovozovaly, maximálně přesnou dokumentaci. A v této situaci pokračujeme dodnes. Naše poznatky se vyvíjely, takže jsme se někdy vraceli k již vykonané práci, přeměřovali, zkoumali a posuzovali ji z nových hledisek, ke kterým jsme došli, a v důsledku nových poznatků jsme docházeli k novým, opraveným závěrům. Dokumentaci jsme společně zpracovávali, jak do exkurzních zpráv, výsledků měření, dílčích náčrtů, tak ale i do souhrnných map.

A čas zatím běžel a léta utíkala. Naše práce vzbudila také pozornost dvojice výzkumníků, pracujících s výkonným georadarem, profesně geologa, RNDr Pavla Kalendu CSc, a elektronika Ing Rudolfa Tenglera, kteří již několikrát navštívili oblast našich pracovišť, a tam, kde zkoumali terén svým georadarem, potvrdili naše výsledky. Tato plodná spolupráce zatím pokračuje.

I když postup výzkumu krasu je práce na celé generace, deset let práce na výzkumu, řízeném odborníkem přineslo přece jen nějaké výsledky. I když kolektiv „starců“ v práci pokračuje, jejich síly se pomalu blíží k horizontu. Prostě –

léta jsou tady a i když se Vám to nebude líbit, začínáme si pomalu vybírat prkna na rakev. Ale takový je život, a my víme, že to nemůžeme změnit.

A tak bychom byli rádi, aby výsledky těch desíti let naší práce nepřišly vniveč, neupadly v zapomenutí, nepřišly nazmar, jak už se v krasu mnohdy stalo, ale chceme, aby byly využity pro získávání dalších poznatků, prostě, aby se staly majetkem dalších generací jeskyňářů, kteří je budou tvůrčím způsobem dále smysluplně rozvíjet.

Proto Vám chceme na Speloforu 2018 nezištně předat (jako dar) celou dokumentaci našich desíti let práce, protože věříme, že Vám, mladým, přinese další úspěchy v poznávání krasu.

To Vám chce sdělit Vaše krasu oddaná

Pracovní skupina SE – 3.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 4 :

Vymezení území : (sektory).

Obr. č. 1 : Mapa kterou zde vidíte zachycuje jižní část Moravského krasu mezi obcemi Ochozí u Brna a Hostěnicemi. Jižněji leží obec Mokrá, jejíž katastr do zkoumaného území také zasahuje.

Náš výzkum byl prováděn na území, kde jsme předpokládali výskyt jeskyní. Proto jsme jej omezili jen na tu část tohoto území jižní části Moravského kra-
su, která je vyznačena na obr. č. 2 čerchovanou čarou (viz níže), což představuje
plochu přibližně 100 hektarů převážně ve velmi členitém a skalnatém terénu.

Obr. č. 2.

Toto území jsme si ještě rozdělili na 4 sektory (A – D), které jsme zkou-
mali postupně a podrobně. Protože se jednotlivá zjištění na hranicích sektorů
prolínala a další sektor mnohdy přinesl nové poznatky, vázané na předtím
zkoumaný sektor, museli jsme se vracet a znovu zkoumat lokality, které jsme už
zkoumali dříve, abychom sami sobě objasnili, co se v podzemí patrně nachází.

Tím chceme vysvětlit to co by vás, čtenáře mohlo překvapit při studiu na-
ší druhé části této Komplexní zprávy, tj. naší dokumentace, která nejprve přiná-
ší naše poznatky, ze kterých posléze přechází v exkurzní zprávy, ve kterých jsou
již naše poznatky konkrétně dokumentovány pomocí zápisů výměrů, náčrtů,
plánků, či mapkami a fotografiemi zjištěných faktů.

Vymezení území :

Nejprve jsme si tedy vytvořili mapu levobřežní plošiny nad údolím Říč-
ky, *) pod níž leží nejen Ochozská jeskyně, ale podle našich předpokladů celý
dosud neobjevený jeskynní systém. Především jsme vytvořili mapu výrazných

terénních bodů, hlavních lesních cest a toku Říčky tak, že jsme je z mapy 1 :10 000 překreslili do mapy 1 : 1 000. Protože vznikla mapa tak rozměrná, že se nevešla v planografii do stroje, (byla větší než formát A 0), museli jsme z ní nakonec udělat dvě mapy. (Severní a jižní část území). Pak jsme do ní zakreslili linie námi zaměřených pevných bodů, vyznačených v terénu na stromech a do té doby existující jen v našich dílčích náčrtech

Odměřením námi telegnosticky zjištěných anomálií od těchto pevných bodů, nejprve v terénu, později v mapě se dá relativně přesně zakreslit do takto vytvořeného mapového podkladu místo zjištěné anomálie a postupně tak získat přehled souvislostí zjištěných anomálií. Přesnost tohoto záznamu je dána především našimi technickými možnostmi. Předpokládáme přesnost v rozmezí (toleranci) 5 – 10 m. Naším cílem nebylo vytvářet exaktně přesné mapy, ale zaznamenat zjištěné informace použitelným způsobem tak, aby je bylo možno zachovat a seznámit s nimi speleologickou veřejnost.

Takto získanou mapu jsme si potom rozdělili na sektory, které jsme chtěli postupně telegnosticky detekovat a tak propátrat možnosti návazných, dosud neobjevených jeskynních dutin. Bylo rozhodnuto, že západní hranicí sektoru „C“ je cesta Kamenným žlíbkem. Protože jeskyně Pekárna (a patrně její návazný jeskynní systém v prostoru za závalem s tímto jeskynním systémem, ležícím v sektorech „A“ až „C“ zcela určitě souvisí, bylo rozhodnuto, že, až tomu bude zapotřebí, bude vymezen sektor „D“ a možná další sektory.

Původní rozdělení na sektory jsme po kolektivní dohodě upravili tak, že jsme upřesnili hranice sektorů. Situace sektorů tedy po provedené úpravě vypadá takto :

Sektor „A“ :

Jeho **severní hranici** tvoří osa toku Říčky mezi rybníkem „Pod Hádkem“, a velkým balvanem, ležícím v řečišti Říčky pod PB 2. Východní hranice prochází se strany rybníka vodorysem hráze, zahrnuje skruž ucpávky ztratu a odtud se táhne k silnici 383 (dopravní spojnice obcí Ochoz a Hostěnice) se kterou pokračuje od ústí lesní cesty k „Maloplošné přírodní rezervaci Říčky“, dále souběžně osou silnice až k lesní cestě, odbočující k rozcestí Troják, a odtud pokračuje na osu můstku přes Hostěnický potok u Čistírny odpadních vod v Hostěnicích.

Od tohoto bodu pokračuje dále **jižní hranice** sektoru A po lesní účelové komunikaci, která vede z Hostěnic k Mokré hájence. Tato hranice je dále společná pro jižní hranici sektoru C a k západu směřujícímu sektoru D.

Západní hranice sektoru A potom vede od Trojáku k pevnému bodu PB 2 na cestě od rybníka „Pod Hádkem“ a k ose Říčky pod tímto bodem (velký balvan v korytě Říčky – viz západní konec severní hranice sektoru „A“).

Sektor „B“ :

Severní hranicí tohoto sektoru je opět osa toku Říčky. Její východní hranice je totožná se západní hranicí sektoru A.

Západní hranice vede od Říčky přes studnu u Ochozské jeskyně k Trojáku. Jižní hranicí sektoru „B“ je samotné rozcestí Troják **).

Sektor „C“ :

Severní hranicí tohoto sektoru je opět osa toku Říčky a začíná severně od studny před Ochozskou jeskyní, na propadání Říčky IV pod Netopýrkou a končí pod můstkem přes Říčku u rozcestí pod Kamenným žlíbkem.

Východní hranice je totožná se západní hranicí sektoru B.

Jižní hranice, jak bylo již uvedeno v popisu sektoru „A“ je společná s hranicí tohoto sektoru i sektoru D a pokračuje dále k Mokrské hájence.

Západní hranicí sektoru C je osa cesty Kamenným žlíbkem od křižovatky cest až k Říčce.

Sektor „D“ :

Severní hranicí tohoto sektoru je opět osa toku Říčky (až k vývěru Říčky V – 1), východní hranice je shodná se západní hranicí sektoru C, jižní hranice pokračuje od ústí cesty do Kamenného žlíbku směrem k Mokrské hájence a západní hranici sektoru D tvoří myšlená čára od Vývěru Říčky I. k jeskyni č. JESO-MK 1442 – „Naproti výtoku“ (Ř-33) a odtud k cestě, tvořící jižní hranici (– viz mapu).

Protože se naše výzkumy v prostoru rozhraničení sektorů prolínají, bude přesah dokumentace takových prací na pomezí sektorů ukládán vždy v dokumentaci obou sektorů

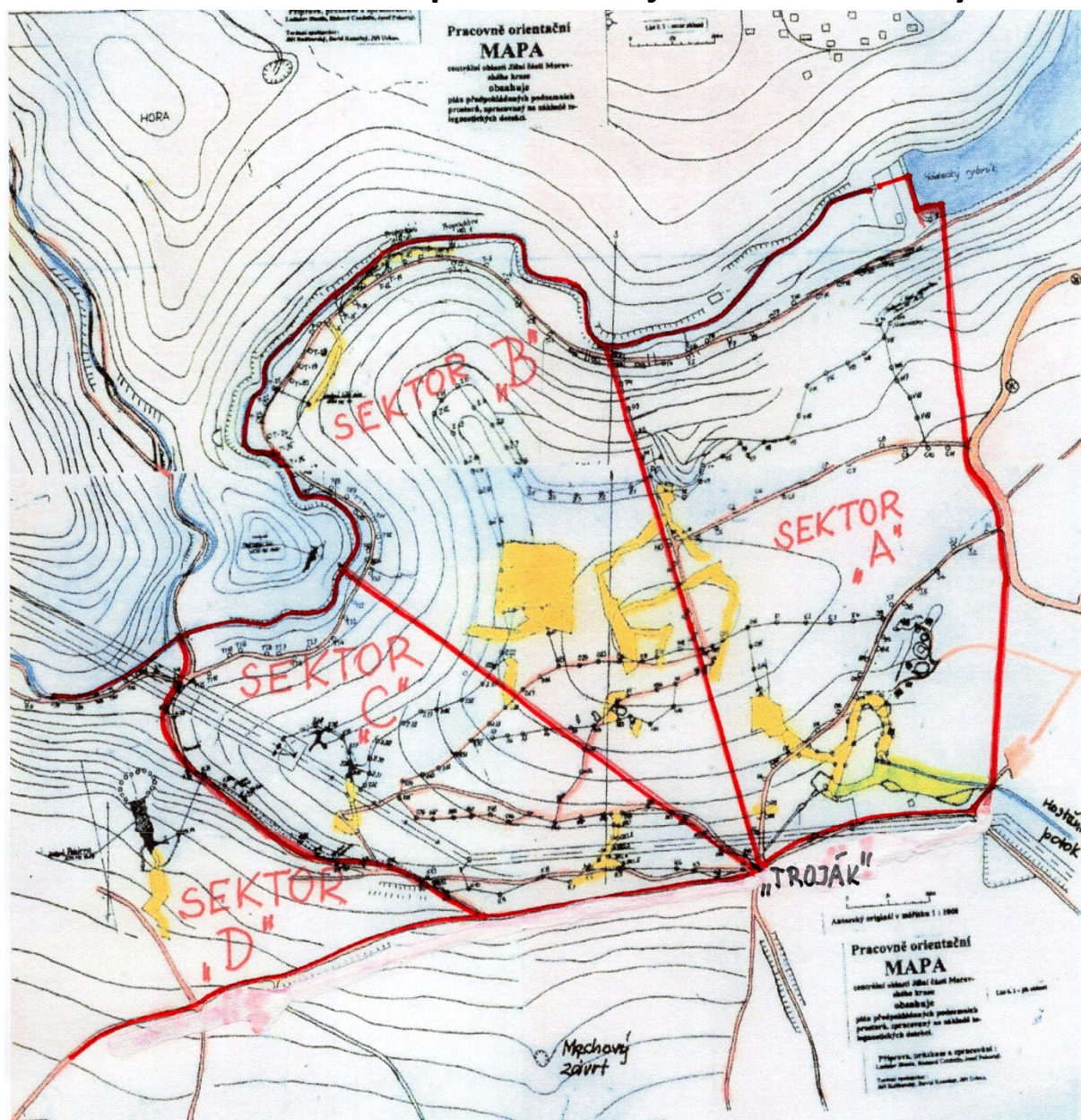
Přesné rozhraničení sektorů se nachází na mapě, uložené na další stránce.

***)** v některých starších pracích údolí Hádecké Říčky, či Hádecký žleb. Název je odvozen od kopce Hádku nad Hádeckým rybníkem, a je to pomístní, historický název. Hádecký žleb je část údolí Říčky od Hádeckého rybníka ke Kaprálovu mlýnu. Ještě ve druhé půli 19. století byl

tok Říčky od rybníka „Pod Hádkem“ k Vývěru 1 (ponorná část Říčky) nazýván Hádeckým potokem. Ve druhé polovině šedesátých let devatenáctého století zde prováděli pracovníci rakouské armády mapování, zjistili že jde o jeden a ten stejný vodní tok a zapsali jej do map jako Říčku. Přechodným názvem se stal někdy v literatuře dosud používaný výraz „Hádecká Říčka“.

****) Rozcestí „Troják“** je dávným trojmezím tří panství. Panství Zábrdovického (katastr obce Ochoz), panství Lichtenštejnského (katastr obce Hostěnice) a panství „Svatopetrské kapituly brněnské“ tj. Katedrály Petrov (katastr obce Mokrá).

Rozdělení zkoumaného prostoru na jednotlivé sektory :

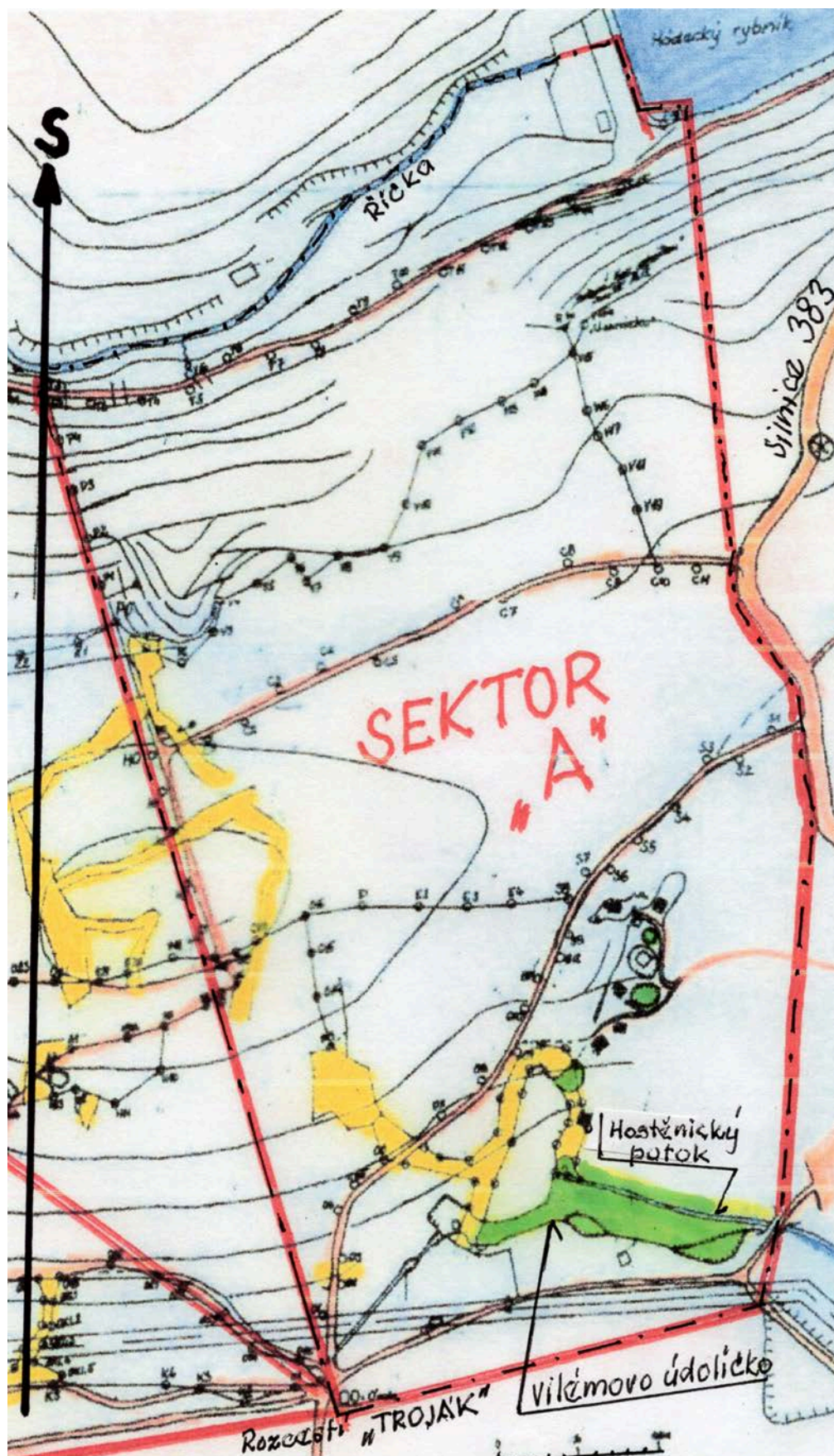
Červené čáry jsou hranicemi, které ohraničují jednotlivé sektory. V době, kdy byla mapa sektorů tvořena jsme ještě neznali poznatky z telegnostické detekce, proto byly hranice sektorů několikrát upřesňovány a proto již nebyly v této ma-

pě do sektoru D zahrnuty nejnovější poznatky, které jsou dokumentovány v dalších, nových mapách tohoto sektoru.

Rozsah sektoru „A“ :

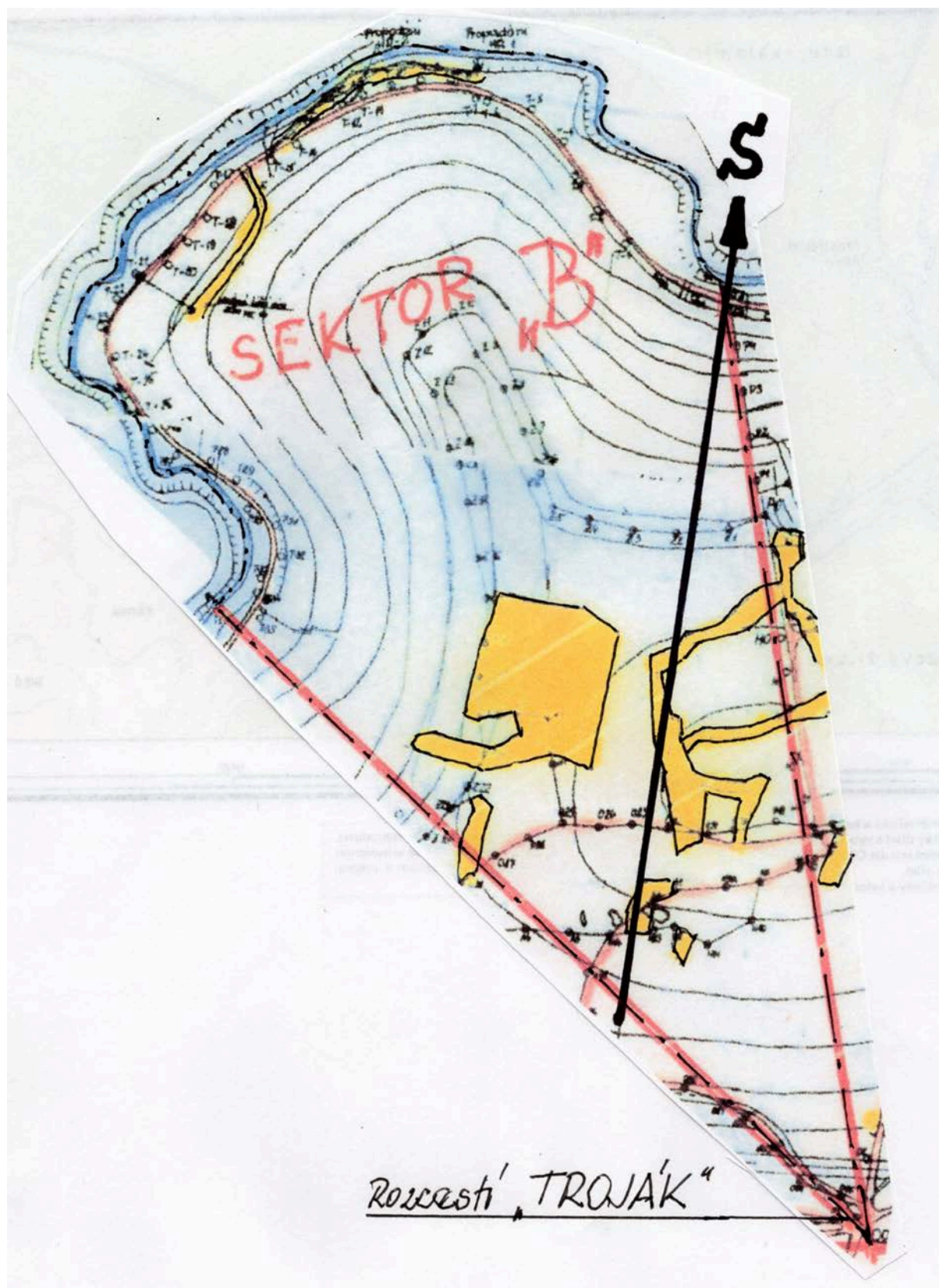
Rozsah sektoru „A“ je dán ohraničením v této mapě. Zjištěné informace se mohou na hranici sektorů vzájemně prolínat. Pokud k tomu dojde, budou prezentovány v obou sektorech

Klíčovými body v tomto výzkumu jsou : Vývěr, nesprávně nazvaný Estavela, případně další vývěry krasových vod, podtékající cestu, Májová jeskyně, Propadání Hostěnického potoka I., Propadání Hostěnického potoka II., a Vilémovo údolíčko.

Rozsah sektoru „B“ :

Klíčovými body ve výzkumu tohoto sektoru jsou Propadání Hádecké Říčky I., Propadání Hádecké Říčky II., Propadání Hádecké Říčky III., Propadání Hádecké Říčky IV., celá Ochozská jeskyně a hypotetický vstup do jeskyně Seniorky, včetně celé Seniorky.

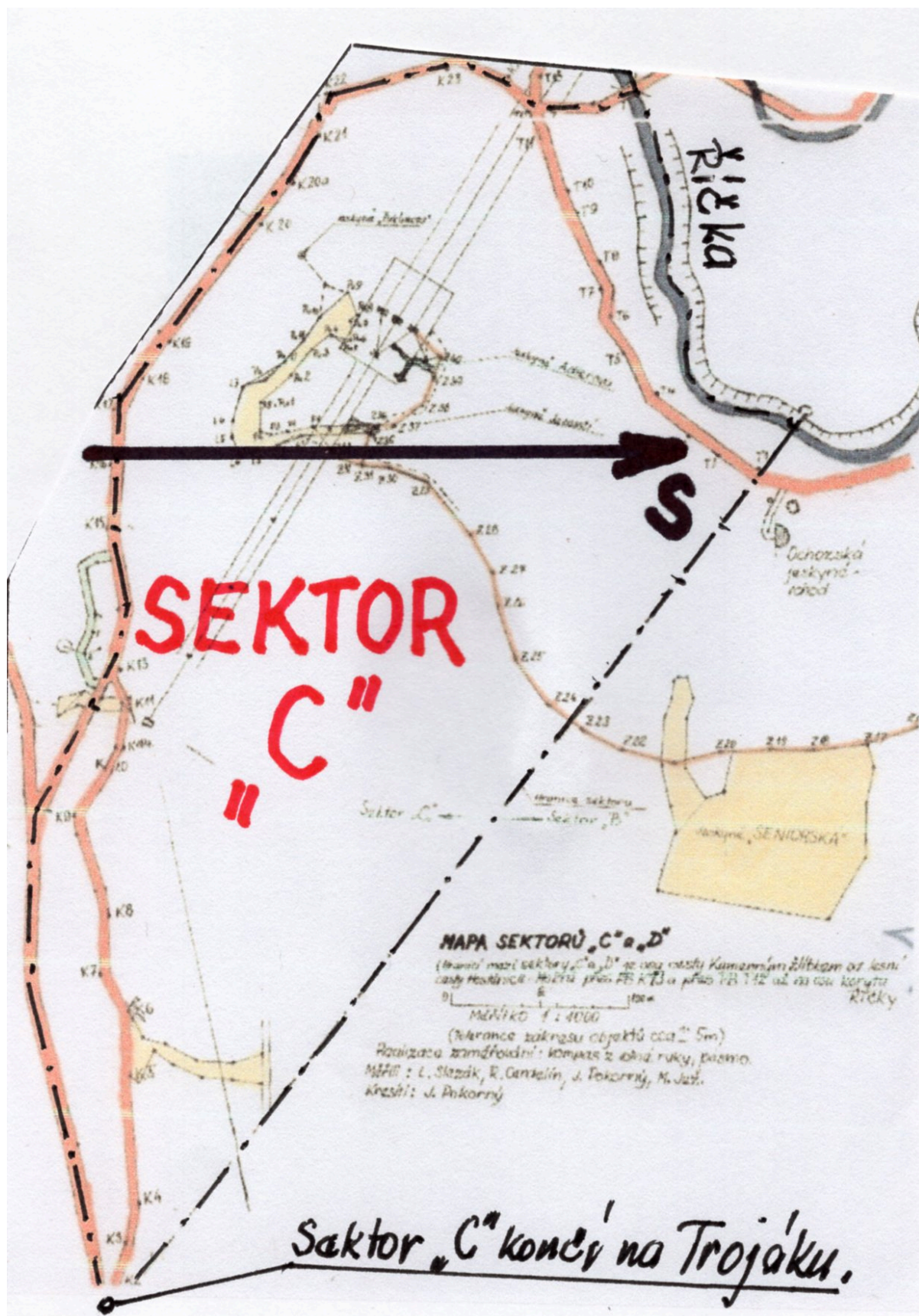

Rozsah sektoru „C“ :

Sektor „C“ zahrnuje :

Na severní straně ohraničuje sektor pravý břeh potoka Říčky, na východní straně černá čerchovaná linie, na jihu tvoří hranici cesta, jdoucí z Hostěnic od ČOV k Mokrské hájence. Západní hranici tvoří osa cesty Kamenným žlíbkem (Trasa K).

Klíčovým objektem je jeskyně Jezevčí, Adlerova, Puklinová, Labyrint Ochozské jeskyně a další náznaky fragmentů jeskyní, které nebyly dosud prozkoumány detailně. Zatím zde není ještě zakreslena Křížova jeskyně, k jejímuž přesnému zaměření došlo později.

Rozsah sektoru „D“ :

Sektor D zahrnuje :

Severní hranici sektoru tvoří osa potoka Říčky, východní hranici tvoří osa cesty Kamenným žlíbkem, jižní hranici tvoří osa cesty z Hostěnic k Mokrské hájence a západní hranici tvoří myšlená linie v ose sever – jih na úrovni Vývěru Říčky I a jeskyně „Naproti Vývěru“ (Ř-33, JESO MK č. 1442) a odtud úhlopříčně k cestě, tvořící jižní hranici sektoru.

Současnými klíčovými objekty jsou jeskyně Pekárna a jeskyně Kůlnička. Vše ostatní je v současnosti předmětem výzkumu.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 5 :

Vznik Pracovní skupiny SE – 3, její historie a výsledky z toho plynoucí.

Josef Pokorný :

Vznik SE – 3, historie této pracovní skupiny a výsledky z toho plynoucí.

L. Slezák

J. Pokorný

R. Cendelín

Všechno, co se kdy událo, má svůj děj, tedy historii. I pracovní skupina, která si říká **SE – 3**, (což jsou ve své podstatě **tři aktivní senioři a jejich obětaví kamarádi**), má svoji historii. Je to povídání o tom, jak tři aktivní a pracovití stárnoucí speleologové našli k sobě cestu a začali, nejprve zkušebně, ale stále cílevědoměji rozvíjet svoje aktivity.

Pro ty, kteří nás neznají se nejprve představíme. Hlavní osobou seniorské pracovní skupiny je **Lad'a Slezák**. (Narozen v r. 1934). Profesně je to geolog, s více jak šedesátiletou praxí v krasovém výzkumu. Je detailním znalcem Moravského krasu. Od svých patnácti let je aktivním speleologem a je emeritním ředitelem Správy českých a moravských jeskyní.

Říkáme mu **Koordinátor**. Takový titul přísluší člověku, který dokáže odborně, smysluplně a cílevědomě řídit pracovní kolektiv, Bez Koordinátora by náš pracovní kolektiv nebyl tím, čím je. Dokáže pracovat s virgulí (má s tím zkušenosti z doby, kdy pracoval v kolektivu RNDr Jaroslava Dvořáka na geologickém mapování Moravského krasu v letech 1956 - 1959) a objektivně vyhodnotit získané poznatky. Je objevitelem řady jeskyní. Za jeho léta poctivé a smysluplné práce pro kras mluví jeho dosažené výsledky. Zná Moravský kras jako málokdo.

Mgr Ladislav Slezák se narodil v r. 1934 v Brně – Řečkovících, kde absolvoval obecnou školu. Dále vystudoval osm tříd reálného gymnázia v Brně – Králově poli na Slovanském náměstí, kde v r. 1950 zorganizoval studentskou skupinu jeskyňářů při Speleologickém klubu pro zemi Moravskoslezskou v Brně, jehož byl členem.

Skupina krátce pracovala ve střední části Moravského krasu na Býčí skále, pak, v r. 1951 přešla pod vedením Jaroslava Dvořáka do jižní části Moravského krasu, do Ochozské jeskyně a jejího okolí.

Po maturitě v r. 1952, kdy její členové přešli na vysokoškolská studia pracovala tato skupina již jen sporadicky, až nakonec v r. 1956 ukončila svoji činnost úplně. Její členové se totiž, po ukončení studií rozešli na místenkově přidělená místa.

Nově dostudovaný L. Slezák, (tehdy promovaný geolog) nastoupil u Spišských železno-rudných baní ve Spišské Nové Vsi jako obvodový geolog pro těžbu sideritů v Luciabani a Smolníku. V roce 1958 se vrací do Brna a nastupuje jako mapér – geolog u Ústředního ústavu geologického (ÚÚG) Praha, kde pracuje v pracovní skupině pod vedením Jaroslava Dvořáka na geologické mapě Moravského krasu. (1960 – J. Dvořák – L. Slezák im. kol.).

V roce 1960 odchází jako vedoucí nově zřízeného Oddělení pro výzkum krasu při Moravském muzeu v Brně, kde působí až do roku 1968. V tomtéž roce byl pozván do konkurzu na místo vedoucího organizace Moravský kras v Blansku, provozu jeskyní, kam nastupuje ještě v létě téhož roku.

Přesto, že odmítá vstup „internacionální pomoci“ armád spojeneckých vojsk a odmítá vstup do KSČ, buduje cílevědomě organizaci, v jejíž čelo byl postaven, zakládá Ochrannou stráž Moravského krasu, Dokumentační oddělení a vede profesionální výzkumnou skupinu.

V r. 1973 úspěšně organizuje potápěčskou sekci při pořádání 6. Mezinárodního speleologického kongresu v Olomouci, který otevřel tajnou emigrační cestu potápěčům z ČSSR do Kanady. Na činnost L. Slezáka proto nasadila STB 2 agenty z řad zaměstnanců a tak byl začátkem roku 1974 z funkce odvolán. Byla mu ponechána jen funkce vedoucího výzkumné skupiny. Spolu s touto skupinou byl posléze v r. 1977 delimitován do nově vzniklé Správy ChKO Moravský kras.

V roce 1989 byl rehabilitačními orgány příslušných stupňů plně rehabilitován a požádán o návrat do funkce ředitele Správy Českých a Moravských jeskyní. (Tato organizace zahrnovala všechny veřejnosti přístupné jeskyně na území Čech a Moravy).

L. Slezák tuto funkci přijímá a přes sílíci privatizační snahy z různých stran dosahuje vynětí jeskyní z možné privatizace a tím zajištění jejich zákonné ochrany. V roce 1995 odchází L. Slezák do zaslouženého starobního důchodu.

Není již osobou výdělečně činnou, ale tím víc přispívá svými zkušenostmi a radami speleologům, vede odborná školení, semináře a exkurze. Spolupracuje s Kluby důchodců i s odbornými institucemi, jako například s Geologickou službou ČR.

Se dvěma přáteli (s Richardem Cendelínem a Josefem Pokorným), bývalými aktivními jeskyňáři založil při ZO 6 – 12 „Pracovní skupinu SE – 3“ (Tři senioři), která společně se svými dalšími externími spolupracovníky každoročně vydává ve své Edici soubor poznatků a krasových příspěvků všeho druhu, vypálených na CD.

Dalším z trojice je **Richard Cendelín**. (Narozen v r. 1945). Je to praktický speleolog, profesně stavební technik. 2.06. 1962 jako sedmnáctiletý se stal členem Sloupské skupiny Speleologického klubu Brno, vedenou Otou Ondrouškem (členové Jan Kachlír, Richard Šikula), která v únoru až květnu 1961 objevila jeskynní systém za skalisky Evropou a Indií ve Sloupu. Podílel se na dalších objevných pracech na této lokalitě. Tato skupina byla první skupinou, která se přihlásila k samostatnému Oddělení pro výzkum krasu Moravského muzea

Brno, které bylo založeno 1. 01. 1960, jehož vedoucím byl Promovaný geolog Ladislav Slezák (dále jen Krasové oddělení).

Tato skupina dále

- 1.) Otevírala raritní ventarolu pod hřebenáči Otec, Matka a Syn, která ústí do tohoto hypotetického systému výše uvedených jeskyní. Práce na této lokalitě byly zahájeny v r. 1965.
- 2.) Podílela se na výzkumu Sloupsko-Šošůvského jeskynního bludiště – horního a dolního patra (Wankelova jezírka ve spolupráci s HBZS Ostrava – Radvanice).
Na základě myšlenky Richarda Cendelína učinila objevy ve III. vchodu Sloupsko-Šošůvských jeskyní – Propástce v r. 1966.
- 3.) Započala výzkumné a prolongační práce v propasti „U obrázku“.

Na základě písemné dohody sjednané dne 29. dubna 1969 s podnikem Moravský kras, provoz a výzkum jeskyní v Blansku začala se tato skupina považovat za součást organizace Moravský kras v Blansku a jako taková začala vystupovat na veřejnosti pod názvem Speleologická skupina Sloup – Moravský kras Blansko.

Na své pracovní poradě, konané dne 7. června 1969 ve Sloupu členové Sloupské skupiny (Pavel Bubla, Richard Cendelín, Jan Kachlíř, Richard Šíkula, Zdeněk Tůma) jednomyslně odvolali z funkce vedoucího a z členství ve skupině pana Otu Ondrouška a novým vedoucím skupiny zvolila ze svého středu Richarda Cendelína.

Veškeré úsilí této skupiny se zaměřilo na výzkum propasti „U obrázku“ v Pustém žlebu, kde byly dne 29. 01. 1972 učiněny nové objevy – objevitelé R. Cendelín, J. Kachlíř, Promovaný geolog L. Slezák, Z. Tůma a J. Webr.

Výše uvedená skupina ukončila svoji činnost 31.12. 1976 na základě zrušení dohody o spolupráci ze dne 15. září 1976 ze strany ředitele Moravského krasu, provozu a výzkumu jeskyní v Blansku, Josefa Šebely.

V průběhu života se stal Richard Cendelín blízkým spolupracovníkem a nerozlučným kamarádem Ladi. Slezáka. I on dokáže pracovat s virgulí.

Třetím v této trojici je ***dědek poděs praštěný jeskyněmi – Josef Pokorný.*** (Narozen v r. 1933) který se mezi těmi dvěma prostě „našel“. Vyučil se v obchodě (obor potraviny), po vyučení mění řadu dělnických profesí, stává se řidičem z povolání a v této profesi pracuje deset let. Posledních pět let této činnosti věnuje dálkovému studiu Střední průmyslové školy strojní s maturitou. Poté absolvuje jako montážní technik úseku Potrubí první etapu výstavby Teplárny Přerov (kotel 125 t páry / hod. a turbína o výkonu 25 MW), dále výstavbu první etapy Elektrárny Vojany na východním Slovensku (6 kotlů 350 t páry /hod. a 6 turbín 110 MW). Po dokončení EVO I přechází na pracoviště v Brně, kde dále pracuje jako dopravák - logistik, typický týlový pracovník, vytvářející včasným zásobováním, přísunem dopravních prostředků a mobilních mechanismů lidem na stavbách podmínky k práci. Do Brna se vrací proto, že se chce především věnovat výchově svých tří synů, z nichž nejstaršímu v oné době bylo již 12 let. Při svém zaměstnání, ve svém volném čase vychovává nejen svoje děti ale vede nejprve pionýrský oddíl, později Pionýrskou skupinu (120 dětí), pionýrskou skupinu, která pracuje samostatně a není při žádné škole (takové byly v Brně jen dvě a byly nadřízenými orgány trpěny jen pro svoje vynikající výsledky) po dobu 11 let. Na podzim roku 1981 je z této funkce odvolán, neboť poukázal na nekalé praktiky výše postaveného funkcionáře a nadřízené orgány přišly na to, že tento člověk nemůže vychovávat mládež. V r. 1982 se dostává mezi jeskyňáře. Ve snaze poznat tajemství krasové přírody absolvuje Kurs speleologického minima a následně Výcvik speleologa I. stupně a věnuje se – dosud – speleologické činnosti, převážně v jižní části Moravského krasu. V roce 1993 odchází, po 37 letech práce v První Brněnské strojírně (Závod DIZ – Montáže) do starobního důchodu a věnuje se svým zálibám. Dále

pracuje jako certifikovaný a akreditovaný instruktor pro výcvik řidičů motorových vozíků (komplexní mechanizace skladovací techniky) do r. 2008, i jako traťový komisař automotodromu Masarykova okruhu do r. 2010 a jako speleolog dosud.

Jednou, když bylo nutno v krasu práci dokončit se zde zdržel přes půlnoc, ale tehdy neměl jak o tom podat zprávu rodině. Jeho žena v zoufalství, že se ve stanovený čas nevrátil organizuje z vyburcovaných členů rodiny záchrannou výpravu. Naštěstí se Josef, v jednu hodinu po půlnoci, těsně před výjezdem samozvané „záchranné skupiny“ vrací a po dojezdu jej jeho žena nazývá „dědek praštěný jeskyněmi“ a on to od té doby pietně, jako vzpomínku na svou zemřelou ženu používá jako titul. V kolektivu dělá to, co umí – snaží se spolupracovníkům vytvářet podmínky k práci.

Tak, teď jste se s námi alespoň ve stručnosti seznámili a já mohu začít svoje povídání. Josef měl zájem o jeskyně už v mládí, ale záhy po vojně se oženil, založil rodinu, pak dohněl svoje zanedbané vzdělání dálkovým studiem, vychovával děti, a až tím prošel, tak se jako devětačtyřicetiletý „fotr“ dostal mezi jeskyňáře a jejich speleologické aktivity jej upoutaly natolik, že se stal jedním z nich. Ne, že by ho zvlášť bavilo (v tom jeho věku) ložit, ale zajímalo ho, jak celá krasová krajina vznikala. I když se tehdy přece jen ještě učil lezeckým technikám, bylo pro něj prioritní poznávat vývoj krasu. Dvacet šest let pracoval v ZO 6 – 11. Složil zde v osmdesátých letech dvacátého století úspěšně Zkoušky speleologického minima a následně Zkoušky speleologa I. stupně.

Po létech práce v ZO 6 - 11 požádal v roce 2007 ZO 6 – 12 o možnost přechodu do jejich ZO. ZO 6 – 12 jeho přestup projednala a na výroční členské schůzi odsouhlasila všemi členy bez námitek. Důvod odchodu ze ZO 6 – 11 je jeho osobní záležitostí a není předmětem tohoto povídání. Nicméně do historie Pracovní skupiny SE – 3 to patří.

Protože Josef jsem já, autor těchto řádků, dovoluji mi, abych z tohoto místa **poděkoval bratřím Himmelům za všechno, co jsem se od nich mohl za 26 let spolupráce naučit.** Získané vědomosti jsou vždycky největším bohatstvím člověka. Bez toho, co mne naučili bych dnes nebyl tím, čím jsem.

Také mi dovoluji, abych ve svém vyprávění dále pokračoval „ich formou“. Historie vlastně začíná tehdy ještě v ZO 6 – 11. Původně jsme se snažili otevřít v Ochozské jeskyni pokračování chodby Zkamenělé řeky. Posléze byly tyto práce zastaveny, ale ve Zkamenělé řece začal pracovat Dr. Kadlec z Geografického ústavu Československé akademie věd Praha a já jsem se s ním seznámil.

Při jednom z našich setkání mi Dr. Kadlec vyprávěl, že na náhorní plošině nad Zkamenělou řekou objevil závrt, které mohou se Zkamenělou řekou komunikovat. I vydal jsem se tehdy, o víkend, 18. listopadu 2006 na náhorní planinu nad levobřežním svahem Hádeckého údolí, abych se pokusil tyto závrt také najít. Dnes předpokládám, že Dr. Kadlec měl na mysli tři staré lomky, založené na jakési tektonické poruše, patrně skupině závrťů, která zde rozrušila vápencový materiál tak, že se stal (v oné době těžby) snadnější kořistí dávných tehdejších lomařů – vápeníků. Tyto lomky leží v porostu přibližně jižně od kóty 414,4 m. Najdete je zakresleny na naší mapě. Mohly to ale také být jámy s vápenkami v severozápadní části ostrožny.

Já jsem je tehdy ty lomky nenašel. Prostě jsem je minul. Při svém průzkumu terénem jsem se dostal až na chobot údolního meandru nad Prvním propadáním Hádecké Řičky. Zde jsem našel jakousi záhadnou proláklinu, kterou jsem považoval za hledaný závrt. Když jsem se vracel přes náhorní plošinu, potkal jsem zde tehdy Ladu s Richardem, se kterými jsem se z práce v krasu znal a vyprávěl jim o tom, co jsem našel.

Oni projevíli zájem a chtěli, abych jim svůj nález ukázal. Tak jsem se s nimi k tomu místu vrátil. Lad a vyndal z batohu plnou lopatku a odryl trochu zeminy. Dokázal mi, že v pří-

padě mého nálezu jde o starou, zborcenou vápenickou pec. Možná i toto mohl mít Dr. Kadlec na mysli. Pak hoši vytáhli svoje virgule a začali s telegnostickou detekcí tohoto prostoru. Nejprve objevili na severním skalním okraji údolního meandru abri, které pracovně nazvali „Abri U dubu“. Tento skalní převis byl především zajímavý tím, že se nachází nad jakousi skalní římsou, na jejímž okraji tvořila rovinanina z vápencových balvanů jakousi předprseň. Možná mám zjitřenou fantazii, ale vypadalo to, jako by pod abri nocoval voják, a obložil skalní římsu balvany, které jej jednak chránily, jednak jej skrývaly před pohledem z údolí. Vše to mělo jakousi patinu stáří. Bylo to jaksi obrostlé mechem a vypadalo to, že na tomto místě nikdo dlouho nebyl. Snad to bylo ještě z konce války, kdy se o údolí bojovalo. Po prozkoumání abri jsme se vrátili zpět na vrchol chobotu.

Pak je detekce vedla na druhou stranu chobotu a se svahu dolů do údolí. Šel jsem schůdnější cestou a najednou jsem věděl, kam je ty jejich virgule táhnou. Když jsme se sešli u závrtu před Ochozskou jeskyní, musel jsem se smát. A tehdy objevil Lad'a v údolí před jeskyní to, co nazval potom „Katavotrony“. Práce těch hochů, věkově mých vrstevníků, mne začala zajímat. Nabídl jsem jim svoji spoluúčast na jejich akcích a získávání poznatků a oni moji nabídku – kupodivu – přijali. Takže – byli jsme tři senioři – jedna parta. Vymysleli jsme si zkratku SE – 3 pod níž vystupujeme. Vlastně otcem toho kryptogramu SE – 3, (Setři – což znamená „Tři senioři“) je Lad'a Slezák. Naši mateřskou základní organizací je ZO 6 – 12, Speleologický klub Brno.

Na oplátku mne ti dva pozvali na exkurzi do severní části krasu a následně jsem už šel s nimi jako jeden z nich. Po několika mých účastech na exkurzích s nimi jsem dostal od nich úkol : Najít v terénu přibližně místo, kde leží Zkamenělá řeka, aby zde mohli provést telegnostickou detekci. Měl jsem na to asi 14 dnů.

Jediným použitelným pevným bodem v terénu byl tehdy horní vchod do Labyrintu Ochozské jeskyně. Vzal jsem tedy mapu Ochozské jeskyně v měřítku 1 : 500 z roku 1944, jejímž autorem je kolektiv RNDr Přemysla Ryšavého. Na této mapě jsem odměřil azimut a vzdušnou vzdálenost Zkamenělé řeky od Horního vchodu a údaje pečlivě zapsal. Následně jsme v terénu vedli (pomocí buzoly Sport a odměřování vzdálenosti třicetimetrovým pásmem!) od Horního vchodu Ochozské jeskyně polygon – linii v naměřeném azimutu a vzdálenosti. Při představě snahy o přesné zaměřování těchto hodnot v lese mezi stromy a porostem mi ještě dnes běhá mráz po zádech. Prostě jsem se bál, že díky přírodním podmínkám, porostu a členitosti terénu cílové místo nad Zkamenělou řekou netrefím ! Pak jsme došli na místo, kde jsem „se staženým hýžd'ovým svalstvem“ pln obav, že jsem „vedle“, suveréně prohlásil, že „tady někde by mohla být Zkamenělá řeka !“

Ti dva moji staronoví kamarádi vybalili svoje virgule, které jim následně začaly v ruce „pracovat“. Začali mi popisovat co je – podle těch jejich virgulí – pod nimi. Mě se z toho „protáčely panenky“, protože to, co mi popisovali, odpovídalo mé představě Zkamenělé řeky za úžinou Branka. Že bych se přes to všechno trefil ? Vzpomněl jsem si na úsloví mé babičky, která říkávala, že „čím hloupější je sedlák, tím větší má brambory“. Jestli jsme skutečně nad Zkamenělou řekou, tak se snad dá tímto úslovím výsledek mých snah vysvětlit. Když mi popsali chodbu, která odpovídala podélnému průkopu patrně z dob činnosti VDT, jejich virgule „zvadly“, aby se o deset metrů dál opět „ztopořily“ a zaznamenaly prostor o šířce cca 30 m. Dodnes jsem z těchto jejich zjištění „na větvi“. Tehdy jsem to ještě do ničeho nezakresloval, ani mne, ani je to nenapadlo. Dnes bych ta místa v terénu už nejspíš nenašel. Ačkoliv Ony všechny naše současné poznatky do těchto míst směřují !

V létě mne vzali sebou do Javoříčka a tak jsem se mohl seznámit i s tehdy nově objeveným Olomouckým dómem a s okolím Javoříčka od Třesínské naučné stezky přes Řimické vývěry a Rachavy na severu až po Průchodnice na jihu. Bydleli jsme v chatce pana Viléma Švece v Kadeříně. Tento (dosud žijící) muž je synovcem objevitele Javoříčských jeskyní, les-

ního Viléma Švece. A z té rodiny pocházel i RNDr Vladimír Panoš, první předseda České speleologické společnosti. Náš ubytovatel, pan Vilém Švec se svým přítelem (dnes již zemřelým) Jankem Ženožičkou se tehdy už asi třetí rok pokoušeli o otvírku nové, jimi objevené Kadeřínské jeskyně. Dá se říct, že toho už měli dost vykopáno. To se psal rok 2007.

V roce 2008 jsme opět společně strávili týden v Kadeříně. Pak odejel Lad'a, (jak je u něj každoročně tradicí) na chalupu ve Velkém Tresném a já jsem se věnoval s Richardem a s kamarádem Jirkou Ratiborským a několika mladými ze ZO 6 – 12 výzkumu, zaměření a zmapování okolí jeskyně Májové (č.Ř – 3, JESO 1415). Několik indicií, mimo jiné některé poznatky RNDr Rudolfa Burkhardta napovídaly, že tato jeskyňka může být klíčem k tajemství neznámého jeskynního systému, paralelního s Ochozskou jeskyní. (I když o ní Himmelové píšou, že je bezvýznamná).

Ve stěně skalního meandru, vytvořeného patrně dávným tokem našel Pája Chaloupský při hledání místa, odkud by bylo možné udělat smysluplný snímek Májové jeskyně zajímavé abri. Byla to spíš opět taková skalní římsa s úzkou ale asi dva a půl metru dlouhou skalní puklinou, vedoucí do nitra skal. Nazvali jsme to pracovně „Pájovo abri“.

Po návratu Ladi z chalupy jsme se věnovali telegnostickým průzkumům vod ve Křtinském údolí. Hlavními aktéry byli Lad'a s Richardem. Já jen spíš jako divák a pozorovatel, sem tam i pomocník. Uvědomoval jsem si, že takový průzkum má smysl, pokud se zjištěné poznatky dají zmapovat. Ve svém volném čase jsem se s kamarádem Jirkou Ratiborským pokoušel pomocí kompasu a pásma vytvořit jakousi mapu Skrejšen, která by mohla být podkladem pro zakreslení anomálií. Byl to ale jen „výcvik“ pro realizaci pozdější dokumentace – vytvoření pevných bodů v terénu pro přesnou orientaci a následné vytvoření mapy těchto bodů v prostoru levobřežní náhorní planiny Hádeckého žlebu. v měřítku 1 : 1 000. Ale tak daleko ještě nejsme.

17. ledna 2009, v zimní mrazivý den jsme podnikli výpad do Hádeckého žlebu, zda zde neobjevíme nějakou ventarolu – výron teplého vzduchu z podzemí. Ke svému údivu jsme tehdy zjistili, že asi 80 metrů pod Estavelou Říčka v délce asi 200 metrů nezamrzá. Začíná to v místech, kde se Říčka v jednom z meandrů přibližuje velmi blízko k cestě a břeh zde tvoří velmi strmý, asi šestimetrový sráz. V meandru toku Říčky je veliký balvan, pod kterým patrně vyvěrají do toku Říčky teplejší vody z podzemí.

Měli jsme v té době, především díky Lad'ovi a Richardovi spoustu poznatků, mapek a fotografií. Něco z toho jsme poslali do Spelea a do Sborníku „Speleoforum“, ale pořád zůstávala hromada poznatků, které jsme chtěli nějak uplatnit. Jenže rozsah těch poznatků byl příliš objemný. A tehdy jsem dostal nápad, že tyto poznatky smysluplně seřadíme a zpracujeme do několika tématických okruhů, vypálíme na CD jako textovou dokumentační náplň a nabídneme účastníkům Speleofora 2009. Tak vlastně vznikla první ročenka Edice SE – 3. Od té doby se nám daří pravidelně ke Speleoforu vydat poznatky svoje a poznatky našich externích spolupracovníků jako ročenky na CD. Těch našich ročenek už vyšlo devět. Pokud se toho dožijeme, vyjde na Speleoforu 2018 desátá ročenka.

Rozsah informací trochu kolísá, ale těch dnes už devět ročenek, vypálených na CD představuje celkem 1 285 MB speleologických materiálů. Průměr na jednu ročenku vychází cca 215 MB. Zkusili jsme dokumentačně jednu takovou ročenku vytisknout na papír, oboustranně, do formátu A4. Je to pořádná „bichle“. Domníváme se, že CD zabere daleko méně prostoru a že je to forma předávání informací budoucnosti. Zájemců o koupi sice moc není, většinou těch CD víc rozdáme než prodáme, takže je to záležitost více méně prodělečná, ale zatím do této (podle nás užitečné) činnosti cpeme vlastní úspory.

Ale vraťme se zpět do krasu. Se svým poznatkem o tom, že Říčka v jednom úseku svého povrchového toku nezamrzá jsme se nikde nechlubili, zatím jsme si ho nechávali pro

sebe a hledali jsme způsob, jak zjistit, odkud teplejší voda či vody do Říčky přitékají. Měření teplot vody v létě přesným digitálním elektronickým teploměrem nijak výrazná nová zjištění nepřinesla. Rozdíl mezi teplotou vody v Říčce a teplotou vody pod zmíněným balvanem byl jen 0,5 ° C. Teplota vody v Hostěnickém propadání tehdy změřena nebyla.

Trochu jiná situace nastala, když Lad'a s Richardem, každý zvlášť a víceméně nezávisle na sobě zjistili na cestě od Hádeckého rybníka k Prvnímu propadání Hádecké Říčky (Dle Himmela propadání „B“) na několika místech telegnostické anomálie, nasvědčující, že cestu podtékají směrem do Říčky na několika místech prameny vod.

Abychom získali správnou představu o vodách, tekoucích do Říčky, provedli jsme od první, výše zmíněné anomálie zaměření pevných bodů. Rozteč jednotlivých pevných bodů byla stanovena na maximálně 30 m. V rámci potřeby byly některé rozteče kratší. Byl to začátek budoucí mapy zkoumaného území. Místo, kde začínala první anomálie bylo označeno jako Pevný bod 0. (Dále jen PB 0 a pod). Od PB 0 byla trasa vedena směrem na východ, k hrázi Hádeckého rybníka. Kromě měření vzdáleností byly mezi jednotlivými PB měřeny i azimuty pomocí kompasu. (Za tím účelem byl z buzoly „Sport“ a dalších pomůcek včetně fotostativu vytvořen přístroj systému „Made in Domanico-Delanico“ se kterým se dalo měření uspokojivě provádět.

Tato první trasa kolem cesty byla jen číslována a obsahuje celkem 16 PB, při čemž PB 16 leží uprostřed víka skruže, nacházející se u hráze. Měření proběhlo dne 18. října r. 2011 a v několika následujících dnech jsem zjištěné hodnoty zakreslil do mapy cesty, doplněné o zaměřené pevné body. Tato mapa už byla pro přehlednost a možnost dalšího zakreslování koncipována v měřítku 1 : 1 000. V návaznosti na to provedla Pracovní skupina SE – 3 dne 1. listopadu 2011 zaměření trasy směrem na západ od PB 0 a to dalších 7 PB. Protože PB měřené na východ od PB 0 měly jen prosté číslování bylo pro snadnější rozlišení označeno západní číslování znaménkem „minus“. Bylo zaměřeno a vyznačeno dalších 7 bodů. Poslední z nich, PB – 7 (čti minus sedm) leží na druhé straně cesty naproti Prvnímu propadání Hádecké Říčky.

Pak se práce na tvorbě a mapování pevných bodů téměř na víc jak půl roku zastavily. Příčinou byl můj zdravotní stav. Naštěstí jsem byl včas dopraven do „Opravařského servisu srdečních závad“, kde mi dovední zdravotní seřizovači po týdenním odborném vyšetření, včetně vyšetření na tomografu provedli střední opravu srdce (3 bypassy) a po následném měsíčním pobytu v „rehabilitačním středisku“ (Lázně Teplice nad Bečvou v těsné blízkosti Zbrašovských aragonitových jeskyní a Hranické propasti) jsem se zvolna, ale po stále náročnějším cvičení vracel do kondice. Díky těmto zdravotním opatřením jsem se už od 9. listopadu 2012 do 28. května 2013 mohl s pomocí svého kamaráda Jiřího Ratiborského věnovat podrobnému zmapování prolákliny Vilémova údolíčka a přilehlého okolí a následně od 2. července 2013 už jsem mohl se svým kamarádem Jirkou navázat na předchozí zaměřování v Hádeckém žlebu (údolí Hádecké Říčky) a od uvedeného data začít prodlužovat zaměřování PB k Ochozské jeskyni (PB – 35). (Čti minus 35). Odtud jsme začali trasu kolem cesty nově číslovat (PB 01) a zaměření PB kolem cesty jsme dotáhli v průběhu září 2013 až k nově vybudované lávce u Vývěru V 1 (PB 38). Pak jsme přešli na náhorní planinu, ležící nad levým břehem Hádeckého žlebu a zde jsme začali v terénu planiny (místa s hustým mladým porostem) cílevědomě zaměřovat několik tras.

V té době se k nám už přidávají hlavní aktéři SE – 3, Lad'a Slezák a Richard Cendelín a do námi vytvořených map Vilémova údolíčka, Hádeckého žlebu a levobřežní náhorní planiny se sítí pevných bodů se začínají zakreslovat jejich telegnostické poznatky. Rok 2014 už probíhá zcela v cílevědomém zkoumání prostoru náhorní planiny kolem kóty 414,4 metrů nad mořem. Od 7. ledna do 9. prosince roku 2014 proběhlo 37 exkurzí do krasu, kdy byly s prová-

záním na síť pevných bodů zaměřeny poznatky telegnosticky zjištěných anomálií a jejich zakreslení do tvořené mapy 1 : 1 000.

V dalších letech stále v telegnostickém výzkumu pokračujeme. Levobřežní krajinu Hádeckého žlebu, kde se zákonitě nachází celý neobjevený jeskynní systém, jsme si rozdělili prozatím na čtyři sektory. Sektory „A“, „B“, „C“ a „D“. Protože jsme už starci, soustředíme všechny materiál o tom, co jsme za cca 10 let práce zjistili a chceme tyto výsledky všemi dostupnými prostředky zveřejnit.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 6 :

Naši externí spolupracovníci :

(Bývalí i současní).

Naši externí spolupracovníci :

V průběhu času nám pomáhali různí naši kamarádi. Protože i oni mají svoji zásluhu na výsledcích, kterých jsme během těch desíti let dosáhli, považujeme za nezbytné Vás s nimi seznámit.

Prvním z nichž byl můj soused a kamarád Jiří Ratiborský.

Zemřel náš spolupracovník, člen Pracovní skupiny SE – 3, Ing Jiří Ratiborský.

Josef Pokorný :

Náš kamarád Jiří Ratiborský (narozen 1937 zemřel 2014).

Jiří pracoval jako lesní inženýr na polesí Rájec n./Svitavou. V 80tých létech 20. století byl služebně přeložen do Brna, na ředitelství Státních lesů a přistěhoval se do sousedství Josefa Pokorného. Časem se ti dva spřátelili tak, že Jiří začal chodit s Josefem do krasu. Jiří nebyl nikdy členem České speleologické společnosti, ale v průběhu času pro ZO 6 – 11 a později pro ZO 6 – 12, (kdy se stal externím členem pracovního kolektivu SE – 3) vykonal v terénu mnoho užitečné práce.

Od r. 2012 začal provádět s J. Pokorným systematické zaměřování a dílčí zakreslování pevných bodů v terénu. Na vzniku mapy pevných bodů v centrální oblasti jižní části Moravského krasu má Ivi zásluhu.

Zákeřná nemoc nás připravila o našeho kamaráda, obětavého člena pracovního kolektivu, Jiřího. Bylo to tak neočekávané a překvapivé, že dodnes čekáme, že mezi nás zase přijde. Docela nám v práci chybí jeho píle a jeho úsměvná tvář a pohodová povaha. Ale on je už tam, kam my všichni jdeme – do věčného podzemí !

Zemřel náš spolupracovník, externí člen Pracovní skupiny SE – 3, MUDr Jiří Urban. (1945 – 2014).

Ladislav Slezák :

Ohlédnutí za MUDr Jiřím Urbanem.

Letošního roku koncem léta se navždy odmlčelo srdce našeho spolupracovníka, jeskyňáře a milovníka Moravského krasu. Byl členem ČSS, ale v aktivní speleologii se nikdy příliš neangažoval. Byl však pevným pilířem v oboru cizích jazyků, kterými vládl bravurně. Vždycky byl v tomto oboru nesmírně obdivován a naše starší generace, která chabě vládla ruštinou, méně němčinou či angličtinou mu jen tiše záviděla.

V roce 1973 v Olomouci probíhal 6. Mezinárodní speleologický kongres. Jednou ze sekcí bylo speleologické potápění. V Protivanově jsme tehdy, jako „Moravský kras – provoz a výzkum jeskyní“ organizovali a zajišťovali provoz tohoto specializovaného tábora. Potápěči od Mexika až po Sibiř se v tomto „kotli“ sešli, aby předvedli svoji profesi.

Zcela bezkonkurenčně Jirka se skupinou tlumočnic zvládl složitá úskalí jazykových bariér. Sklidil za to zvláštní uznání od pořadatelů kongresu a jeho prezidenta RNDr Vladimíra Panoše.

Jako překladatel velmi úzce spolupracoval s okresním muzeem v Blansku a jen díky jemu mohl být vydán český překlad Wanklových „Obrazů z Moravského krasu“ (V originále „Bilder aus Mährischer Schweiz und ihre Vergangenheit“). Delší období byl zaměstnán na odborném pracovišti Výzkumného ústavu zdravotnické techniky (VÚZT Chirana) v útvaru odborné literatury, překladatelství a tlumočnictví.

Zlom v jeho životě přinesl rok 1989, kdy se Jirkovi otevřel svět. Bohužel, zažíval i neúspěch v soukromých aktivitách a poznal krutost kapitalizmu, implantovaného do naší mladé demokracie. Přišly zdravotní potíže a sklenice piva s cigaretou jej začaly zcela ovládat. První mozková příhoda mu ubrala na jazykových projevech a druhá již směřovala k piedestalu posledního spočinutí.

Ve smrti zůstal zcela osamocen. Hrstka dobrých jeskyňářů přece jen zbyla, aby uhradila náklady na kremaci a Jirku, byť velice potichu a decentně vrátila na místa, která celý život miloval. Do Moravského krasu.

Zdař Bůh !

Kamarádi ze SE – 3.

Nám vypomáhal při měřeních a podobných pracech. V pátek, 31. října 2014 ve 14 hod. jsme se my, hrstka Jirkových přátel sešli u Býčí skály, abychom byli přítomni vyplnění jeho posledního přání, kterého se obětavě ujal kamarád Vláda Šebeček.

Místo posledního odpočinku Jiřího Urbana.

Ladislav Slezák :

Zemřel Jan Hynšt, (1938 – 2014),

jeden z posledních „dělníků“ amatérské speleologie minulého století.

Když jsem v padesátých letech minulého století opustil pracoviště na Býčí skále a zakotvil v jižní části Moravského krasu, ve skupině Jaroslava Dvořáka, na Říčkách, přidal se k nám mladík z Ochoze, Honza Hynšt. Vždycky, když se naše skupina chystala na badací expedici, najednou se objevoval jako skalní duch a nabízel pomoc.

Jako vyučenému zedníkovi se mu zamlouvaly spíše akce na povrchu, nebo poblíž jeskynních vchodů. Členové naší skupiny si spíše na jeho přítomnost zvykali a postupem času se stal jakousi nepsanou součástí skupiny. Na celé řadě míst pracoval sám, kopal a vynášel hlínu, lámal kámen a věřil, že přijde ta pravá chvíle touženého objevu.

V roce 1960, krátce po té, co se dozvěděl, že jsem se stal vedoucím vzkříšeného Oddělení pro výzkum krasu Moravského muzea v Brně mne navštívil. Tam se také zrodilo jakési vzájemné pouto, které vedlo k tomu, že jsme spolu začali otevírat dosud neznámou jeskyňku ve Skalce (JESO 1410) a uvolnili ji do vzdálenosti kolem šesti metrů.

Rozrůstající se činnost Oddělení pro výzkum krasu Moravského muzea se postupně přenesla do severní části Moravského krasu (Sloup – Holštejn) a tak Honza, považován členy skupiny, vedené RNDr Janem Himmelem, která pracovala na Říčkách, za jakéhosi jeskynního „exota“, bádala na vlastní pěst, povětšinou sám.

Prokopával jednu z jeskyněk nad Výtokem Řičky. Jeho námaha byla jeskyňáři oceněna tím, že jeskyňku nazvali Hynštovo Dezentérkou (JESO 1445). Když délka uvolněné chodbičky dosáhla délky cca 12 m a Honza byl na to sám, toto pracoviště opustil. "

Brousil však po terénu dál, lovil informace a pozoroval okolní přírodu v každém ročním období. V Kamenném žlíbku objevil místo výronu teplého vzduchu, které bylo v zimě ojíněné. Hned se s tím svěřil jeskyňářům, kteří lokalitu otevřeli šachticí. Lokalita nese název Hynštova ventarola (JESO 1426B). Patrně poslední kopáčskou akcí, na kterou reagovala Správa ChKO Moravský kras byla otevírka jeskyně Puklinové (nesprávně nazvané J. Himmelem Valochův komín), objevené RNDr Jar. Dvořákem a zmíněné v exkurzní zprávě v únoru roku 1951. Tehdy se lokalita nedostala ani do literatury. Při kopání narazil J. Hynšt na zbytky osteologického materiálu, který nebyl schopen vyhodnotit. Vzhledem k jeho dlouholeté záslužné činnosti mu byla udělena pouze výtka.

Když se v jižní části etablovala skupina, vedená Markem Šenkyříkem (Poustevníkem), Honza se k ní vehementně přidal a vytrval, až do jejího definitivního zániku. (Otevírka lokality Zub a Ponorný hrádek).

Následovalo období, které nás od sebe poněkud vzdálilo, přesto však, když zavítal do Brna, zastavoval se u mne doma a stále bylo o čem povídat. Několikrát jsme ještě spolu obešli Skalku u Ochoze s virguli a vyznačili místa pro případnou prospektorskou speleologickou činnost.

Neúprosný běh času a zhoršující se zdraví mu v poslední době už nějaké výpady do terénu neumožňovaly. Sem tam si zašel v Ochozi na pivo a do cukrárny. Ještě letos, brzy z jara navštívil kamaráda Josefa Pokorného. Nemusel se, tak jako ke mně, drápat bez výtahu do druhého poschodí.

Odešel v dubnu, měsíci příchodu jara do Moravského krasu, krajiny bílých divokých skal a jeskyní, které mu na celý život učarovaly. Přesto, že nikdy nedosáhl věhlasu velkého Absolóna, zůstává v našich vzpomínkách jako jeden z řady nadšenců své doby, doby konce nenávratného dvacátého století.

Zdař Bůh, Honzo !

Laďa.

V letních prázdninách roku 2014 nám vypomáhal student elektrotechnické průmyslovky **David Konečný**, nar. v r. 1997. Byl to příbuzný ženy jednoho z mých synů.

Posledním z řady kamarádů – spolupracovníků od r. 2016 je dlouholetý jeskyňář **Ing Milan Jež**, nar. v r. 1948. Časem mu ve spolupráci s námi začala vadit jeho oční indispozice, ale lékaři mu oční vadu operativně odstranili a on se v poslední době mezi nás zase vrátil.

Do terénních výzkumů se příležitostně zapojují Skauti z Kaprálova mlýna a specialisté, jako je například Kamil Pokorný (individuální člen ČSS) s termokamerou.

K našemu projektu, který rokem 2018 nekončí přibudou další zájemci. Bude pokračovat i slibně započatá spolupráce s kolegy P. Kalendou a R. Tenglerem při měření hloubkovým georadarem.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 7.

**Různé potřebné
informace a vysvětliv-
ky pro ty, kteří se budou
s našimi závěry seznamovat.**

Potřebné informace a vysvětlivky pro ty, kteří se budou s našimi závěry seznamovat.

Čas od času, především proto, abychom se ve vlastních zjištěních a závěrech jednoduše vyznali a abychom jednoznačně věděli o čem je řeč, musíme vymyslet – například pro lokalitu či její část, nebo pro jakékoliv naše zjištění pracovní název. Je vždycky otázkou, zda takový náš pracovní název speleologická veřejnost přijme, nebo ne.

Věřte, že nechceme takto námi vymyšlený pracovní název násilím vnucovat lidu jeskyňářskému. Víme, že jeskyňáři jsou a chtějí být svobodní lidé, kteří si dokážou vybrat výstižný název pro cokoli.

V naší činnosti, jak jsme už uvedli, se můžete setkat s řadou takových pracovních názvů. Záleží na Vás, zda je přijmete bez výhrad, či zda je nahradíte výstižnějšími názvy.

Některé, které jsme při své práci začali používat vám níže popisujeme a vysvětlujeme jak a proč jsme je takto vytvořili. Je na Vás, jak to posoudíte a zda to přijmete.

Jeskyně Feitlova :

V neděli 23.dubna 2017 provedli pracovníci tvořící obsluhu georadaru, Dr. Kalenda a ing Tengler měření radarových odrazů nad jeskyní Pekárnou. Instalovali radarovou osu v pásmu 0 až 90 m. Po 10 m byly vedeny kolmé profily na obě strany od této osy. Při staničení 45 m na východ byly zachyceny odrazy jeskynní chodby v hloubce 9 – 10 m pod terénem. Vyhodnocení těchto zjištění je otázkou další odborné práce obsluhy georadaru.

Nicméně, detekovaná chodba v šířce 8 – 10 m byla v terénu vyznačena kolíky a dne 2. května sem dorazil kolektiv pracovníků SE – 3, aby přezkoumal zjištěná fakta. Nejprve provedli vizuální kontrolu, která je přivedla ke zpola rozvalenému skalisku ve strmém úbočí Kamenného žlíbku. Při zkoumání tohoto skaliska objevil na jeho kolmé ploše L. Slezák tři šipky, směřující svými hroty dolů, zřejmě nakreslené už před dávnou dobou, neb barva už byla vybledlá tak, že šipky byly téměř nečitelné. L. Slezák vyhodnotil situaci tak, že patrně jde o nějaké dávné značení VDT. Vzhledem k tomu, že ve třicátých létech minulého století zde prováděl telegnostickou detekci německý jeskyňář ing Feitl, je velmi pravděpodobné, že ing Feitl při své detekci jeskyni zaznamenal a na skalisku vyznačil.

Ing Feitl je výraznou, historicky dokázanou osobností německých jeskyňářů, sdružených ve VDT. Proto L. Slezák navrhl, abychom tuto (zatím hypotetickou) jeskyni nazvali jeskyní Feitlovou. Následně byla tato jeskyně zaměřena ve vztahu k Pevnému bodu K-20 v Kamenném žlíbku. K přezkoumání naměřených hodnot došlo ještě při další exkurzi dne 9. května 2017

Jeskyně Pekárna :

Současná podoba jeskyně Pekárny končí závalem. V závalu jsou tři chodbičky, kterými se občas jeskyňářští nadšenci (či obětavci ?) pokoušeli proniknout za zával. Postavíme-li se před zával, máme po pravé ruce ústí chodbičky vedoucí na západ. Zde se pokoušel o sólový průboj někdy na konci války MUDr Prix. Tato chodba je mezi jeskyňáři známá jako „**Prixova chodba**“. Název je více-méně vžitý, takže jej bez obav používáme.

Přibližně v ose závalu je další průkop, směřující jižním směrem. V tomto průkopu se pokoušela v průběhu času celá řada jeskyňářských kolektivů o průboj za zával. Právě proto, že těch kolektivů bylo víc, zvolili jsme „neutrální“ pracovní název – „**Chodba průbojů**“. Zcela vlevo je jakási vertikální chodba, kterou

popisuje už někdy kolem roku 1890 Martin Kříž. Tuto chodbu jsme pracovně nazvali „**Východní chodba**“, protože leží na východním okraji závalu.

Při tvorbě dokumentace našich výzkumů pracovně tyto názvy používáme. Jsme si však vědomi, že to lid jeskyňářský může považovat za jakousi svévoli v pojmenovávání jeskynních částí. Proto se tímto obracíme na jeskyňářskou veřejnost, aby buďto naše pracovní názvy přijala, nebo je nahradila jiným vhodným pojmenováním.

Jeskyně „Seniorská“ :

Když jsme prováděli telegnostickou detekci na západním okraji levobřežní planiny nad meandrem Říčky, objevili naši detektoři obrys dosti velké dutiny, patrně větší podzemní jezero. Richardovi, (který „reaguje na vodu“) chybí v jeho detekci na každé straně přibližně metr proti detekci Ladi, který reaguje na tektonické poruchy. Proto také ti dva pracují spolu a ověřují si navzájem svoje poznatky.

Bylo nutno zjistit, zda detekce pokračuje dál do údolí, tím strmým svahem. Tak se Ladá pinožil v tom svahu, až našel jakési abri a detekoval k němu v podzemí chodbu, která nás přivedla k prostoru, o které mluvíme výše. Podle polohy se domníváme, že je to rozsáhlý dóm (plný vody) nacházející se východně od Velkých dómů Ochozské jeskyně. Předpokládáme, že k němu vede chodba Zkamenělé řeky.

Když jsme se rozhodovali, jak tuto „nadetekovanou“ lokalitu pojmenovat, shodli jsme se na tom, že by to měla být jeskyně nás, dědků. Z toho vyplynul název „Seniorská“. Až se tam někdo prokope, ať už ze svahu, nebo ze Zkamenělé řeky, měl by být název naší jeskyně respektován, aby po nás a po naší práci v krasu aspoň – jako vzpomínka – něco zůstalo !

Kačmaříkova šachta :

Na terase nad závalem jeskyně Pekárny zeje v zemi jakási díra, vytvořená lidskou prací. L. Slezák prozradil, že tuto sondu zde kopali členové speleologické skupiny Cerberus (vedoucí Karel Kačmařík). Náš externí spolupracovník, ing Jiří Hruška si následně vzpomněl, že když zde dělal před léty geofyzikální výzkum, byl to on, kdo Kačmaříkovi tehdy navrhl, aby na tomto místě kopal. Pozoruhodné je, že Kačmaříkova šachta je v těsné blízkosti jednak Feitlovy jeskyně, jednak chodby, která by možná mohla být v nějaké době podzemním tokem Hostěnického potoka. Tuto chodbu detekovali georadarem pánové Kalenda a Tengler dne 24. dubna 2016.

Vilémovo údolíčko :

Protože se může stát, že se celá řada osob lidu jeskyňářského zeptá, co je to Vilémovo údolíčko, kde to je, ten název jsem nikdy neslyšel, pak nám dovolu-
te, abychom vám to hned na začátku vysvětlili.

*Název pochází z roku 1864 a je od tehdejšího krasového badatele Marti-
na Kříže. V roce 1862 vylomili v jednom ze svých lomků pod Gavaňou hostě-
niční vápeníci, otec Říčánek a jeho dva synové jakýsi komín do hloubi skal. Do
této díry, velké asi stopu v průměru odhazovali hlínu a materiál, který se jim
nehodil k dalšímu zpracování.*

*Vrtalo jim hlavou, kam ta díra vede a když zjistili, že líšeňský rodák
Martin Kříž zkoumá jeskyně, tak mu v r. 1864 napsali a on někdy v září toho
roku za nimi do Hostěnic přijel. Doprovázel jej tehdy jeho přítel, hospodářský
adjunkt Vilém Teklý.*

*Martin Kříž nechal vylomený otvor rozšířit a pak se tou dírou spustil do-
lů. Toto svoje dobrodružství popisuje v knize kterou vydal v r. 1867 v Brně a
kterou nazval „Der Verlässliche Führer in die romantische Gegenden der de-
wonischen Kalkformation in Mähren“. (Spolehlivý vůdce v romantických
prostorách devonských vápencových útvarů na Moravě) na stranách 70 a 71
takto : _*

*Spustil jsem se po laně do hloubky a asi po 4 sázích jsem přistál na hro-
madě materiálu, který lamači do díry naházeli. Když jsem sestoupil na dno jes-
kynní chodby, ve které jsem se ocitl, postoupil jsem pak v jihozápadním směru
asi 4 sáhy mezi veliké kamenné bloky. Protože mezery mezi bloky se zužovaly,
musel jsem se vrátit zpět do chodby.*

*Nyní jsem se obrátil směrem severozápadním do úzké skalní pukliny,
kterou jsem se pracně plížil dál, asi o 5 – 6 sáhů, k jakémusi vodami vyklize-
nému, blátem pokrytému místu, kde se nacházely dvě zátoky. Ta jedna byla
široká asi dva sáhy, ta druhá byla široká asi 4 sáhy a těmito puklinami tečou
vody do Ochozské jeskyně.*

*V tomto údolí, které jsem z vděčnosti pojmenoval „Vilémovo údolíčko“
mi můj přítel, adjunkt ekonomie Vilém Teklý zachránil život.*

*Takhle, bez dalšího popisu jeskyně, či popisu, co se tam skutečně stalo,
končí Martin Kříž popis svého dobrodružství v této jeskyni.*

Trvalo léta, než se nám podařilo vypátrat, co se ve Vilémově údolíčku, jak jej Martin nazval, tehdy Martinovi skutečně stalo. Objevili jsme to až ve druhém díle práce Martina Kříže a Floriána Koudelky, nazvané „Jeskyně Moravského krasu, skupení druhé a třetí. Vlastně ne. Nejprve jsme při čtení práce R. Burkhardta a Ot. Zedníčka, nazvané „Jeskyně Křtinského údolí“ našli u popisu jeskyně „Čertova díra“ na stranách 13 a 14 této práce kusou poznámku o jakési zkazce, popisující příšerný zážitek Martina Kříže, o kterém se zmiňuje Koudelka na str. 337 druhého dílu „Jeskyní Moravského krasu“, kterou ale lokalizuje do jakési jeskyně kdesi u Hostěnic.

Tak jsme vyhledali příslušnou stránku v dotyčném popisu Fl. Koudelky, kde Koudelka napsal : z tohoto závrtku vede další chodba přes balvany, do níž jsem se dostal 10 m daleko; dále jsem se neodvážil, maje na mysli příšernou příhodu Dr. M. Kříže z r. 1864, pod níž se tehdy zřítily balvany do propasti přes 20 m hluboké, tak, že jen takřka zázrakem vyvázl životem.

Takže teď už víme, co se v záhadné neznámé jeskyni pod skálou Gavaňou Martinu Křížovi skutečně stalo. Tu jeho jeskyni „Pod Gavaňou“, dnes „Pod Říčáňkovou skálou“ už několik let hledá parta ze ZO 6 – 12 (docela neúspěšně). Už je to stálo spoustu dřiny, peněz, ale jejich snaha je zavedla do sutí, a i když tudy cesta do Sifonové chodby Ochozské jeskyně zřejmě vede, není v lidských silách tudy prorazit a sesouvající se balvany zklidnit !

A tak, protože proláklinu, ve které mizí Hostěnický potok do podzemí jsme potřebovali nějak nazvat, z piety k příhodě M. Kříže, tj. s hluboce uctivou vzpomínkou na příhodu Martina Kříže jsme pro tuto lokalitu použili název, který jí dal sám Martin Kříž. Věříme, že se tento náš pracovní název vžije, že jej lid jeskyňářský přijme za svůj, že jej bude dále používat a s úctou při tom vzpomínat na samouka a krasového badatele oněch pionýrských dob – Martina Kříže.

A ještě několik poznámek k Vilémovu údolíčku :

Proláklina Vilémova údolíčka leží přibližně v ose východ – západ. Tato proláklina patrně vznikla současně se zrodem kaňonu Kamenného žlíbku. Dr. Jaroslav Dvořák před časem napsal, že Kamenný žlíbek je zařícená jeskyně. Lze tedy předpokládat, že propad prolákliny Vilémova údolíčka, (která dále pokračuje třemi zajímavými závrtky, které byly – patrně – v době rozkvětu vápenictví přeměněny v lomy) je patrně důsledkem této přírodní destrukce či katastrofy.

Do Vilémova údolíčka přitéká od jihu Hostěnický potok, pro kterého se (s největší pravděpodobností po přírodní katastrofě) stalo Vilémovo údolíčko pastí, ze které nebylo úniku. A tak si tam vody našly cestu do podzemí. Propadající se vody vytvořily v proláklině zátoku, která směřuje od osy prolákliny na sever. Ohraničuje ji skalní svah, pokrytý vegetací. Prstí tohoto svahu zvolna klouže dolů po skále, do propadání a je splavována vodami Hostěnického potoka do podzemí. Stromy, které se vlivem posunu půdy vyvracejí a padají do zátoky se stávají kořistí okolních chatařů, což je dobře. Vodě jsou odstraňovány překážky toku. Navíc, při západním okraji zátoky propadajících se vod je udržovaná hrázka. Ta je klíčová pro průtok vod Ochozskou jeskyní a proto ji ZO 6 – 11 trvale udržuje.

Proto jsme tuto zátoku, ve které Hostěnický potok mizí v takzvaném **„Prvním propadání Hostěnického potoka“** nazvali pracovně **„Severní zátoka“**.

Je to opět jeden z našich, nikoliv svévolných pracovních názvů. Pytlovitý západní konec Vilémova údolíčka, ležící v těsné blízkosti lomu **„Říčánkova skála“** jsme nazvali **„Západní zátokou“**. Leží zde takzvané **„Druhé propadání Hostěnického potoka“**. Druhé propadání komunikuje s Ochozskou jeskyní.

Proč jsou vlastně ta propadání dvě ? Původně bylo, až do roku 1879 jen jedno. V červnu roku 1879 přešla nad Hostěnicemi průtrž mračen. Důsledkem toho bylo zatopení Vilémova údolíčka a celé severní části Hostěnického údolí, včetně některých usedlostí. Původní (První) propadání, ležící na kótě 371 m nadm. výšky zřejmě nestačilo odvádět příval vod. S nárůstem hladiny stoupal i tlak vody na dno prolákliny, až se voda protlačila (v západní zátocě) někam, odkud odtékala přímo do Ochozské jeskyně. Protože toto nové, (Druhé) propadání Hostěnického potoka leží na kótě 370 m, tedy o metr níže, než propadání První, tekla od těch dob Hostěnický potok stále a trvale přes Ochozskou jeskyni. Před tím (tedy před touto kritickou povodní) tudy tekla jen za vysokých vodních stavů, kdy se vody (ležící či proudící) za systémem Ochozské jeskyně vzedmuly nad kritickou mez.

On tomu také trochu předcházel nevhodný zásah lidských rukou do Ochozské jeskyně. V prosinci roku 1830 Zábrdovické panství (které původně patřilo zábrdovickému klášteru Premonstrátů, který císař Josef II v r. 1783 zrušil), koupil v dražbě od „Správy náboženských majetků“ František Xaver Dietrichstein – Proskau, sezením na Boskovicích.

Tento nový majitel se na sklonku roku 1838 dovídá, že má na svém panství krásnou jeskyni a rozhoduje se jeskyni zpřístupnit a udělat z toho společen-

skou událost. Vstup do této jeskyně byl v oné době dost krkolomný. Puklinou ve skále (sklon cca 30°) bylo nutno sklouznout (asi) pět metrů do hloubky, na dno Dolního trativodu a odtud už vedla cesta chodbou Hadicí do Velkých domů.

Patrně v roce 1839 začaly práce na otvírce nového, pohodlného v chodu do jeskyně. Vchod byl střílen zevnitř v úrovni venkovního terénu a odstříleným materiálem bylo vyrovnáváno dno Dolního trativodu, který v té době odváděl přebytečné vody z jeskyně. (Kam ? Patrně do systému, který vody někam dále odváděl. Dnes už nevíme, kam to bylo. Proč ?)

Další odstřílený přebytečný materiál odhazovali horníci (lamači) dále do Dolního trativodu, až jeho chodbu odstříleným materiálem zcela zarovnali. V srpnu r. 1840 byla Ochozská jeskyně slavnostně otevřena pro tehdejší společenskou elitu a poté byl nový vchod uzavřen těžkými dubovými dveřmi. To mělo za následek, že při povodních tyto dveře bránily výtoku vod do terénu, (alespoň tak dlouho, než je tlak vody vyrazil i se zárubní). Současně se mezery mezi odstřílenými kameny, naházenými do Dolního trativodu začaly zanášet náplavami, které povodňové vody přinášely.

Vyražené dveře byly znovu přizděny a tato situace se opakovala při každé povodni. Situace se poněkud zlepšila po roce 1864, kdy panství dědic své ženy, Marie Dietrichstein – Proskau, hrabě Mensdorf – Pouily prodal hraběti z Bubna. Tento nový majitel, když zjistil, co dělají povodně s dveřmi do jeskyně, nechal u kováře zhotovit dveře mřížové a tím vyřešil opakované vytlačení dveří povodňovými vodami. Nicméně, původní přírodní odvod vod z jeskyně už byl narušen.

Když zátopové vody v červnu r. 1879 otevřely Druhé propadání, jak jsme se již zmínili výše a voda protékala trvale Ochozskou jeskyní, tak zřejmě tam, kde byly vody donuceny měnit směr, začaly postupně zanášet některé partie, především ve vstupní části. Záplavy v jeskyni, které neměly kudy odtékat, (protože si už před tím při proudění vody unášenými náplavami „zabetonovaly“ cestu přes trativod) si hledaly cestu odtoku. Tato situace měla patrně za důsledek to, že se ucpal „Povodňový kanál“. Na mapě Martina Kříže z devadesátých let 19. století už tento Povodňový kanál nenajdeme.

V roce 1910 sem přichází parta „německých“ jeskyňářů, sdružená v organizaci **VDT** (Verrein Deutsche Touristen) vedená Günterem Nouackhem a zjišťuje, že tři místa v chodbě „Hadici“ jsou tak kriticky zanesena, že v případě že by pracovali v zadních partiích jeskyně a došlo ke zvýšení průtoku vod, průtok vod by tato místa uzavřel a jim by byla odříznuta cesta zpět z jeskyně. Pro vlastní bezpečnost se tedy rozhodli kritická místa, která nazvali „sifony“ od

náplav vyčistit a naplavený materiál z jeskyně vyvézt.

Nejprve se však dali do zkoumání přítékajících vod. Při rozhovorech v Hostěnicích, s pamětníky povodně v r. 1879 zjistili, že před touto povodní odtékaly vody Hostěnického potoka Prvním propadáním (tedy dle našeho pojmenování „v Severní zátoce“) a teprve povodeň otevřela cestu vod do Druhého propadání (v „Západní zátoce“). Situaci vyřešili tak, že vybudovali napříč Vilémovým údolíčkem hrázku, která bránila potoku téci po spádu do Druhého propadání a nutila jej téci do původního, dnes „Prvního“ propadání. Teprve pak mohla parta (ve které byli nejen Němci, ale i Češi – vždyť byli všichni Rakušané), teprve pak mohli přistoupit k vyčištění zanesených partií.

Tato parta, která sem přicházela vždy v sobotu odpoledne, pracovala při svitu karbidů celou noc, v neděli ráno pojedli a ulehli na zem do trávy, trochu se prospali a v nedělním odpoledni se vraceli do Brna, aby mohli v pondělí ráno zase nastoupit do zaměstnání – takto pracovali ti nadšenci víc než rok – a podařilo se jim uvést jeskyni do stavu, v jakém ji známe dnes. Tento, dnes už zapomenutý hrdinský čin tohoto pracovního kolektivu prakticky znovu zpřístupnil Ochozskou jeskyni !

Když se ta parta pustila do vyvážení náplav z jeskyně, začala uvažovat o možnosti prostřílet ve skalním masivu jakousi chodbu, či kanál, který by odváděl povodňové vody z kritických míst v Hadici. Jaké však bylo jejich překvapení, když při vyvážení náplav odkryli ústí Povodňového kanálu. Po jeho vyčištění jím začaly odtékat přebytečné vody z Hadice a po vyčištění dalších dvou kritických míst dostala chodba Hadice svou současnou podobu.

Proto je nutné udržovat ve Vilémově údolíčku hrázku, která brání přetoku vod do Druhého propadání, jak jsme se výše zmínili. Jenom při vysokých vodních stavech vody přetečou hrázku a tečou přímo do jeskyně. Jakmile však vody poklesnou, zafunguje hrázka a vrátí vody tam, kam patří.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 8.

Ladislav Slezák :

**Celkový souhrn poznatků a
dosažených výsledků, získaných
za období let 2 008 – 2 018 Pracovní skupi-
nou SE – 3, jako součástí České speleo-
logické společnosti, Základní organizace
6 – 12 „Speleologický klub Brno“, pracující
v jižní části Moravského krasu.**

1.) Pár slov úvodem.

Vytvoření naší seniorské skupiny bylo motivováno několika okolnostmi. Překročili jsme svým věkem hranici aktivní speleologické činnosti, avšak naše dlouholeté zkušenosti a znalosti Moravského krasu nás nadále motivovaly k jejich uplatnění. Nakonec jsme si zvolili terénní prostor, který byl z našeho hlediska relativně dostupný, tvořil ucelený hydrografický systém a byl tak vhodný pro aplikace našich výzkumných metod.

Další velkou výhodou bylo i to, že dané území bylo zkoumáno po celé dvacáté století. V tomto období se podařilo dosáhnout celé řady dílčích úspěchů v oblasti praktické speleologie. Všeobecně, koncem osmdesátých let minulého století, vešlo toto území mezi speleology do povědomí jako území bez větších speleologických perspektiv.

Páteřní objekt, Ochozská jeskyně sloužila po určitou dobu jako hydrologická a klimatická laboratoř. V poslední době je patrná iniciativa po prolongaci Zkamenělé řeky, což by mohlo být považováno za odezvu naší práce. Slábnoucí aktivita je patrná i ze strany celé ZO 6 – 12, která trpí nedostatkem aktivních členů a roztržitostí několika pracovišť.

Na tomto místě je třeba připomenout, že členové ČSS ZO 6 – 12 při provádění dokumentace krasových jevů odkrytých těžbou ve velkolomech cementárny Mokrá objevili a zdokumentovali Mokrskou jeskyni, která poskytla velmi zásadní poznatky pro rozkrývání paleohydrologických procesů území. Tento objev přináší nové pohledy na genezi a začlenění již známých lokalit v kontextu se staršími fázemi vývoje, počínaje obdobím od konce paleogénu, tak jak probíhaly na celém území Moravského krasu.

Námi uplatněná metodika zkoumání daného území se obrací k aplikaci základního výzkumu následujícími metodami :

- 1.) Ucelení poznatků z oblasti hydrologie.
- 2.) Vyhodnocení dosud prováděných geofyzikálních prací.
- 3.) Aplikace telegnostického výzkumu v terénech, měřených geofyzikou a vytvoření telegnostických map v dosud nedotčeném území.
- 4.) Detailní spolupráce na vytypovaných lokalitách pomocí georadaru.
- 5.) Společné aplikace a náměty pro praktické speleologické práce.

2.) Ucelení poznatků z oblasti hydrologie.

Všeobecně známé závěry o hydrologických souvislostech aktivně se projevujících toků v povodí Říčky i Hostěnického potoka bylo možno ověřovat ve vazbách na klimatické situace, avšak po dobu celého decénia nepřinesly příliš nových poznatků.

Výjimkou je funkce tzv. „estavely“, která permanentně plní funkci vývěru. Pečlivým sledováním bylo zjištěno, že vodní kapacita se zvyšuje až na téměř poloviční vodnost Hostěnického potoka. Podzemní spádová křivka mezi ponory a vyvěračkou doznává strmějšího spádu, vody erodují v jeskynních sedimentech a vynášejí kalový jílovitý rmut včetně organických zbytků a kolonií nitěnek (červi).

Na základě telegnostických studií a jejich morfologických aplikací byla popsána (publikována) zóna přepadových paleovyvěraček pod východním úpatím svahu nedaleko od vchodu do Ochozské jeskyně.

Vyvěračky se jeví jako součást bifurkační zóny mezi aktivní částí Hostěnického potoka a trativody v Hadici Ochozské jeskyně. Paleohydrografická příslušnost s jeskyní Liščí díra není prokázána, i když se evidentně nabízí. Tento úsek terénu hodláme ještě zkoumat v příštích letech.

V rámci telegnostického výzkumu horní části Kamenného žlábků byl do souboru anomálií začleněn tzv. Kamenný ponor, jehož paleogenetický vývoj evidentně konvenuje s vývojem Ochozské jeskyně. Tato lokalita by si evidentně zasloužila samostatnou ověřovací sondáž.

Mimořádným byl rok 2017, kdy srážkové deficity způsobily vyřazení Vývěru Říčky V – 1 z funkce přetoku do povrchového řečiště a výrazně snížily kapacitu Vývěru Říčky V – 2 na hodnoty kolem 19 l / sec.

Přestal téměř fungovat i ručej v Netopýří jeskyni a zmizela i voda ze studny u Ochozské jeskyně. Oba povrchové toky, byť s výrazně sníženými kapacitami, dosahovaly ponorů na kontaktu s vápenci.

3.) Vyhodnocení dosud prováděných geofyzikálních prací.

Geoelektrický průzkum byl v naší studované oblasti prováděn ze dvou důvodů. V sektorech A, B, C byl zaměřen na vyhledávání pokračování stávajících

jeskyní vyšších úrovní (Jezevčí, Adlerova, Křížova). Nejrozsáhlejší akcí byl geofyzikální průzkum na ploše dobývacího prostoru tehdejšího n. p. Cementárny Mokrá v šedesátých letech minulého století a v letech osmdesátých pak na předpolí (Mokrá – západ) v dosahu až k SPR Pekárna – Kamenný žlíbek.

Průzkum byl cílen na zjištění zásob suroviny (vápenec) a výskyty rušivých jevů (zkrasování, skrývky, výplně nerovností krasového povrchu atd.). Grafické vyjádření výsledků geofyzikálních prací jsme použili jako porovnávací pro naše výsledky telegnostické detekce (zvláště v sektoru „D“).

Telegnostické výsledky doplňují geofyziku v liniích, označených jako linie se zvýšenou poruchovostí ve vápencích a možnost výskytu krasových forem (dutin). Plošně vymezují rozsah, dimenze i konfigurace detekovaných ploch a dávají tak možnost vytváření map podzemních komunikací, bohužel bez možnosti určení jejich hloubek pod povrchem a jejich výplní.

4. Aplikace telegnostického výzkumu.

Když jsme poprvé vstoupili do terénu, který jsme pro přehlednost nazvali sektory „A“, „B“, „C“, vůbec jsme si nebyli jisti, jaké uplatnění nám telegnostický průzkum přinese. Právě z tohoto důvodu jsme postup prací nevolili od známých bodů (propadání), ale téměř ze středu inkriminované zkoumané plochy. (kóta 414,4).

První telegnosticky zachycené reakce jsme se pokusili vynést do topografického podkladu v měřítku 1 : 10 000, což se ukázalo jako nemožné. Čekala nás úmorná práce na vytvoření vlastní pracovní sítě bodů v polygonové síti měřítka 1 : 1 000. Teprve do tohoto podkladu bylo možno zanášet vyměřené průběhy ploch telegnostického výzkumu.

Záhy se ukázalo, že průběhy vytváří složitou síť, která téměř beze zbytku vykresluje tektonické členění terénu. Postupně se podařilo telegnosticky prozkoumat pro nás dostupné plochy určeného terénu a vytvořit (ne zcela kompletní) obraz významných krasových linií, bohužel bez určení jejich hloubkového uložení. Z toho vyplývají širší interpretační možnosti, které bylo možno přenést i do měření v ploše sektoru „D“ (nad Pekárnou).

Měření v sektoru „D“ má poněkud specifický charakter. Vychází ze známého opěrného bodu, tj. jeskyně Pekárny, jejíž průmět k povrchu byl realizován pomocí radiomajáku. V důsledku dřívějších průzkumných prací, motivovaných těžbou vápenců (geofyzika, průzkumné vrty) byla k dispozici řada údajů, jejichž interpretace pomocí telegnostické detekce se jeví jako značně blízká skutečnostem. Přinesla již v r. 1998 poznatek zásadního charakteru o dalším

pokračování jeskyně Pekárny. (Slezák, Cendelín – Speleo č. 28/1999, str. 23 - 25).

Pro naše práce v interiéru jeskyně Pekárny se ukázaly dosavadní podklady (Feitl, Himmel) málo detailní, proto jsme zhotovili aktualizovaný půdorysný plán jeskyně (viz přílohy), který by odpovídal našim požadavkům tektonické, paleomorfologické i paleohydrografické prognostice našich budoucích prací.

Ukazuje se totiž, že konfigurace skalních stěn zachycená v úrovni počvy jeskyně se směrem do podloží výrazně mění.

5.) Detailní spolupráce na vytypovaných lokalitách pomocí georadaru velkého rozsahu, – ROTEG

Přes všechna interpretační snažení nebylo stále možno určit kritická místa pro případné otvirkové práce, aniž by bylo možno použít maloprofilových ověřovacích vrtů, jejichž realizace je zcela mimo naše možnosti.

V této situaci se nám podařilo kontaktovat se se dvěma vědeckými pracovníky (RNDr Pavel Kalenda, Ing Rudolf Tengler) kteří dokončili testy na výkonném hloubkovém radaru (ROTEG) s dosahem odrazů do 200 m hloubky (ve vyjíměčně příznivých podmínkách i hlouběji (– 400 m).

Testování a následný systematický výzkum na telegnosticky vymezených plochách sektoru „D“ (nad Pekárnou a dále k JJZ) jednoznačně potvrdily vhodnost a spolehlivost georadarového měření.

Jak z mapové dokumentace vyplývá, byla potvrzena existence celkem tří jeskynních úrovní. Nejstarší, z velké části denudací zdevastované úrovně, jejíž zbytkovou součástí je jeskyně Pekárna (hloubková úroveň 19 – 22 m) dále pak nejhlouběji založenou a trvale zavodněnou úroveň, jejíž báze je položena na litologické hranici bazálních klastik a vápenců (severní úbočí Řícmanicko-Ochozské elevace), v hloubkové úrovni 84 – 92 m a pro speleologickou praxi nejzajímavější, povodňovou úroveň v hloubkách 52 – 70 m.

Nejhlubší odrazovou úroveň je možno též spolehlivě doložit geologickými vrty V-303 a PV-2 situovanými jihozápadně od Pekárny. Vrt V-303 zastihl první kontakt s podložími klastiky v hloubce 114,3 m, prošel jejich dvoumetrovou šupinou přes polohu vápenců ke koncovému kontaktu s klastiky v hloubce

118,7 m. Vrt byl ukončen v klastikách v hloubce 128,8 m. Vrtem byly zastiženy dutiny a to v hloubkách 91 – 92 m (volná ve vápencích) a 115,5 – 116,5 m (zvodnělé). Šupina klastik je patrně dokladem tangenciální Karpatské tektoniky. Druhý z uvedených vrtů, PV-2 dosáhl hloubky 105,0 m. Kontakt s klastiky je doložen v hloubce 96,2 m.

Informací z databáze ČMS a.s. bylo zjištěno, že vrt PV-2 je monitorován z hlediska oscilací vodní hladiny. V r. 2017 se hladina pohybovala mezi 74,0 – 84,0 m od ústí vrtu (v nadm. výškách 331,0 – 321,0 m n.m.).

Dutiny zastiženy nebyly, přes to, že se vrt nachází v těsné blízkosti členité deprese neznámého původu. Kontakt klastik s vápenci by mohl komunikovat s předpokládanou hloubkou vývěrového sifonu (sifonů) Říčky.

Nejzajímavější, jak z hlediska celkové paleogeneze, tak praktické speleologie zvláště, je zjištěná existence povodňové úrovně. Nabízí se analogie, např. s jeskyní Amatérskou, rozhodně však se suchou částí Ochozské jeskyně. Prozatím nevysvětlené ukončení Hlavních dómů směrem k údolí Říčky či směrem JZ, by za určitých okolností mohlo mít oporu v poněkud netradičním pohledu na genezi a funkci soustavy malých, (mnohdy uváděných jako svahových) jeskyněk východního svahu kaňonu Říčky, doprovázených v předportálovém prostoru zbytky erozní terasové úrovně (jejíž nadmořská výška se pohybuje v rozmezích několika metrů nad generelní linií 350,0 m nadm. v.).

Jejich existence nesporně komunikuje s hloubkovou erozí Říčky a jeskyňky tak mohly plnit funkci komunikačních cest ke staršímu centrálnímu jeskynnímu systému. Jeho průběh dnes neznáme a je docela možné, že byl zcela zničen v erozním oblouku meandru mezi Ochozskou jeskyní a Kamenným žlíbkem.

Připustíme-li, že starou erozní bází toků povodí Říčky a Hostěnického potoka bylo údolí u Mokré (recentní cesty vod směřují obdobně), pak doklad povodňové úrovně západně od Pekárny je mimořádně důležitý.

Starší geofyzikální práce (Hašek, Tomešek) v prostoru před portálem opět potvrdily naše telegnostická měření. V hloubce 50 m byla indikována mohutná zkrasovělá zóna.

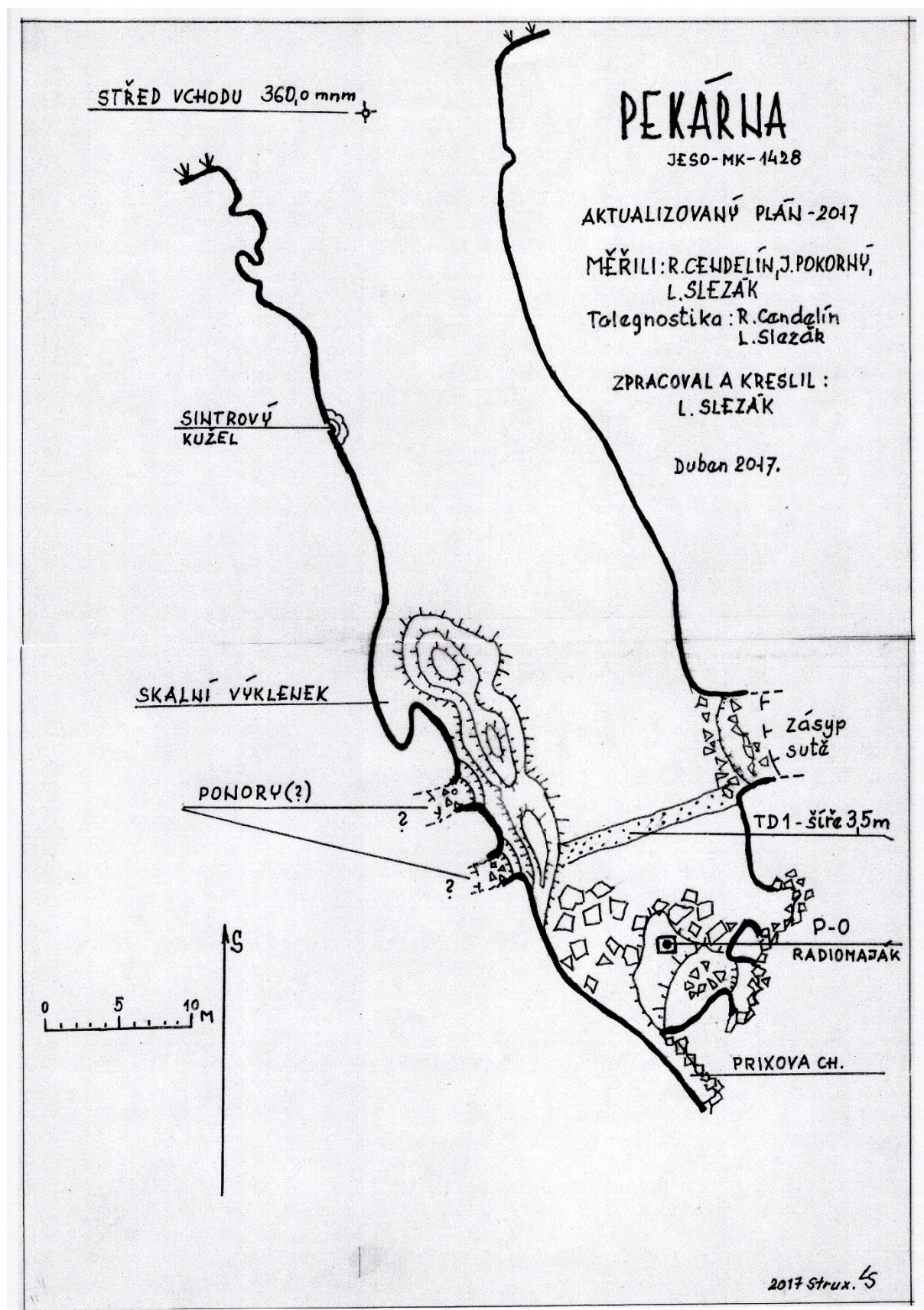
6.) Dodatek.

Naše práce, které uzavíráme jako decénium k r. 2018 dáváme k dispozici široké zájmové veřejnosti. Pokud nám to zdravotní i jiné podmínky dovolí, pokusíme se v dalších letech na tomto díle pokračovat. Doufáme, že praktická

speleologie je už z dnešních výstupů naší práce schopná vybrat řadu velice nadějných příležitostí, z nichž nabízíme například telegnosticky prokázanou jeskyni Seniorskou (nad Ochozskou jeskyní), nebo radarem vymapovanou a telegnosticky potvrzenou jeskyni Feitlovu (v levé stráni Kamenného žlíbku).

Zajisté zajímavou a technicky nenáročnou by byla úvodní sondáž na lokalitě Kamenný ponor v horním dílu Kamenného žlíbku.

Nejdostupnější je sama jeskyně Pekárna, a to její západní stěna, místo, kde končí kompaktní skalní stěna přetátá poruchou s detekcí odbočky (klesající chodba) směrem k západu. Toto místo se jeví jako možné propojení s jeskynní úrovní -52 až -70 m (povodňový koridor).

**Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.**

Pracovní skupina SE – 3

Část první, základní informace č. 9 :

Seznam dílčích prací a exkurzních zpráv v létech 2008 - 2018.

Pokud potřebujete podrobnější informace o jednotlivých výzkumech, hledejte ji v písemných pracích a v exkurzních zprávách.

Pomocníkem při tomto vyhledávání Vám bude seznam písemných prací a exkurzních zpráv, jejich obsah a jejich zaměření, které následuje.

Vzhledem k rozsahu písemných prací a exkurzních zpráv bude celý rozsah těchto prací pro držitele této publikace přiložen v příloze jako DVD.

Nové poznatky Pracovního kolektivu SE -3 v jižní části Moravského krasu v r. 2008 :

1 – Nové poznatky z jižní části Moravského krasu :

L. Slezák : Příspěvek k hydrografii jižní části Moravského krasu.

L. Slezák : Nabídka speleologicky nadějných lokalit v jižní části Moravského krasu.

L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný : Doprovodné materiály k textům výše : (plánky, mapky, fotodokumentace).

2 – Nové poznatky z jižní části Moravského krasu :

L. Slezák : Kvarterní údolní přehrada v jižní části Moravského krasu.

L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný : Doprovodné materiály (dokumentace k textu).

3 – Exkurzní zpráva č. 1 / 08 ze dne 29.04.2008 – zaměření a dokumentace jeskyně Májové.

Nové poznatky Pracovní skupiny SE – 3 v jižní části Moravského krasu v r. 2009 :

1 – Exkurzní zpráva č. 1 / 09 ze dne 17.01.2009 – část toku Hádecké Říčky ani v mrazech nezamrzá !

Vysvětlivka k uvedené exkurzní zprávě :

Vzhledem k tomu, že v oné době (r. 2009) se naše poznatky začaly teprve profilovat a hledali jsme konkrétní zaměření naší činnosti a navíc jsme tehdy prováděli různé výzkumné práce ve střední části Moravského krasu (Výpustek, Skrejšny) a v Javoříčském a Mladečském krasu, nebyla dokumentace z těchto našich prací zařazena do této Komplexní zprávy, která se týká poznatků z jižní části Moravského krasu.

Nové poznatky Pracovní skupiny SE – 3 v jižní části Moravského krasu v r. 2010 :

- 1. L. Slezák : Jeskyně Švédův stůl z pohledu geologa.**
- 2. J. Pokorný : Jeskyně Švédův stůl a její historie.** (Kompilace – soupis všech dostupných prací těch, kteří v této jeskyni prováděli svoje výzkumy).
- 3. M.P. Šenkyřík : Barunčina jeskyně.**
- 4. J. Pokorný : Nová fakta o historickém podzemí v útrobách Bílé hory na severním okraji Brna**
- 5. Informace o exkurzích v r. 2010 :**

Vysvětlivka k práci č. 4 :

Tento článek se sice netýká jižní části Moravského krasu, ale zařadili jsme jej do této komplexní zprávy proto, že v té době jsme bojovali s pochybnostmi a hlubokou nedůvěrou k telegnostické detekci, dokonce náš tehdejší spolupracovník, MUDr Urban tuto detekci odmítal jako podvodné či lživé předstírání něčeho co neexistuje. Proto bylo nutné nějakým způsobem prokázat, že jde o reálně použitelnou disciplinu.

J. Pokorný si již před řadou let ověřil, že i v jeho rukách virgule funguje. Proto se v průběhu času zajímal o odbornou literaturu, řešící problém telegnostické detekce. Například angličtí vědci zjistili, že impulzy k reakci lidského organismu na telegnostickou detekci či podzemní dutiny vychází z nejstarších částí

lidského mozku. Lze předpokládat, že lidský organismus zatím neznámým způsobem reaguje na drobné změny gravitačního pole, způsobené dutinami v geologickém materiálu.

Virgule (olšový proutek, měděné dráty či ocelová spirálová pružina) prakticky působí jako jakási anténa, která tuto vlastnost v lidském organismu nabudí. Jenže ne každý má potřebnou schopnost (talent). Nicméně, geolog Slezák, který ve svém vědeckém mládí zpracovával geologickou mapu Moravského kraje, studoval vrty a sondy, které se v krasu prováděly a navíc sledoval, jak jeho schopnost telegnosticky reagovat na zjištěná geologická fakta působí na jeho organismus, si vypěstoval v mysli zcela specifické metody rozpoznávání morfologie a tektoniky geologických vrstev pomocí telegnostické detekce. Jde o zcela výjimečnou vlastnost, kterou svojí pílí v sobě vypěstoval.

Když jsme toto téma konzultovali s lékaři, kteří se na poli vědy telegnostickou detekcí zabývají, byl L. Slezák upozorněn, že dle současných poznatků lékařské vědy telegnostická detekce silně vyčerpává lidský organismus tak, že po čtyřech hodinách (plus – mínus) telegnostické detekční činnosti přechází unavený lidský organismus do útlumu a získané poznatky mohou být po této době zkreslené či nevěrohodné. Proto L. Slezák ukončuje svoje telegnostické detekce cca po třech a půl hodinách. Což nás sice časově omezuje, ale na druhou stranu lze předpokládat spolehlivost detekovaných poznatků.

V té době vyšel v časopisu Speleo článek Marka Šenkyříka, který v archivu líšeňského Zetoru našel zmínku o štolách pod Bílou horou, kopaných v době 2. světové války a popisoval, jak je hledá. Šlo zřejmě o štoly, které snad měly původně sloužit jako podzemní továrna na letecké součástky, protože však porážka nacistů postupovala v r. 1944 již velmi rychle, byly nakonec z těchto štol vytvořeny kryty, ve kterých nakonec přežilo frontu spousta juliánovských a židennických občanů.

Protože J. Pokorný v těch štolách jako dvanáctiletý kluk v r. 1945 byl, věděl, kde jsou (pod cca 20 m vysokou navážkou). Inicioval tedy pokus pomocí telegnostické detekce štoly nalézt, což L. Slezák spolehlivě dokázal. A právě toto dokladuje článek J. Pokorného. Proto jsme tento článek do naší Komplexní zprávy zařadili !

Poznatky a exkurzní zprávy Pracovního kolektivu SE – 3 v r. 2011 :

1 – Základní informace o motivaci Pracovního kolektivu SE – 3,
aneb vysvětlení příčin, které vedly k zahájení telegnostického
zkoumání terénů jižní části Moravského krasu.

2 - Exkurzní zpráva č. 1 / 11 ze dne 18.10.2011

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb, cesta od hráze Hádeckého rybníka k 1. propadání Hádecké Říčky. (Zaměřeno, v terénu vytýčeno a zakresleno 16 pevných bodů, od PB-0 až po PB-16. Číslováno bylo od PB-0 k východu. Bod PB-16 leží uprostřed skruže pod hrází.

3 - Exkurzní zpráva č. 2 / 11 ze dne 8.11.2011

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Urban.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb, cesta od PB-0 k PB- -7. (čti : mínus 7), které leží nad 1. propadáním Hádecké Říčky

Exkurzní zprávy r. 2012 :

Exkurzní zpráva č. 1 / 12 ze dne 6. února 2012

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Údolí potoka Říčky, měření teploty vod na vytypovaných místech za mrazivého počasí.

Exkurzní zpráva č. 2 / 12 ze dne 13. března 2012

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Hrádek u Nových dvorů – telegnostická detekce v předpolí jeskyně.
Hostěnické propadání – fotodokumentace nově otevřeného ponoru.
Údolí Říčky pod Pekárnou – kontrola detekce v. Knapa z r. 1949.

(Půlroční přestávka v činnosti byla zapříčiněna zdravotním stavem jednoho z aktérů).

Exkurzní zpráva č. 3 / 12 ze dne 9. listopadu 2012

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Měření a mapování : Můstku přes Hostěnický potok u ČOV
Toku Hostěnického potoka od můstku k Propadání I.
Rozcestí „Troják“

Exkurzní zpráva č. 4 / 12 ze dne 14. listopadu.

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Měření a mapování : Severní zátoky Vilémova údolíčka.
Zaměření obvodu dna a teras Vilémova údolíčka.
Fotodokumentace

Exkurzní zpráva č. 5 / 12 ze dne 20. listopadu 2012

Účastníci : Ladislav Slezák, Josef Pokorný,

Místo a účel exkurze : Seznámení koordinátora pracovního kolektivu, L. Slezáka s pracovištěm a s prací dvojice Pokorný – Ratiborský.
Objev L. Slezáka – cesta, kudy se vyvážel z malého lomku materiál.

Exkurzní zpráva č. 6 / 12 ze dne 4. prosince 2012

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Lom Řičánkova skála (starý název Gavaňa). Zaměření a náčrt.
Výškové zaměření příčného řezu proláklinou Vilémova údolíčka.
Zaměření lomku nad linkou VN

Exkurzní zpráva č. 7 / 12 ze dne 11. prosince 2012

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Telegnostická detekce prostoru kolem lomu Řičánkova skála.

Exkurzní zprávy r. 2013 :

Exkurzní zpráva č. 1 / 13 ze dne 02.04.2013 :

Účastníci : Slezák, Cendelín, Pokorný

Místo a účel exkurze : Vilémovo údolíčko – kontrola dosažených výsledků.

Exkurzní zpráva č. 2 / 13 ze dne 26.04.2013 :

Účastníci : Pokorný, Ratiborský

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování cesty od můstku u ČOV k rozcestí „Troják“ včetně okolních objektů.

Exkurzní zpráva č. 3 / 13 ze dne 30.04.2013 :

Účastníci : Pokorný, Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Cesta od můstku přes potok k Trojáku – mapování pěšiny k Řičánkově skále a lomkům..

Exkurzní zpráva č. 4 / 13 ze dne 28.05.2013 :

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Kontrola některých měření před závěrečným nakreslením plánu Vilémova údolíčka.

Exkurzní zpráva č. 5 / 13 ze dne 02.07.2013 :

Účastníci : Pokorný, Ratiborský.

Místo a účel exkurze : – Hádecký žleb – měření teplot.

Exkurzní zpráva č. 6 / 13 ze dne 8. července 2013

Účastníci : ?

Místo a účel exkurze : Zpráva chybí.

Exkurzní zpráva č. 7 / 13 ze dne 12. července 2013.

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem. Zaměřování a mapování pevných bodů PB -T mínus 7 až PB T mínus 35.

Exkurzní zpráva č. 8 / 13 ze dne 22. července 2013

Účastníci : Josef Pokorný solo.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem. Opravy a úpravy číslování PB T mínus 7 až PB T mínus 35.

Exkurzní zpráva č. 9 / 13 ze dne 5. srpna 2013

Účastníci : Josef Pokorný solo.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb. Pořizování fotodokumentace

Exkurzní zpráva č. 10 / 13 ze dne 30. srpna 2013

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem od Ochozské jeskyně na západ. Zaměřování a mapování pevných bodů PB – 1 až PB – 18.

Exkurzní zpráva č. 11 / 13 ze dne 3. září 2013

Účastníci : Josef Pokorný – solo.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem v úseku PB T – 1 až PB T – 18, oprava a úprava číslování, pořizování fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 12 / 13 ze dne 9. října 2013.

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem. Zaměřování a mapování od pevného bodu PB T – 18 až k PB T – 36 (Lávka u Vývěru V – 1).

Exkurzní zpráva č. 13 / 13 ze dne 11. října 2013.

Účastníci : Josef Pokorný solo.

Místo a účel exkurze : Cesta Hádeckým žlebem v úseku PB T – 18 až PB T – 36. Pořizování fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 14 / 13 ze dne 15. října 2013.

Účastníci : Mgr Ladislav Slezák a Josef Pokorný.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb – levobřežní prostor – cesta – revize PB 0 – PB 16

Exkurzní zpráva č. 15 / 13 ze dne 16. října 2013

Účastníci : Josef Pokorný – solo.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb – fotografování výsledků exk. č. 13.

Exkurzní zpráva č. 16 / 13 ze dne 29. října 2013

Účastníci : Slezák, Cendelín, Pokorný.

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb – kontrola levobřežního terénu nad PB 16 – PB 0

Exkurzní zpráva č. 17 / 13 ze dne 3. prosince 2013

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Zaměření trasy H od Pevného bodu P-0 po PB H-5. Práce na levobřežní náhorní plošině kolem kóty 414,4 m nad mořem.

Exkurzní zpráva č. 18 / 13 ze dne 17. prosince 2013

Účastníci : Slezák, Cendelín, Pokorný

Místo a účel exkurze : Náhorní planina nad levým břehem Hádeckého žlebu. Mapování trasy od PB H-0 přes PB P-0 až k PB P-5 a PB T-2.

Exkurzní zprávy roku 2014 :

Exkurzní zpráva č. 1 / 14 ze dne 7.01.2014

Účastníci : Josef Pokorný, Jiří Ratiborský

Místo a účel exkurze : Plošina kolem kóty 414,4 m nad m., Zaměření PB P-0 (čti pé nula) a trasy H, zaměření trasy C

Exkurzní zpráva č. 2 / 14 ze dne 31.01.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský

Místo a účel exkurze : Průzkum terénu kolem kóty 414,4, příprava dalších měření.

Exkurzní zpráva č. 3 / 14 ze dne 1.02.2014

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Kontrola možných anomálií. Plán dalších činností – návrhy.

Exkurzní zpráva č. 4 / 14 ze dne 18.02.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místa a účel exkurze : Měření teplot (studna v údolí, vodní toky) Anomalie údolní nivy pod hrází.

Exkurzní zpráva č. 5 / 14 ze dne 21.02.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský.

Místa a účel exkurze : Zaměření a vyznačení trasy V = východní část okraje levobřežní planiny (kóta 414,4m).

Exkurzní zpráva č. 6 / 14 ze dne 28.02.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský

Místo a účel exkurze : Propojení trasy V s trasou C. Fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 7 / 14 ze dne 4.03.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Telegnostická detekce v prostoru kolem PB V-1 až PB V-3.

Exkurzní zpráva č. 8 / 14 ze dne 7.03.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský

Místo a účel exkurze : Zaměření trasy Z od Z-1 po Z-20.

Exkurzní zpráva č. 9 / 14 ze dne 14.03.2014

Účastníci : J. Pokorný solo

Místo a účel exkurze : Fotodokumentace trasy Z.

Exkurzní zpráva č. 10 / 14 ze dne 18.03.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pokračování telegnostické detekce nad jeskyní Májovou PB V-1, V-3.

Exkurzní zpráva č. 11 / 14 ze dne 28.03.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování trasy O (Okružní) od Trojáku k silnici S 383 (silnice spojující obce Ochoz a Hostěnice).

Exkurzní zpráva č. 12 / 14 ze dne 1.04.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Navázání na anomalii, (přerušené 18.03.) pokračující do „smrčiny“.

Exkurzní zpráva č. 13 / 14 ze dne 8.04.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pokračování v zaměřování a mapování anomálie, sledované 1.04. (na plošině kolem kóty 414,4 m nadm. výšky).

Exkurzní zpráva č. 14 / 14 ze dne 11.04.2014

Účastníci : J. Pokorný, J. Ratiborský.

Místo a účel exkurze : Pokračování v zaměřování a mapování trasy O od PB O-16 k PB O-45.

Exkurzní zpráva č. 15 / 14 ze dne 15.04.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pokračování v zaměřování anomálií na plošině kolem kóty 414,4 m nadm. výšky.

Exkurzní zpráva č. 16 / 14 ze dne 29.04.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Zaměřování a mapování anomálií na plošině kolem kóty 414,4 m.

Exkurzní zpráva č. 17 / 14 ze dne 6.05.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pokračování v zaměřování a mapování anomálií na plošině kolem kóty 414,4 m nadm. výšky.

Exkurzní zpráva č. 18 / 14 ze dne 30.05.2014

Účastníci : Josef Pokorný, Milan Jež.

Místo a účel exkurze : Pokračování vytyčování trasy H.

Exkurzní zpráva č. 19 / 14 ze dne 3.06.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pokračování v zaměřování anomálií na plošině kolem kóty 414,4 m.

Exkurzní zpráva č. 20 / 14 ze dne 18.06.2014

Účastníci : J. Pokorný, R. Cendelín.

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování cesty k Ochozské jeskyni, k jeskyni Netopýrce, a zaměření 4. Propadání Hádecké Říčky.

Exkurzní zpráva č. 21 / 14 ze dne 1.07.2014

Účastníci : Josef Pokorný, David Konečný.

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování tří lomků u trasy H a vytyčení trasy A.

Exkurzní zpráva č. 22 / 14 ze dne 8.07.2014

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Telegnostická detekce odtoku vod z Vilémova údolíčka.

Exkurzní zpráva č. 23 / 14 ze dne 15.07.2014

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Vilémovo údolíčko – detekční upřesnění odtoku vod ze Severní a Západní zátoky.

Exkurzní zpráva č. 24 / 14 ze dne 29.07.2014

Účastníci : J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Zaměření trasy M a doměření trasy Z od PB Z-20 až k PB Z-32.

Exkurzní zpráva č. 25 / 14 ze dne 5.08.2014

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Zaměření anomálie fragmentu neznámého koridoru v prostoru Tří lomků.

Exkurzní zpráva č. 26 / 14 ze dne 12.08.2014

Účastníci : J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Vilémovo údolíčko a jeho pokračování – navázání na tektonickou poruchu a její doznívání v terénu.

Exkurzní zpráva č. 27 / 14 ze dne 20.08.2014

Účastníci : J. Pokorný, D. Konečný.

Místo a účel exkurze : Dokončení zaměření a zmapování návazné tektonické poruchy, doznívající za Vilémovým údolíčkem. Zaměření trasy „S“ a zmapování okolí chaty čp. 25.

Exkurzní zpráva č. 28 / 14 ze dne 9.09.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Prostor nad západním okrajem svahu (trasa Z) mezi PB Z-22, PB Z-23 a PB O-28

Exkurzní zpráva č. 29 / 14 ze dne 16.09.2014

Účastníci : Josef Pokorný solo.

Místo a účel exkurze : Provedení výškového měření pokračování tektonické poruchy za Vilémovo údolíčko směrem na východ.

Exkurzní zpráva č. 30 / 14 ze dne 30.09.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Zaměření anomálie v prostoru pevných bodů PB 10 a PB 11.

Exkurzní zpráva č. 31 / 14 ze dne 21.10.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Zaměření náhodně zachyceného fragmentu anomálie na trase H mezi PB H-11 a PB H-12.

Exkurzní zpráva č. 32 / 14 ze dne 28.10.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Údolí Hádecké Říčky, prostor mezi PB mínus 11 a mínus 15, zde byla zachycena anomálie části podzemního toku Říčky. Zaměření jeskyně Liščí díra.

Exkurzní zpráva č. 33 / 14 ze dne 4.11.2014

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Okružní trasa O – doměření trasy O od PB O-45 k PB O-0 (čti Ó nula).

Exkurzní zpráva č. 34 / 14 ze dne 11.11.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Údolí Hádecké Říčky (= Hádecký žleb) Zaměření anomálií kolem jeskyně Liščí díra.

Exkurzní zpráva č. 35 / 14 ze dne 18.11.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Pro zhoršené počasí – Porada v bytě J. Pokorného, plánování další činnosti.

Exkurzní zpráva č. 36 / 14 ze dne 9.12.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Strmý svah nad údolím Hádecké Říčky v prostoru Velké anomálie nad Zkamenělou řekou – **objev jeskyně Seniorské !**

Exkurzní zpráva č. 37 / 14 ze dne 30.12.2014

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Přesné zaměření Seniorky

Zpráva o jeskyni Seniorské :

Ladislav Slezák : **Seniorská – nová jeskyně na obzoru.**

Exkurzní zprávy r. 2015 :

1. Exkurzní zpráva č. 1 / 15 ze dne 3.02.2015 :

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Prameniště Kanice – průtok kontaminovaných vod.
Hádecký žleb – měření teplot vzduchu a vody.

2. Exkurzní zpráva č. 2 / 15 ze dne 17.02.2015

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný,

Místo a účel exkurze : Planina kolem kóty 414,4 m nadm. výšky nad Vilémovým údolíčkem,
detekce pokračování odtoku vod z Vilémova údolíčka za trasou „O“.

3. Exkurzní zpráva č. 3 / 15 ze dne 3.03.2015

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Planina 414,4 za cestou, (za trasou O) kontrolní přeměření – vychytání chyb.

4. Exkurzní zpráva č. 4 / 15 ze dne 10.03.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, Antonín Tůma, Správa ChKO.

Místo a účel exkurze : Plošina nad jeskyní Pekárnou – ukázka detekce, ukázka detekce v trase linky VN, seznámení A. Tůmy s abri „Seniorská“

5. Exkurzní zpráva č. 5 / 15 ze dne 24.03.2015

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování jeskyní Jezevčí a Adlerova.

6. Exkurzní zpráva č. 6 / 15 ze dne 8.04.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Zával nad Pekárnou – zaměření hypotetického pokračování chodby za závalem – odměření od PB P-0.

7. Exkurzní zpráva č. 7 / 15 ze dne 14.04.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Revize posledního měření nad Pekárnou, jednání v Hostěnicích (starostka a kult. ref.) – Přednáška s výstavou posterů.

8. Exkurzní zpráva č. 8 / 15 ze dne 5.05.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování obrysu deprese (závalu) nad jesk. Pekárnou

9. Exkurzní zpráva č. 9 / 15 ze dne 12.05.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Zaměřování obrysu Pekárny pomocí telegnostické detekce

10. Exkurzní zpráva č. 10 / 15 ze dne 19.05.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Pokračování jeskyně Jezevčí, telegnostická detekce, její zaměření a zmapování.

11. Exkurzní zpráva č. 11 / 15 ze dne 10.07.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, Michal Medek (z Kaprálova mlýna) + 2 skauti.

Místo a účel exkurze : Revizní sonda v abri Seniorské jeskyně.

12. Exkurzní zpráva č. 12 / 15 ze dne 14.07.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Zával nad jeskyní Pekárnou. Znovu přeměření průběhu hypotetické chodby a vytytování místa kontrolního vrtu. Návštěva lomu.

13. Exkurzní zpráva č. 13 / 15 ze dne 8.09.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování cesty do Kamenného žlíbku od PB O-0 (čti Ó nula) až po PB K 10.

14. Exkurzní zpráva č. 14 / 15 ze dne 15.09.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : V úseku pěšiny ke Kamennému žlíbku, mezi trasou K (PB K-5 až K-6) a trasou O (PB O-48 až O-49) telegnostická detekce – objev anomálie.

15. Exkurzní zpráva č. 15 / 15 ze dne 6.10.2015

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Příprava nasazení georadaru. Vytýčení potřebného pásma pro georadar. Ve zbývajícím čase zaměření a zmapování cesty v Kamenném žlíbku (od PB K-10 po K-15).

16. Exkurzní zpráva č. 16 / 15 ze dne 27.10.2015

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Dokončení zaměřování a mapování cesty Kamenným žlíbkem cesty (od PB K-15 po PB T-12).

17. Exkurzní zpráva č. 17 / 15 ze dne 2.11.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Přípravné zaměření tras pro georadar.

18. Exkurzní zpráva č. 18 / 15 ze dne 10.11.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, z Masarykovy University, Ústavu archeologie a muzeologie pánové Vágner a Zeman, z České televize Brno p. režisér Skokan, + kameraman, + řidič a pilot dálkově řízeného dronu s kamerou.

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna – nadloží, pracovníci MU s georadarem, ČT – reportáž z práce v jeskyni.

19. Exkurzní zpráva č. 19 / 15 ze dne 12.12.2015

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, Filip Doležal (Kuba).

Místo a účel exkurze : Sloup v Mor. krasu, Skaliska Evropa a Indie, Slezák a Cendelín průboj v roce 1964, zabezpečení nového průboje starou šachtou, zkušenosti ze zabezpečovacích prací dříve i nyní.

Rudické propadání – Kolíbky : Vizuelní revize vybudovaných objektů, které mají zachycovat splavování strusky do podzemí. Posouzení a vyjádření. Fotodokumentace.

Exkurzní zprávy r. 2016 :

1. Exkurzní zpráva č. 1 / 16 ze dne 30.01.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Chata ZO 6-12, Výroční schůze ZO 6-12.

Jeskyně Výpustek – místo pro pomník jeskyňářů.

Ochoz – návštěva hrobu J. Hynšta.

2. Exkurzní zpráva č. 2 / 16 ze dne 2.02.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Hádecký žleb, měření teplot vody, telegnostická detekce nad katavotrony, revize značení pevných bodů.

3. Exkurzní zpráva č. 3 / 16 ze dne 10.02.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Areál Výpustek, porada v záležitosti „Pomník jeskyňářů“.

4. Exkurzní zpráva č. 4 / 16 ze dne 16.02.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Vilémovo údolíčko, kontrola zaměřených anomálií, znovunalezení anomálie ve svahu nad Druhým propadáním.

5. Exkurzní zpráva č. 5 / 16 ze dne 7.03.2016

Účastníci : arch. Radim Musil, L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Kamenolom Kalcit – výběr vhodných kamenů na pomník.

6. Exkurzní zpráva č. 6 / 16 ze dne 23.04.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Speleoforum – kontakt s Dr. Kalendou, L. Slezák – telegnostická spolupráce na Kamenném ponoru.

7. Exkurzní zpráva č. 7 / 16 ze dne 24.04.2016

Účastníci : P. Kalenda, R. Tengler, L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Účel a smysl exkurze : Terén nad jeskyní Pekárnou, měření georadarem

8. Exkurzní zpráva č. 8 / 16 ze dne 28.04.2016

Účastníci : arch. Radim Musil, Hebelka (SJČR) Zapletal (SJČR), L. Slezák, J. Pokorný.

Účel a smysl exkurze : Lom Mokrá, lom Kalcit – výběr vhodných kamenů na pomník.

9. Exkurzní zpráva č. 9 / 16 ze dne 17.05.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Účel a smysl exkurze : Terén nad jeskyní Pekárnou, telegnostické zaměření anomálií, zachycených georadarem. Návštěva horní části Západního lomu Mokrá.

10. Exkurzní zpráva č. 10 / 16 ze dne 6.06.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna – ověření telegnostických anomálií ve vztahu na ztištění georadaru. Neodpovídá telegnostickému zaměření tvaru Pekárny. Nutno provést nové zmapování Pekárny.

11. Exkurzní zpráva č. 11 / 16 ze dne 8.06.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, prof. R. Musil, Dr. Ivanov.

Místo a účel exkurze : Horní etáž Západního lomu Mokrá – vyzvednutí archeologického nálezu L. Slezáka (EZ č. 9 / 16 ze 17.05.2016).

12. Exkurzní zpráva č. 12 / 16 ze dne 16.06.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna, jednorázové přeměření, fotografie stěn a stropu.

13. Exkurzní zpráva č. 13 / 16 ze dne 7.07.2016

Účastníci : L. Slezák, arch. Radim Musil, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Lom Kalcit, areál Výpustek – kontrola přípravných prací

14. Exkurzní zpráva č. 14 / 16 ze dne 27.07.2016

Účastníci : arch. Radim Musil, prof. Rudolf Musil, řed. Hebelka + 1 (SJČR), J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Lom Kalcit, areál Výpustek – poslední kontrola před realizací odvozu kamenů.

15. Exkurzní zpráva č. 15 / 16 ze dne 9.08.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna – počátek zaměření a zmapování půdorysu. Foto stěn s přisvětlením.

16. Exkurzní zpráva č. 16 / 16 ze dne 16.08.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna, pokračování zaměření a mapování půdorysu jeskyně. Fotodokumentace.

17. Exkurzní zpráva č. 17 / 16 ze dne 23.08.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna, dokončení zaměřování a mapování jeskyně. Fotodokumentace.

18. Exkurzní zpráva č. 18 / 16 ze dne 13.09.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Porada v bytě J. Pokorného. Sestavení historického popisu prostorů a objevů v lokalitě pod skalisky Evropou a Indií v letech 1960 – 1964, jejichž účastníky byli L. Slezák a R. Cendelín.

19. Exkurzní zpráva č. 19 / 16 ze dne 4.10.2016

Účastníci :

Místo a účel exkurze :

20. Exkurzní zpráva č. 20 / 16 ze dne 11.10.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Porada v bytě J. Pokorného, práce na historickém popisu činnosti L. Slezáka a R. Cendelína v chodbách pod skalisky Evropou a Indií v letech 1960 – 1964, tj. před zemětřesením a před následným závalem. Podrobnosti viz exkurzní zpráva.

Exkurzní zpráva č. 21 / 16 ze dne 18.10.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Kompletace a dokončení práce na materiálech o Evropě a Indii a zajištění jejího předání Tomášovi Mokrému.

22. Exkurzní zpráva č. 22 / 16 ze dne 21.10.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, Dr. P. Kalenda

Místo a účel exkurze : Byt J. Pokorného. Schůzka a porada s Dr. P. Kalendou – výsledky výzkumu pomocí georadaru v terénu nad Pekárnou – vypracování společné zprávy o dosažených výsledcích.

23. Exkurzní zpráva č. 23 / 16 ze dne 25.10.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Byt J. Pokorného : Vyřízení pošty a projednání různých příspěvků a zpráv.

24. Exkurzní zpráva č. 24 / 16 ze dne 29.10.2016

Účastníci : L. Slezák, M. Krési, J. Krejzová

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna a okolí. Zaměření polohy pomocí GPS

25. Exkurzní zpráva č. 25 / 16 ze dne 15.11.2016

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Terén nad jeskyní Pekárnou. Telegnostická stabilizace 6ti bodů zaměřených georadarem. R. Cendelín – zpracování připomínek a předání T. Mokrému.

26. Exkurzní zpráva č. 26 / 16 ze dne 22.11.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Byt J. Pokorného. Porada – vyřízení korespondence, předání vytištěných map.

27. Exkurzní zpráva č. 27 / 16 ze dne 5.12.2016

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, Dr. Briestenský

Místo a účel exkurze : Jeskyně Výpustek. Schůzka s Dr. Briestenským vznikla na popud Dr. Kalendy. Dr. Briestenský zkoumá místa, kde skály „sjely po sobě“.
(Skalní zrcadla). L. Slezák na místě s odborným výkladem.

28. Exkurzní zpráva č. 28 / 16 ze dne 29.12.2016

Účastníci : J. Pokorný solo

Místo a účel exkurze : Kamenný žlíbek a nejbližší okolí. Zkontrolovat značení pevných bodů – v prostoru se kácelo. Ověřit možnost zmapování vyschlého koryta dávného potoka.

29. Zpráva o činnosti SE-3 v r. 2016 pro ZO.

Seznam exkurzí v roce 2017 :

Exkurzní zpráva č. 1/017 ze dne 28.02.2017.

Účastníci : Ladislav Slezák, Richard Cendelín, Josef Pokorný.

Místo a účel exkurze : Anomálie u křižovatky cest Kam. mžl.

Exkurzní zpráva č. 2 / 017 ze dne 14.03.2013.

Účastníci : Ladislav Slezák, Richard Cendelín, Josef Pokorný.

Místo a účel exkurze : Anomálie u křižov. cesty do KŽ a cesty Host. - Mokrá

Exkurzní zpráva č. 3/017 ze dne 21.03.2017.

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Sektor D – anomálie Pekárna IV.

Exkurzní zpráva č. 4/017 ze dne 28.03.2017.

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Byt J. Pokorného, uzávěrka edice.

Exkurzní zpráva č. 5/017 ze dne 05.04.2017.

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Mapování cesty, tvořící hranici MPR Pekárna

Exkurzní zpráva č. 6 /017 ze dne 11.04.2017.

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, Lenka Pokorná, Jan Němeček.

Místo a účel exkurze : Jesk. Pekárna – upřesnění půdorysného reliéfu.

Exkurzní zpráva č. 6a/017 ze dne 11.04.2017

Místo a účel exkurze : Fotodokumentace

Exkurzní zpráva č. 6b/017 ze dne 11.04.2017

Místo a účel exkurze : Vyhodnocení fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 7/017 ze dne 23.04.2017

Účastníci : P. Kalenda, R. Tengler, J. Hruška, L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Plošina nad jesk. Pekárnou, měření georadarem.

Exkurzní zpráva č. 8/017 ze dne 2.05.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný

Místo a účel exkurze : Radarem objevená jesk. „Tří šípek“ (Feitlova). Telegnostické ověření.

Exkurzní zpráva č. 9/017 ze dne 9.05.2017.

Účastníci : J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Feitlova jeskyně, obrys na povrchu, fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 10 /017 ze dne 23.05.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Planina nad Jezevčí jeskyní – zaměření a zmapování pokračování anomálie.

Exkurzní zpráva č. 11/017

Kalendova zpráva KZ-3 k měření dne 23.04.2017

Exkurzní zpráva č. 12/017 ze dne 27.06.2017.

Účastníci : J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Cesta z Hostěnic k Mokrské hájence. Zaměření a zmapování úseku od hranice MPR Pekárna.

Exkurzní zpráva č. 13/017 ze dne 4.07.2017.

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Průzkum vývěru V-1, propojení PV-35 s trasou Z, doměření a domapování anomálie koridoru Pekárna IV.

Exkurzní zpráva č. 14/017 ze dne 1.08.2017.

Účastníci : J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Trasa Z, zaměření pěšiny nad skalami od PB Z-0 k PB Z-10.-

Exkurzní zpráva č. 15/017 ze dne 15.08.2017.

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Zaměření jeskyně Kůlničky od PB Z-10.

Exkurzní zpráva č. 16/017 ze dne 18.09.2017.

Účastníci : L. Slezák, A. Tůma, J. Pokorný.

Místo a účel exkurze : Vrt ve Studničním žlábku, Feitlova jeskyně, fotodokumentace.

Exkurzní zpráva č. 17/017 ze dne 19.09.2017.

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Doměření a domapování anomálie koridoru Pekárna IV

Exkurzní zpráva č. 18/017 ze dne 11.10.2017

Účastníci : J. Pokorný, M. Jež

Místo a účel exkurze : Zaměření a zmapování příchodu k jesk. Kůlničce

Exkurzní zpráva č. 19/017 ze dne 17.10.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Doměření a domapování anomálie koridoru Pekárna II.

Exkurzní zpráva č. 20/017 ze dne 24.10.2017

Účastníci : L. Slezák, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Zaměření anomálií v Hádeckého žlebu.

Exkurzní zpráva č. 21/017 ze dne 7.11.2017

Účastníci : J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Doplnění výsledků Exkurze č. 20.

Exkurzní zpráva č. 22/017 ze dne 28.11.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Návštěva Ing Adámka v ČMC Mokrá, vyhledání vrtů, zaměření kaliště.

Exkurzní zpráva č. 23/017 ze dne 19.12.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Byt J. Pokorného. Porada o výsledcích decennia.

Exkurzní zpráva č. 24/017 ze dne 12.12.2017

Účastníci : L. Slezák, R. Cendelín, J. Pokorný, M. Jež.

Místo a účel exkurze : Jeskyně Pekárna a okolí. Teploměrná měření (negativní). Za vhodných klimatických podmínek pokračovat v měření.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 10.

Naše mapy

dokumentující telegnosticky zachycené
anomálie v podzemí :

Mapa č. 1 a mapa č. 2 – Zkoumané území kolem kóty 414,4 m nadm. výšky, severní část.

Původní mapa byla jedna. Protože však byla větší než formát A 0, nevešla se v planografii do kopírovacího stroje a proto jsme z ní museli udělat dvě mapy, které se překrývají. Tak vznikla „Mapa č. 1 – severní část“ a „Mapa č. 2 – jižní část“.

Obě mapy zkoumají levobřežní terén nad údolím Říčky, plošinu kolem kóty 414,4 m nadm. výšky. Tato kóta je spíše hypotetická, protože jsme ji nikdy nenašli. Byla vyznačena na starších mapách v měř. 1 : 10 000. Ve skutečnosti je v okolí kóty dosti plochý terén, ve kterém patrně kóta zaniká. Pokud jsme se (podle státní mapy 1 : 10 000), od zarostlé cesty (dnes naše trasa O) snažili kótu najít v terénu, měla by se nacházet cca 30 m severně od této cesty. Jediné, co se ale v této vzdálenosti nacházelo a co na mapě nebylo, byl velký krmelec.

Domníváme se, že tato kóta, tj. patník, vyznačující kótu je pod tím krmelcem. Ale dokázat se nám to nepodařilo. Když jsme napsali do Prahy na kartografii, že kótu nemůžeme najít, přestali ji v nových mapách tisknout. Nicméně, být tam musí, protože je to nejvyšší bod námi zkoumané plošiny.

Pro lepší orientaci čtenářů našich map (aby se v nich vyznali, co jim chceme ukázat) jsou zakreslené objekty na našich mapách rozlišeny barevně. **Žlutě** jsou na mapě vyznačeny telegnosticky zachycené anomálie. **Červeně** jsou vyznačeny lesní cesty a úsek silnice 383 (z Ochoze do Hostěnic). **Modré** jsou vodní toky (Říčka a Hostěnický potok) a Hádecký rybník. **Zeleně** jsou vyznačeny prolákliny a závrtý, případně závrtý, vykořistěné jako lomky. Na mapě č. 3 je zelenou barvou vyznačeno dodnes patrné dávné koryto vodního toku, snad předchůdce dnešního Hostěnického potoka.

Tyto mapy (tj. mapa č. 1, mapa č. 2 a mapa č. 3) jsou v originále zhotoveny v měřítku 1 : 1000. Jen tak bylo možné zakreslovat v terénu zjištěné anomálie, aby to bylo čitelné. Pro publikaci jsme zvolili zmenšení na formát A3, který je ještě optimálně čitelný.

Jak jsme již dříve uvedli v „Základní informaci č. 4“ této publikace pod názvem „Vymezení území (sektory)“, severní hranicí našich telegnostických výz-

kumů je severní břeh potoka Říčky. Vzhledem k rozsahu zkoumaného území jsme tuto hranici nikdy nepřekročili. Výjimkou je jeskyně Švédův stůl a Malčina jeskyně s přilehlými hypotetickými prostory v r. 2010, kdy jsme ještě hledali, na co se zaměřit.

Značení, použité na našich mapách - vyznačení tras :

Pro potřebné přesné zaměření určitých míst v terénu a jeho následné zakreslení do map byly námi v terénu nejprve vytvořeny linie – trasy pevných bodů, (dále jen PB) od kterých bylo následně možné kterékoli místo v terénu zaměřit kompasem a odměřit vzdálenost pásmem.

Linie pevných bodů byly vyznačeny na stromech, skalách či jiných pevných objektech červenou, případně žlutou signální označovací barvou, písmenem, označujícím trasu a pořadovým číslem pevného bodu. Písmeno a číslo je vždy psáno bílou olejovou barvou.

Odměření vzdálenosti považujeme za poměrně přesné, zatím co zaměření azimutové je zapotřebí brát s jistou tolerancí. (Zde vycházíme z informace RNDr Pavla Kalendy CSc, dle kterého magnetický náboj geologického materiálu se může vlivem geomagnetického pole země v nevelkém rozsahu měnit, což může způsobit v nepravidelných časových intervalech úchylku magnetické střelky kompasu v řádu někdy i dvou až tří stupňů. Doufám, že jsem tuto informaci Dr. Kalendy správně pochopil a že ji zde správně vysvětluji. Z toho pro nás v praxi plyne, že naše azimutová měření s přístrojem, který jsme si sami vyrobili nemusí být zcela přesné. A navíc – při zaměřování, i když je kompas na pevném stojanu, můžeme udělat „chybičku“). Zajímavé je, že nejpresnější zaměření se nám povedlo, když jsme na zaměřovaný objekt umístili silný, nepřetržitě blikající zdroj světla a na ten jsme zaměřovali kompas.

Nicméně, naše mapy jsou tvořeny především proto, abychom se mohli orientovat v terénu a získali tak alespoň základní prostorovou představu, co a kde se pod terénem, na kterém se pohybujeme a který zkoumáme, vlastně nachází. Smyslem naší práce není suplovat Státní kartografii, ale orientačně zachytit podzemní krasové jevy. Z tohoto pohledu je nutné naše mapové práce posuzovat. A nyní informace k jednotlivým trasám.

I když jsme začínali s měřením a tvorbou trasy pevných bodů na cestě v údolí, kde nakonec byla **postupně**, po etapách, zaměřena celá trasa cesty od hráze rybníka až k můstku přes povodňové koryto Říčky. Tato trasa nenesla zprvu označení písmenem. Jako trasa T byla označena až později, až byla zaměřena k odpočívadlu před Ochozskou jeskyní, a to jen v mapách, nikoli na pevných

bodech. **Základem, či páteří našich tras se stala východní hranice maloplošné přírodní rezervace (dále jen MPR) nad Ochozskou jeskyní.** Tato hranice je shodná s dávnou hranicí panství a je tvořena patníky dávného rozhraničení.

Našimi stěžejními body v terénu jsou PB P – 0 a H – 0. (čti Pé nula a Há nula).

Od PB P – 0 běží průsekem trasa P až k PB P – 5, který leží nad cestou, vedoucí údolím Říčky (Trasa T, na protější straně cesty se nachází PB T – 2 - viz pracovní orientační mapu sektorů, severní část).

PB H – 0 se nachází naproti ústí cesty od silnice 383 k hranici MPR. (to je trasa C). Od něj vede trasa H přibližně jižním směrem až k PB H – 4, kde protíná trasu O. PB H – 5 ležící už mimo cestu je součástí trasy O a leží mezi PB O – 18 a PB O – 19. Trasa H však dále pokračuje směrem na jih a sleduje cestu, kterou v zimním období jezdí pracovníci, pečující o zvěř a zásobující krmelce. Tato cesta vede se svahu a spojuje se s trasou O na PB O – 46.

Trasa O začíná na západním okraji rozcestí „Troják“, označením PB O – 0, (čti Ó nula). Trasa O je trasou okružní. Vede vzhůru cestou od Trojáku k silnici 383 a končí PB O – 12. Dalším PB na této cestě je PB S – 9. Trasa S je cestou, vedoucí dále k silnici č. 383 (komunikace mezi Ochozí a Hostěnicemi). Číslovaná je od silnice (PB S – 1 až PB S – 9).

Proč jsme trasu O přerušili či změnili? Původním naším záměrem bylo – vést polygon trasy O od PB O – 8 k PB H – 5. Několikrát jsme se o to pokusili, ale náletový křovinatý porost v tomto prostoru byl tak hustý, že se nám to nezdařilo ani v zimních měsících, kdy z křovinatého porostu opadalo listí. Figuranti na pevných bodech neviděli pro hustotu vegetace jeden druhého, tudíž se nepodařilo ani zaměření.

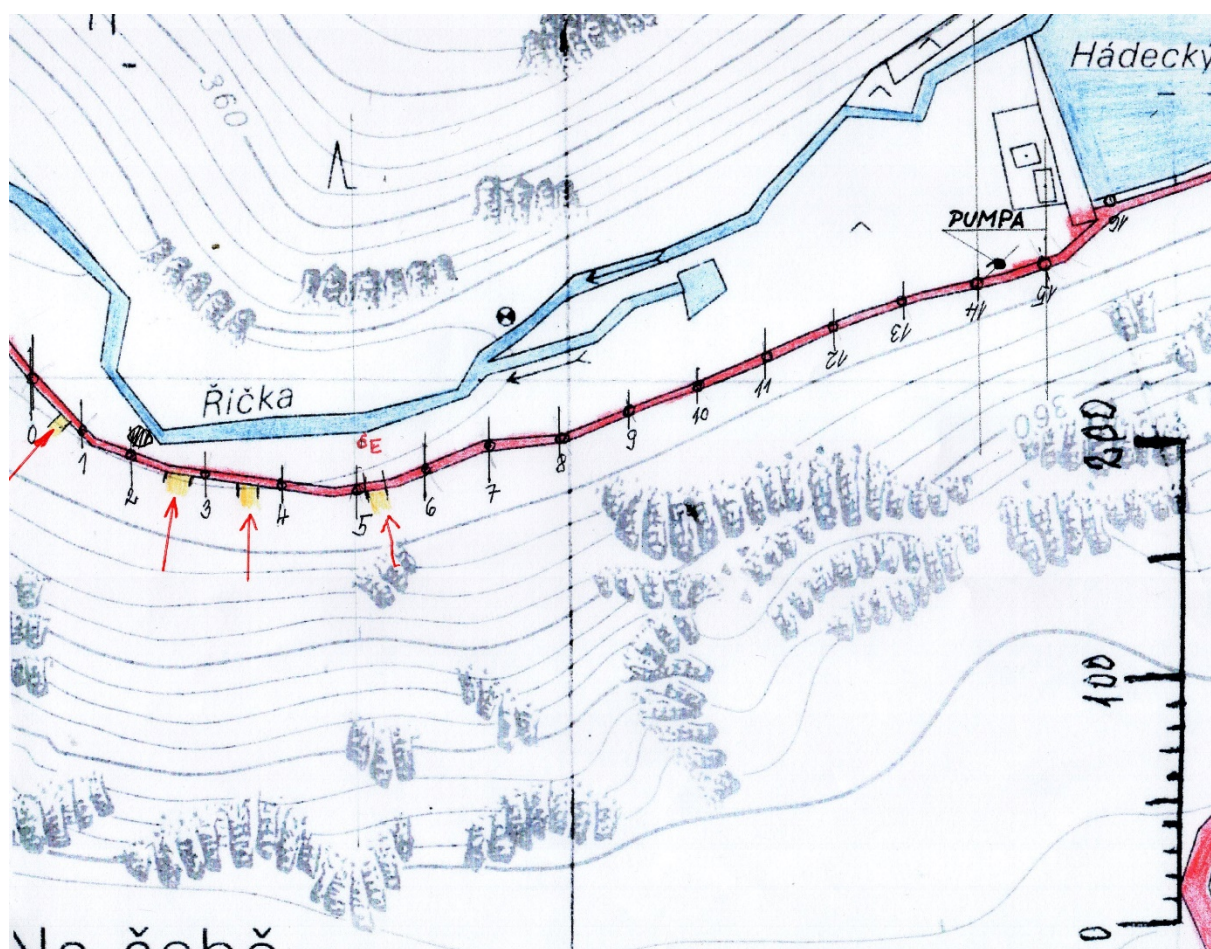
Nakonec jsme se pokusili prorazit z druhé strany, od PB H – 5. Zde se nám podařilo zaměřit šest PB, až jsme opět ztroskotali na hustotě porostu. Takže prostor mezi PB O – 8 a tímto posledním zaměřeným bodem je bílé místo na naší mapě. Protože jsme mezitím od PB O – 8 pokračovali dále po cestě až k PB O – 12, označili jsme nejdále dosažený bod, měřený od PB H – 5 jako PB O – 13, aby ta trasa byla celistvá, s tím, že se někdy linii tohoto úseku snad podaří doměřit.

Zbytek cesty od silnice byl poté zaměřen jako trasa S (od PB S – 1 po PB S – 9). Trasa O pak vede dále od PB O – 18, H – 5 a O – 19 po zaniklé (zarůstající) lesní cestě, původně vedoucí do Kamenného žlíbku. Takto je však tato cesta dodnes vyznačena ve státních mapách. Ve vegetaci je stále zřetelná jako průsek. My jsme ale v PB O – 34 přes PB O – 35 a O – 36 tuto trasu zlomili od cesty, vyznačené na mapě k nové lesní cestě, která byla vytvořena současným

svážením vytěženého dřeva a vedla zpět k rozcestí Troják a doměřili ji zpět až PB O – 0.

V tomto místě považuji za nezbytné vysvětlit původ názvu rozcestí „Troják“. Jde o původní lidový název, neboť toto rozcestí bylo už v dávných dobách v podstatě trojmezím, původním rozhraničením tří panství : **Panství Zábrdovice**, (klášter Premonstrátů) hraniční katastr obce Ochoz, **Panství Pozořice** (Lichtenštejnské) hraniční katastr obce Hostěnice a **Panství Svatopetrské kapituly brněnské** (Katedrála Petrov, Brno) hraniční katastr obce Mokrá.

Ale vraťme se k naší tvorbě tras pevných bodů. O trase T jsem se už letmo zmínil. Je to trasa, jdoucí od rybníka „Pod Hádkem“ až k vývěru Řičky V – 1. Tvorba této trasy se ale rozvíjela zajímavým způsobem. Když jsme zjistili v lednu 2009 místo, od kterého Řička nezamrzá, po čase začali, L. Slezák a R. Cendelín svými virgulemi zkoumat okolí tohoto místa a zjistili, že pod cestou protékají čtyři prameny či ručeje neznámých vod. Rozhodli se to zaměřit a zakreslit.

Na výřezu mapy, který se nachází výše si všimněte u levého okraje mapy, v ohybu Řičky černé skvrny pod pevným bodem PB 2. Je to zakreslený velký

balvan, který je předělem místa, odkud Říčka nezamrzá (viz Exkurzní zpráva ze 17.01.2009 – den kdy jsme tuto informaci zjistili).

Při nějakém výpadu do krasu na podzim roku 2011 zjistili L. Slezák a R. Cendelín pomocí telegnostické detekce (práce s virgule) anomálie (v daném případě reakce virgule, signalizující odlišnost – odchylku od klidové pozice virgule). Oba telegnostici se shodli na tom, že jde o ručeje či proudnice podzemních vod, vytékajících patrně z levobřežního svahu (či jeho balvanitého osypu) a podtékající cestu. V jaké hloubce tyto vody tečou nelze telegnostickou detekcí zjistit, nicméně víme, díky reakci virgule (L. Slezák – měděné dráty, R. Cendelín – ocelové pero), že tam jsou.

Bylo nutno tyto jevy nějak zdokumentovat, nejlépe zakreslit do mapy. Byl proto zvětšen výřez mapy v měřítku 1 : 10 000 a do tohoto výřezu z mapy byly azimutově a měřením vzdálenosti pomocí pásma zakresleny pevné body, vyznačené barvou na stromech po okraji cesty. Mezi těmito pevnými body pak byly zaměřeny zjištěné anomálie – či reakce virgule.

Z výše uvedené mapky je zřejmé, že tyto proudnice podzemních vod podtékající cestu jsou čtyři. Jejich situování mezi pevnými body a jejich šíři najdete ve zpracování Exkurzní zprávy č. 1 / 2011 ze dne 18.10.2011.

Tím bylo v podstatě zahájeno jednak mapování terénu, vytváření pevných bodů a následné zakreslování zjištěných skutečností. A od tohoto dne se odvíjí snaha Pracovního kolektivu SE – 3 cílevědomě zkoumat pomocí telegnostické detekce terén Centrální části (kolem kóty 414,4 m nadm. výšky) jižní části Moravského krasu a zjištěné výsledky zpracovávat do dokumentace.

Nejprve jsme tedy provedli zaměření a zmapování cesty od PB T – 0. (Čti Té nula) Tento bod určil L. Slezák a vycházel při tom z první anomálie pod cestou, kterou označil jako průtok podzemních vod. Od jím určeného PB T – 0 byly PB měřeny směrem na východ, ke hrázi rybníka. Tedy od PB T – 0 přes PB T – 5a což je PB nad vývěrem Estavela až k PB T – 16, který leží uprostřed víka studny, kterou byl po zaplnění betonem ucpán někdy v r. 1994 propad a únik vody z rybníka do podzemí. Patrně do svahového osypu. (?).

Popis tohoto propadu najdete v ročence „Speleoforum č. 14/1995“ na str. 14 – 15 pod názvem „Ponorný propad Říčky ve vodní nádrži pod Hádkem v j. č. MK“ Autorem této práce je RNDr Jan Himmel. Také se o tomto případě zmiňuje ve své publikaci „Ponorná Říčka a její přítoky“ na str. 2. (Vydala ČSS, ZO 6 – 11 v dubnu 2013, náklad 500 výtisků).

Vzhledem k tomu, že jsme tehdy ještě neměli ucelenou představu o dalším postupu, bylo nelogicky mapováno od určeného PB T – 0 směrem na východ, ke hrázi, i když bylo evidentní, že mapování musí být rozvíjeno směrem na západ. Následně jsem tedy s pomocí Dr. Urbana a později Ing Ratiborského začal v ose cesty táhnout polygon od PB T – 0 na západ. Číslování jsem opět začínal od jedničky a abych číslování na západ odlišil od číslování na východ, přidával jsem k číslování na západ znaménko mínus. V první etapě tohoto měření jsme doměřili trasu T až k **Prvnímu propadání Říčky**, tj. od PB -T – 1 (čti mínus Té jedna) až po PB -T – 7. Další etapou zaměřování a mapování byl úsek od -T – 8 až po -T – 35 před Ochozskou jeskyní. Odtud jsem začal znovu číslovat trasu novým číslováním, a to PB T 1 až T 18 a následně od T 19 až po T 37 na můstku před Vývěrem 1.

Poté jsme s ing Ratiborským zaměřili a zmapovali skalní okraj levobřežní plošiny nad údolím Říčky a to od PB P – 0 na východ trasou V (od PB V – 1 až po PB V – 15a (U obrázku) a následně jsme propojili PB V – 15 přes pokračování trasy V k PB V – 19 a její napojení na trasu C na PB C – 10. Tím jsme měli zaměřen a zmapován východní okraj plošiny kolem kóty 414,4 m nadm. výšky v rozsahu, který jsme pro výzkum potřebovali. Ještě bylo nutno rozvinout zaměření na západ. To jsme realizovali v další etapě trasou Z a to od PB P – 0 a PB Z – 1 až po PB Z – 20.

Na tomto PB byly další práce přerušeny nečekaným onemocněním a později skolem ing Ratiborského a práci na dokončení trasy mi pomohl realizovat v prázdninách roku 2014 student David Konečný. S ním jsme domapovali trasu Z až k průseku pod linkou VN a následně k hornímu vchodu do Ochozské jeskyně, včetně propojení PB Z – 20 trasou M s trasou O, k PB O – 25, propojení trasy H s trasou O pomocí trasy A (od PB H – 9 přes PB A – 1 až PB A -7 k PB O – 30.

K podstatnému pokrytí sektorů A, B a C pevnými body došlo v průběhu roku 2013, ve kterém už se souběžně s naším mapováním rozvíjel telegnostický výzkum, neboť již bylo do čeho zakreslovat telegnostické poznatky. Probíhal už souběžně s tvorbou linií našich pevných bodů. K některým poznatkům jsme se vraceli a na základě nově získaných poznatků jsme je upravovali. Některé ještě čekají na to, že se k nim v průběhu času vrátíme. Jde především o prostor kolem jeskyně Liščí díra a chobot lemovaný na okraji trasou Z. (Mezi PB Z – 1 a PB Z – 17). Zde je těžký, velmi strmý skalnatý terén, který se pomalu stává nedostupným pro věk našich telegnostických badatelů. Nicméně, oni jsou rozhodnutí pokračovat, dokud jim to zbytky jejich zdatnosti dovolí.

Asi před rokem se k nám znovu připojil ing Jež, který po operaci očí znovu

vidí a tak se stává opět naším vítaným pomocníkem, neb je z nás nejmladší a zdatnost mu nechybí. Snažil se s námi pracovat již dříve, ale jeho zraková indispozice v oné době jeho snahu zmařila. On ale udělal maximum pro to, aby s námi pracovat mohl, my jsme tomu rádi a tak je mezi námi. Že jsme SE – 3, tedy „tři senioři“ a jsme čtyři ? A co je na tom ? Vždyť tři mušketýři byli také čtyři a nikomu to nevadilo.

Podle potřeby dál zaměřujeme a dokreslujeme svá měření do našich map. A souběžně s tím do nich zakreslujeme naše telegnostické poznatky. A budeme to dělat, dokud se ještě dokážeme v krasu pohybovat ! Takže to co tady prezentujeme, není konečné ! Ani naše mapy nejsou konečné. A zakreslovat do nich svoje poznatky může každý, kdo se vydá po našich stopách.

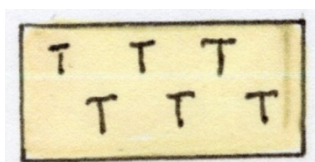
Originály našich map jsou v měřítku 1 : 1000.

Mapy v této elektronické publikaci jsou zmenšeny z rozměru A 0 na rozměr A 4 (plus – minus).

Mapy 1 : 1000 jsou jen v příloze pěti sad této celé práce, které byly vydány tiskem pro ČSS, SChKO MK, SJČR, CeMo a ZO 6 – 12.

Ve zmenšených mapách nejsou zachyceny některé pozdější poznatky.

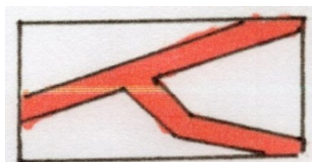
Vysvětlivky mapových popisů (značení) :

= telegnosticky vymezené plochy

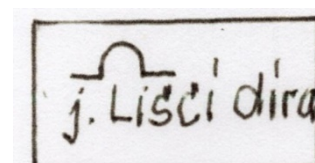
= vymezené společné plochy georadarů a virgulí

= komunikace všeobecně

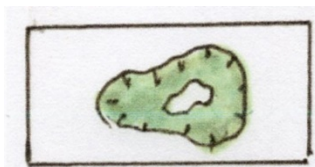
= povrchové toky

= označení vchodu jeskyně

= schéma půdorysu jeskyně

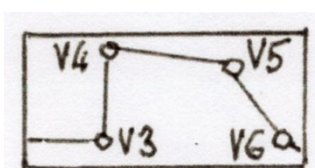
= závrty, přírodní deprese

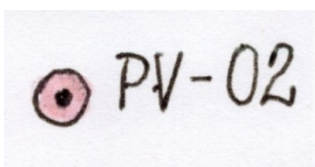
= opuštěné jámové dobývky

= hranice sektorů

= tahy polygonů se znaky a čísly pevných bodů

= geologické vrty

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Deset let činnosti Pracovního kolektivu SE-3.

Pracovně orientační

M A P A č. 1

centrální oblasti jižní části Moravského krasu

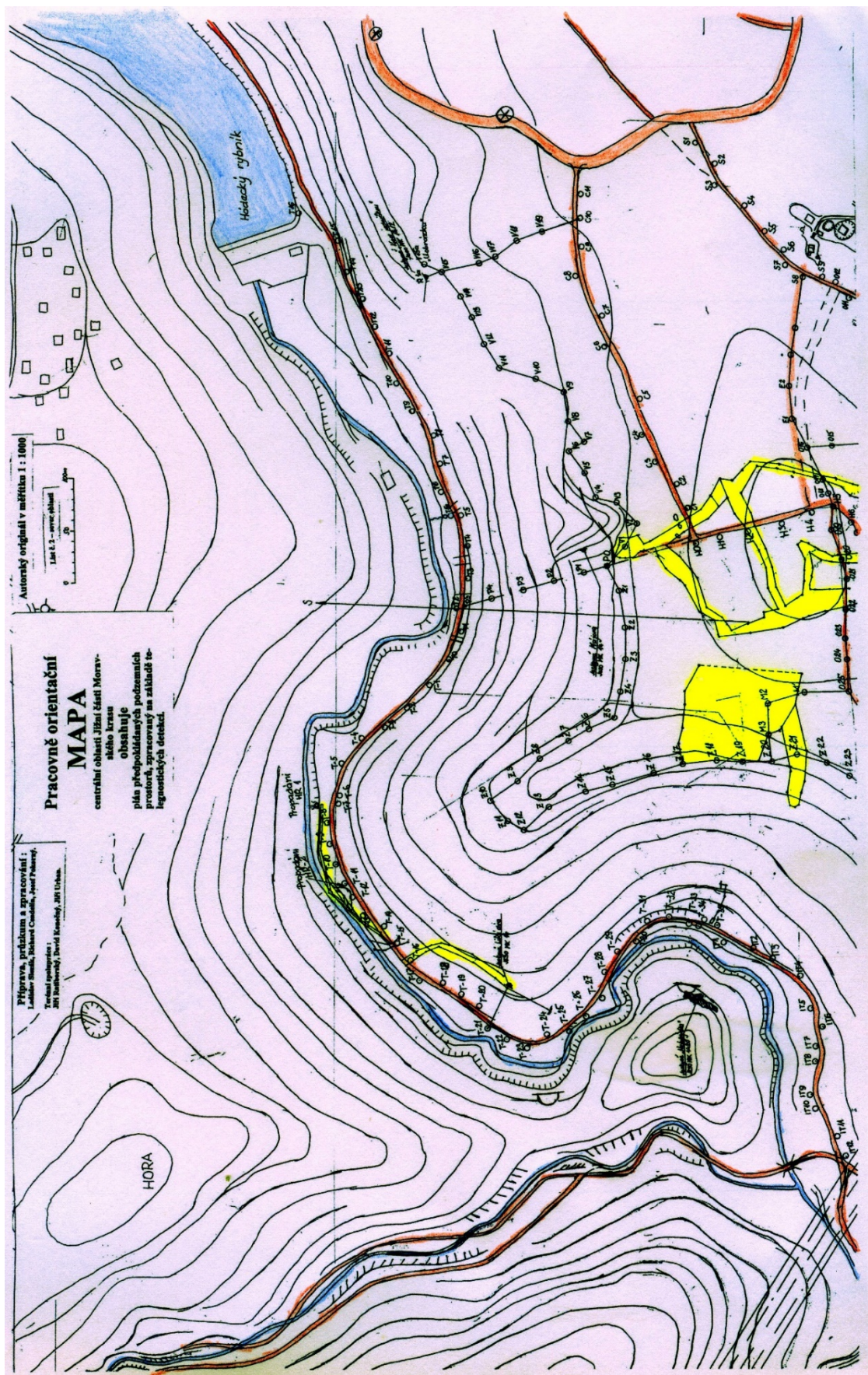
severní část území

obsahuje zaměřený mapový záznam předpokládaných
podzemních prostorů, zpracovaný na základě telegno-

**stických detekcí L. Slezáka a R. Cendelína
pracovním kolektivem SE – 3 ve složení : L. Slezák, R.
Cendelín, J. Pokorný, J. Ratiborský, D. Konečný, J. Ur-
ban, J. Hynšt, M. Jež, M. Medek a další externí spolu-
pracovníci. Mapu kreslil Josef Pokorný.**

Měřítko = 1 : 1 000.

Mapa číslo 1 – severní část zkoumaného území :

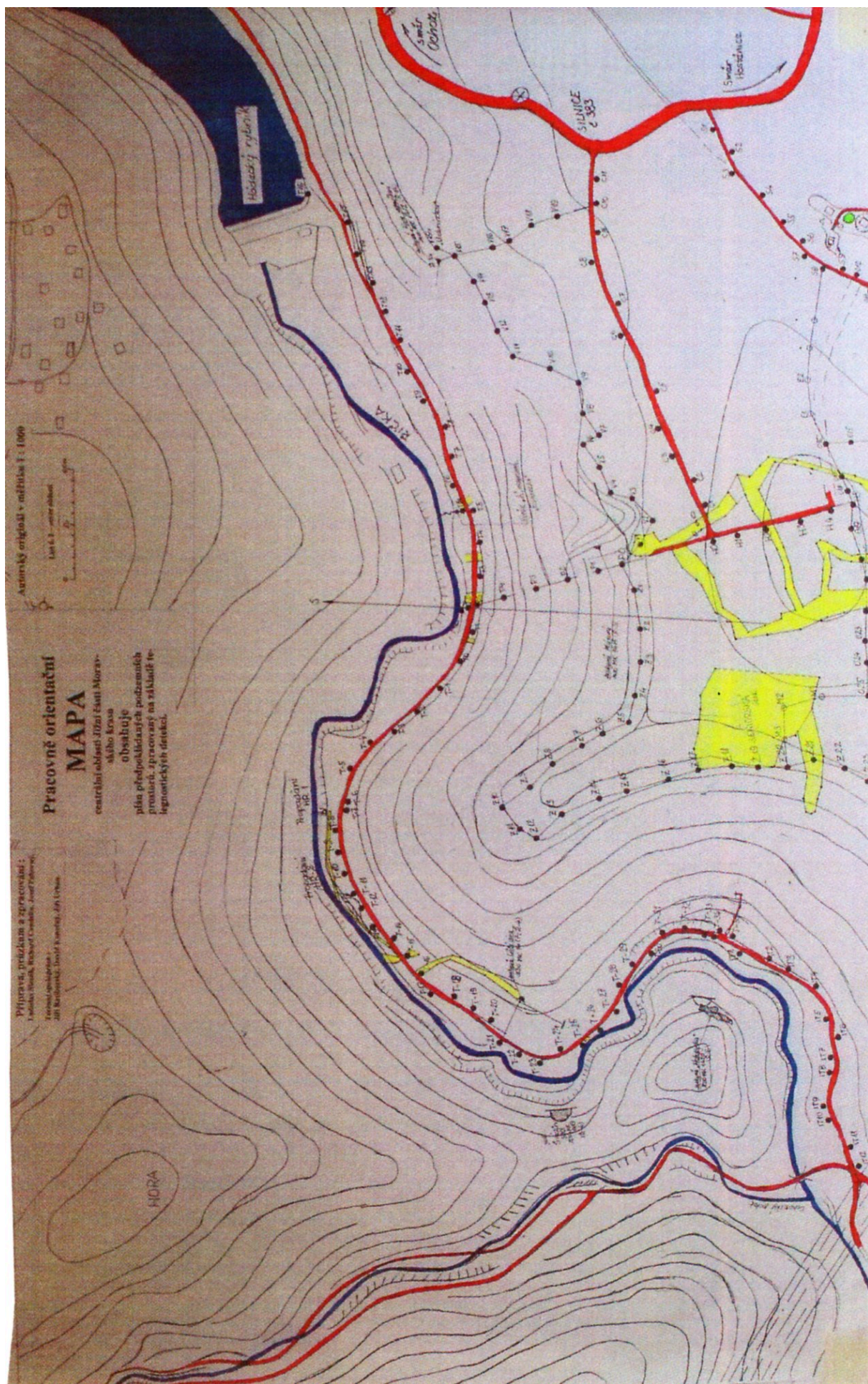
Příprava, průzkum a zpracování:
J. Šedivý, M. Šedivý, J. Šedivý, J. Šedivý
Zpracování:
J. Šedivý, M. Šedivý, J. Šedivý, J. Šedivý

Pracovně orientační MAPA

centrální oblast Jihlavské Moravy
alboho kraje
obsahuje
přehled podzemních
prostorů zpracovaný na základě te-
legrafických dat.

Autorský originál v měřítku 1:1000

1:1000

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Deset let činnosti Pracovního kolektivu SE-3.

Pracovně orientační M A P A č. 2

**centrální oblasti jižní části Moravského krasu
jižní část území**

**obsahuje zaměřený mapový záznam předpokládaných
podzemních prostorů, zpracovaný na základě telegno-
stických detekcí L. Slezáka a R. Cendelína
pracovním kolektivem SE – 3 ve složení : L. Slezák, R.
Cendelín, J. Pokorný, J. Ratiborský, D. Konečný, J. Ur-
ban, J. Hynšt, M. Jež, M. Medek a další externí spolu-
pracovníci.**

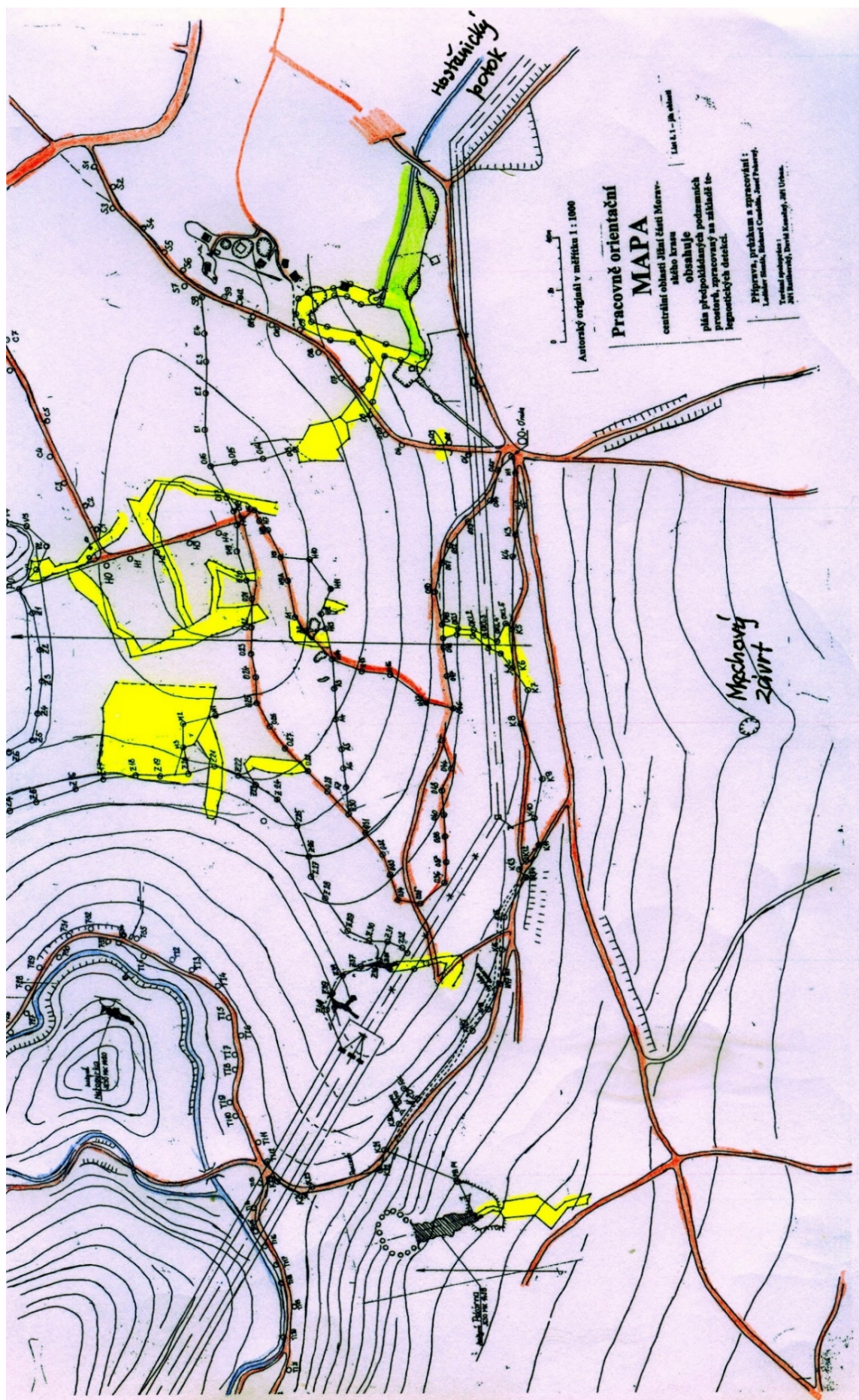
Mapu kreslil Josef Pokorný.

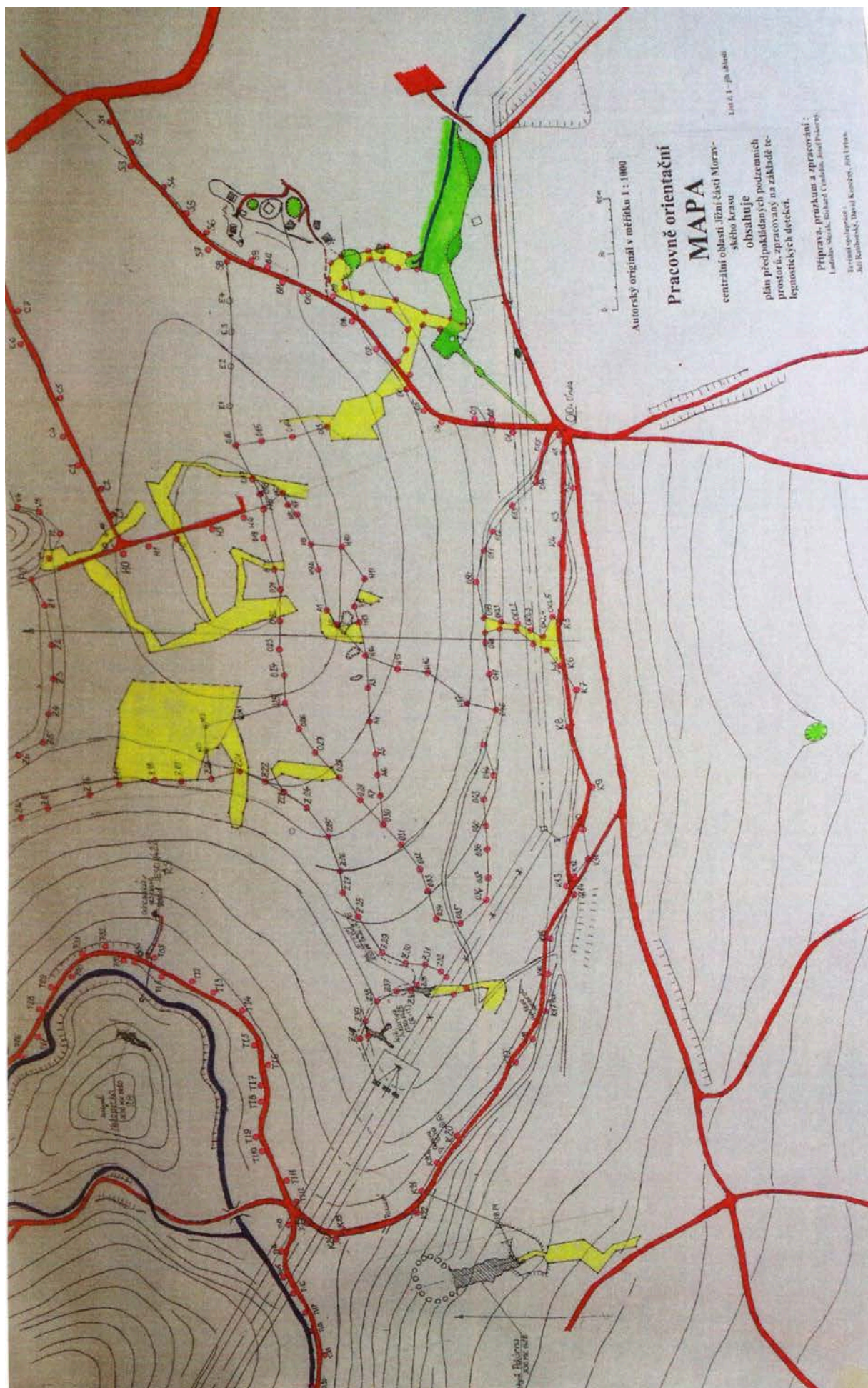
Měřítko = 1 : 1 000.

Mapa č. 2 – Zkoumané území kolem kóty 414,4 m nadm. výšky, jižní část.

U této mapy je pozoruhodné zakreslení Vilémova údolíčka a jeho „doznívání“ v terénu, na dolním, jihovýchodním okraji mapy. Zakreslení tvaru této prolákliny není tak výstižné na žádné z dostupných map, vydávaných Státní kartografií. Takto přesně byla tato lokalita zaměřena jen námi. Zřejmě se jedná o propad úzkého pásu území při přírodní katastrofě, při které patrně vznikl Kamenný žlíbek se všemi následky pro tam probíhající jeskynní systém. Tato prolákina má zřejmě doznívání ve třech závrtch (?), později patrně proměněných v lomky (?).

Mapa č. 2 :

Autorský originál v měřítku 1 : 1000

Pracovně orientační MAPA

centrální oblast jižní části Moravsko-
ského krasu
obsahuje
plan předpokládaných podzemních
prostorů, zpracovaný na základě re-
gionálních dat

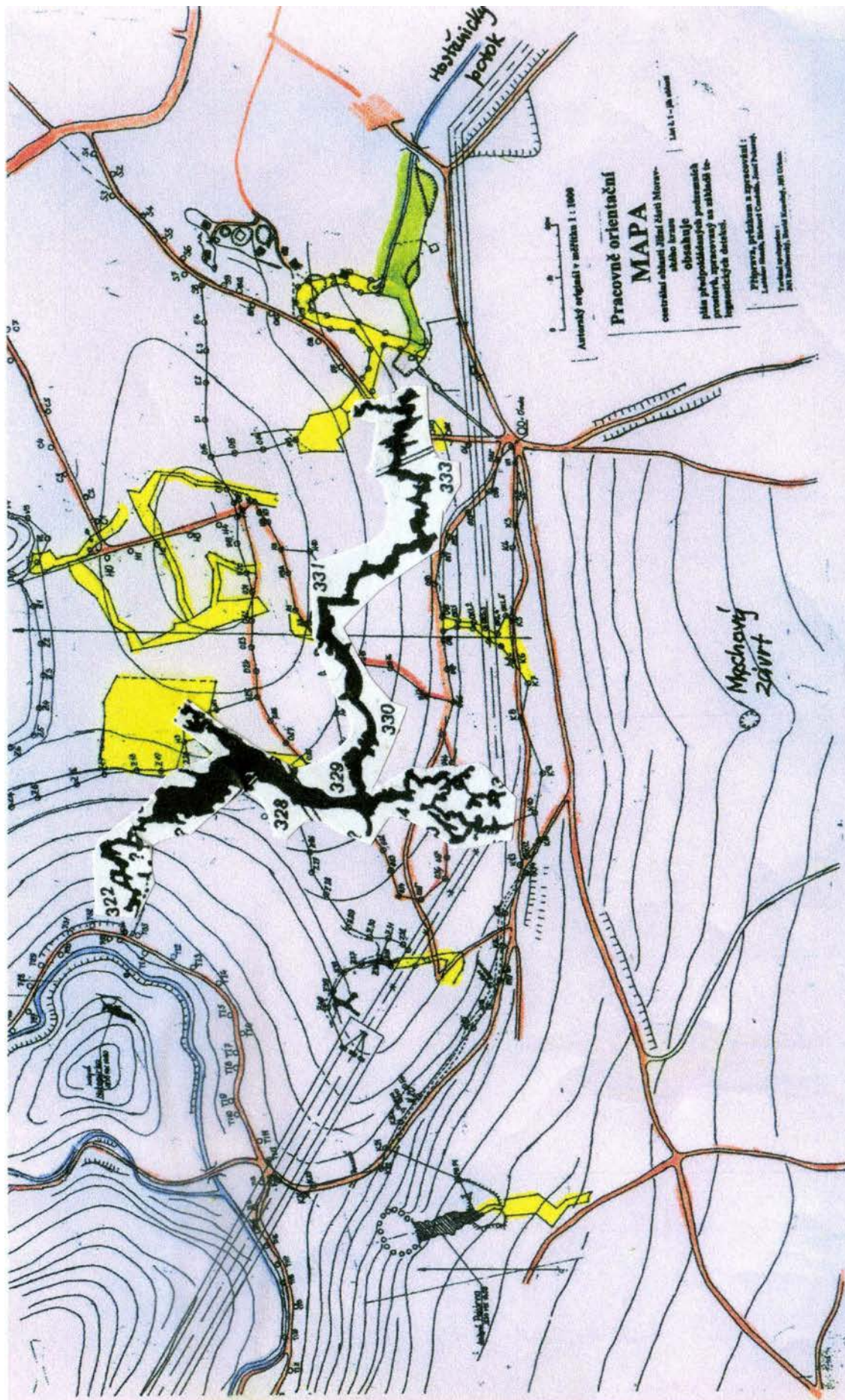
Příprava, průzkum a zpracování :
Ladislav Štěpánek, Richard Čížek, Josef Pátek
Kartografická ústředna, Brno
Jiří Kraml, David Konečný, Jiří Vrána

Na dalším obrázku je mapa č. 2a, shodná s mapou č. 2, tj. jižní část zkoumaného území. Tentokrát je do mapy vřazen do stejného měřítka upravený půdorys Ochozské jeskyně.

Vzhledem k tomu, že se už řadu let přes naši ZO 6 – 12 snažíme zajistit radiomajákové zaměření koncových partií Ochozské jeskyně, dosud se toto zaměření nepodařilo zajistit.

Nemáme tedy o přesné lokalizaci koncových partií Ochozské jeskyně exaktně přesnou představu. Mapka č. 2 doplněná o půdorys Ochozské jeskyně, tj. přiložená mapa 2a nám dává zajímavou informaci o případném pokračování, či návazných prostorách Ochozské jeskyně

Mapa č. 2a :

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Deset let činnosti Pracovního kolektivu SE-3.

Pracovně orientační M A P A č. 3

centrální oblasti jižní části Moravského krasu

západní část území

obsahuje zaměřený mapový záznam předpokládaných
podzemních prostorů, zpracovaný na základě telegno-
stických detekcí L. Slezáka a R. Cendelína

pracovním kolektivem SE – 3 ve složení : L. Slezák, R.
Cendelín, J. Pokorný, M. Jež, M. Medek, J. Hruška ob-
sluha georadaru P. Kalenda, R. Tengler a další externí
spolupracovníci.

Mapu kreslil Josef Pokorný.

Měřítko = 1 : 1 000.

Mapa č. 3 nám zachycuje terén kolem jeskyně Pekárny.

Především mapuje telegnosticky a georadarem zachycené, dosud neznámé podzemní objekty v nejbližším okolí Pekárny.

Lokalitu „Pekárna II“ až k cestě, tvořící hranici MPR Pekárna zaměřil tandem „Slezák-Cendelín.

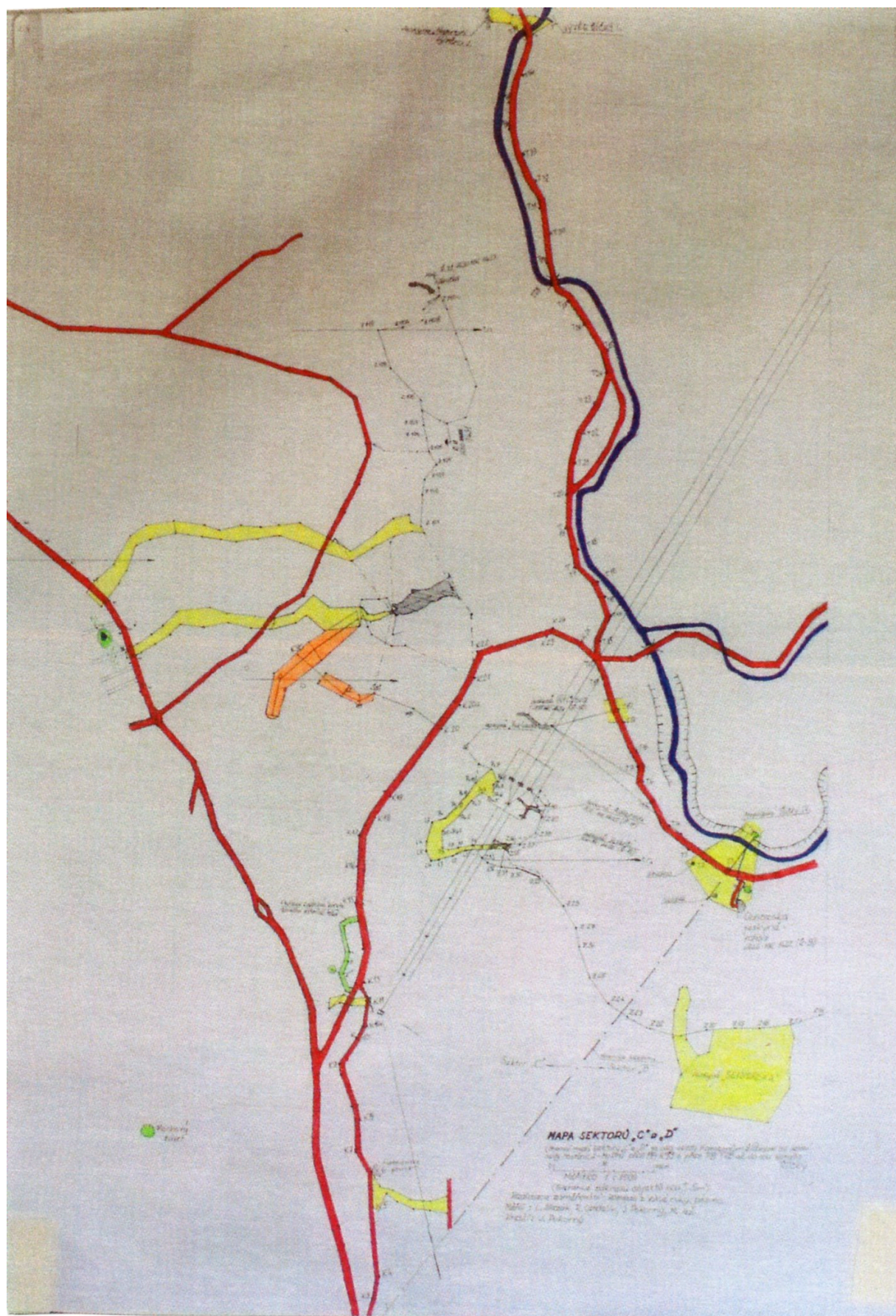
Lokalitu „Pekárna III“ zaměřil při jednom ze svých výzkumů georadar ROTEG pracovní skupiny Kalenda-Tengler, stejně jako Feitlovu jeskyni.

Na předpoklad existence lokality „Pekárna IV“ nás upozornili operátoři ROTEGu. Když vytáhli po ukončení jednoho z výzkumů georadar na cestu, tvořící hranici MPR za účelem snadnějšího sbalení, upozornil je georadar na tuto anomálii. Svoje zjištění nám sdělili a protože již byli časově vázáni jinde, odjeli.

Následně náš tandem telegnostiků provedl výzkum směrem k údolí a tuto anomálii mezi cestou (hranicí MPR) a skalním okrajem údolí zaznamenal. Byla pracovně nazvána jako lokalita „Pekárna IV“.

Posléze byla doměřena až k lesní cestě Hostěnice – Mokerská hájenka a následně byla k této cestě doměřena i anomálie lokality „Pekárna II“. Uvedená lesní cesta je jižní hranicí našeho výzkumu.

Česká speleologická společnost, Základní organizace 6 – 12
„Speleologický klub Brno“.

Pracovní skupina SE – 3

Část první : Základní informace č. 11.

Ladislav Slezák :

**Vyhodnocení dostup-
ných geologických
vrtů v sektoru „D“.**

Vyhodnocení dostupných geologických vrtů v sektoru „D“.

Ladislav Slezák

K upřesnění našich prací v sektoru D nad Pekárnou jsme požádali o poskytnutí podkladů, které se týkají geologických vrtů, prováděných v dřívějších průzkumných etapách pro tehdejší CEMO. Z databáze dnešních ČMC a.s. bylo pro naše účely použito celkem 5 normalizovaných geologických vrtů, označených **V-303, V-308, V-309, V-310 a V-311**. Dále byly použity výsledky z malo-profilových vrtů, označených **PV-01, PV-02, PV-16, PV-017**.

Náš bližší zájem byl pochopitelně zaměřen na vrty, které se vyskytují v okolí naměřených telegnostických anomálií a anomálií ROTEG. Zajímal nás jak geologický profil vrtů, tak dosažené hloubky do sledovaných úrovní. Důležité jsou výskyty krasových dutin a jejich výplně. Velmi důležitým je zastižený kontakt vápenců a podložních bazálních klastik (hranice hloubkového dosahu vadozní zony).

Geologické rozhraní je důležité pro posouzení konfigurace Řícmanicko-Ochozské elevace, která je z hlediska strukturálního, litologického a hydrologického určujícím prvkem v území. Naše poznatky jsme konfrontovali s výsledky hydrogeologických studií („Nové poznatky o hydrogeologii jižní části Moravského krasu“ publikované ve Speleu č. 26/1988 RNDr Dušanem Hypraem). Hydrogeologická jednotka Mokrý – sever, se dle D. Hypra značně přibližuje našim poznatkům.

Z hlediska hydrologického se nám jeví jako nejzajímavější dva studované vrty. **PV-02**, jehož zvodnělá báze se opírá o geologický kontakt vápenců a klastik v hloubce, odpovídající Vývěru Říčky V-1. Monitorovaná hladina vodní akumulace ve vrtu v roce 2017 se pohybovala v úrovních –74 až –84 m pod ústím vrtu, v nadm. výšce 405,0 m.

Vrt, označený **PV-017** je situovaný v Kamenném žlábku v blízkosti Hynšovy ventaroly. T.č. je pro pozorování neprůchozí, avšak dostupná dokumentace poskytuje obraz o jeho geologickém profilu až do nadm. výšky 204,0 m, tedy do úrovně hladin krasových vod. Vrt prošel celkem 11 volnými krasovými dutinami (volné výšky mezi 1 až 2 m !).

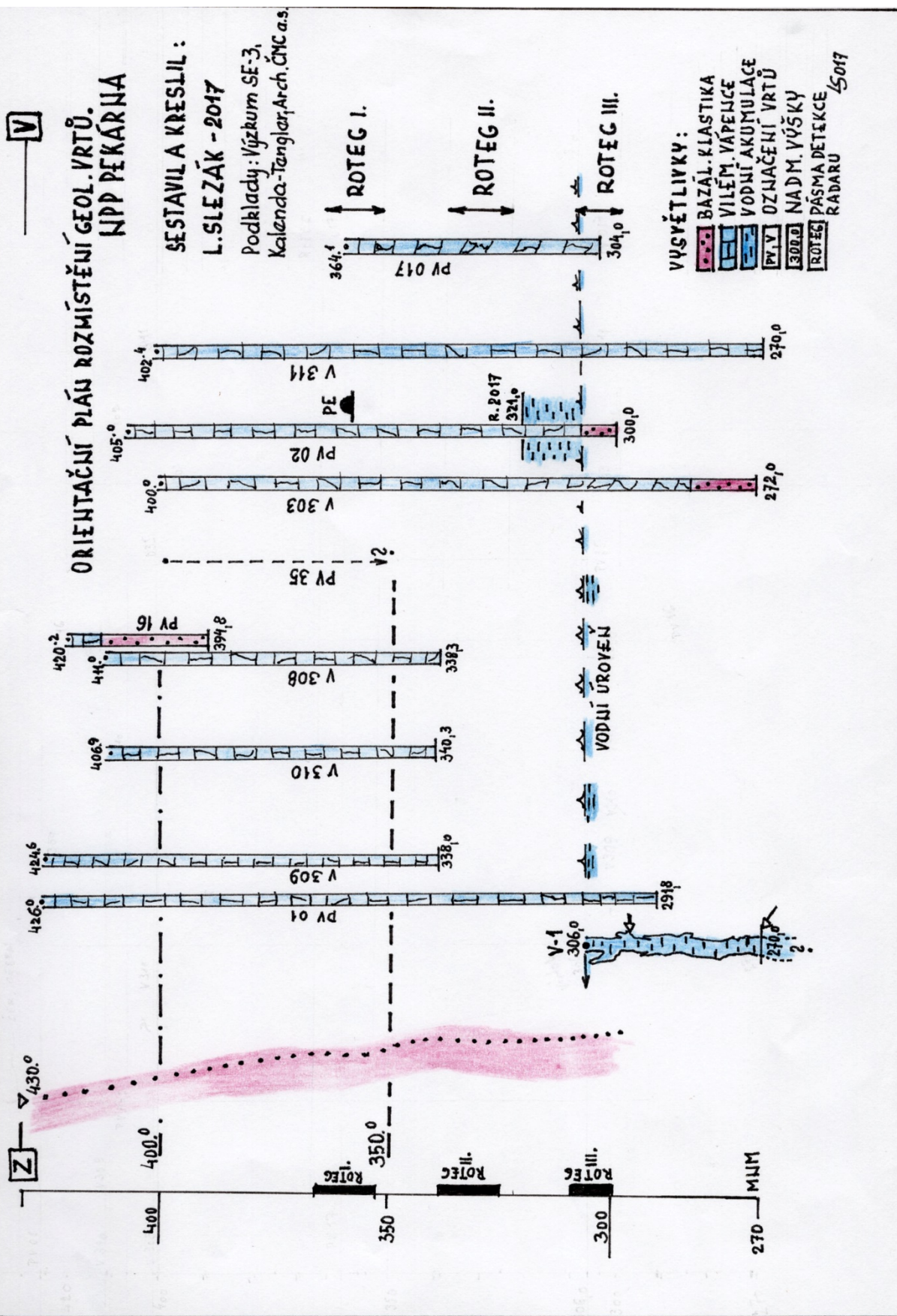
Z hlediska perspektiv speleologického průzkumu v uvedeném území jsou výsledky vrtů velice důležitým vodítkem pro vytvoření obrazu existující povod-

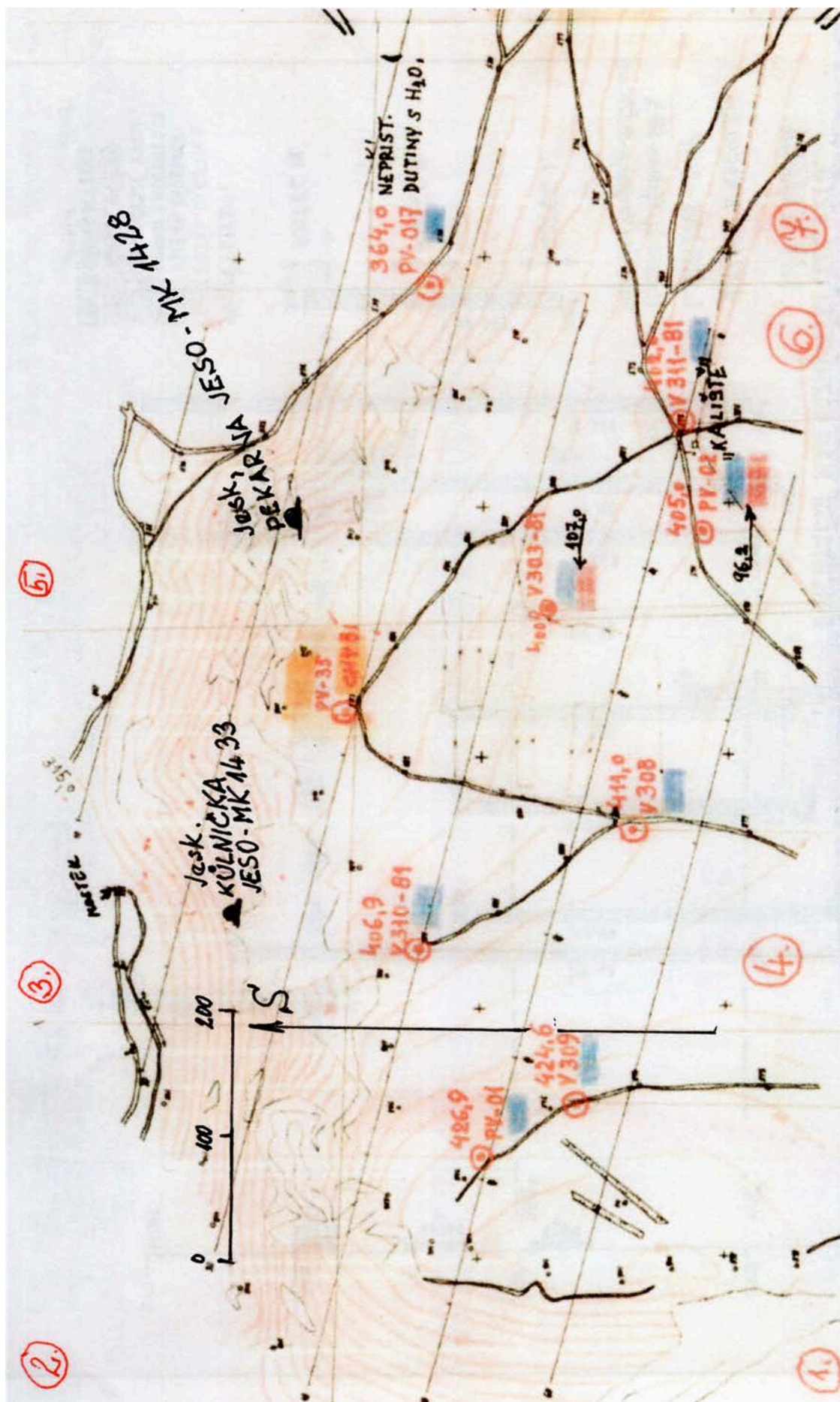
ňové a trvale zavodněné úrovně detekované do této doby dosaženými výsledky prací ROTEG (Kalenda – Tengler).

Kardinální otázkou zůstává hledání průniků tektonických otevřených cest do nejvyšší a povodňové úrovně, která nabízí existenci průchozích jeskynních systémů.

Přílohy : Orientační plán rozmístění geologických vrtů NPP Pekárna.

Situace vrtů v mapě 1 : 10 000.

Deset let práce Pracovní skupiny SE – 3 (2008 – 2018).

Aneb :

Úvodní informace o tom, jak jsme při našich výpadech do krasu hledali vhodný systém postupů při našem amatérském výzkumu krasu a také způsob, jak s nimi seznamovat speleologickou veřejnost.

Psal se rok 2006, podzim, když jsme se my tři náhodně v krasu setkali a od tohoto setkání se začala rozvíjet naše spolupráce a smysluplná výzkumná činnost geologického krasového masivu pod vedením L. Slezáka. Soustředili jsme se především na jižní část Moravského krasu. Proč ? Protože jsme došli k názoru, že celý kras byl v průběhu věků jedním celistvým organizmem a jeho jižní část je klíčem k poznání odvodňování Moravského krasu v průběhu uplynulých věků.

Nejprve to byly jen poznatky, které jsme na svých výpadech získávali a které jsme se snažili nějak zaznamenat a předat speleologické veřejnosti k využití. Nicméně, hledali jsme motivaci – co přesně v krasu zkoumat, a jak na to jít. S řadou našich poznatků jsme seznámili speleologickou veřejnost a chtěli jsme se dále realizovat.

Když se získané poznatky a materiály začaly rozrůstat a hromadit, vznikla naše **Edice SE – 3**, ročenky našich poznatků, které vám prezentujeme již letos desátý rok. Při svých amatérských výzkumech jsme ale stále hledali způsob práce, systém zpracování výsledků a způsob jak tyto výsledky vám, tj. speleologické veřejnosti, nejvhodnějším způsobem předat.

Kromě naší Edice SE – 3 jsme Vás seznamovali s výsledky naší práce na setkáních Speleofora, v časopisu Speleo, pomocí posterů, prezentovaných na Speleoforech a všemi možnými způsoby a prostředky, které se nám podařilo realizovat. Při tom jsme hledali způsoby, jak pracovat, aby naše výsledky byly seriózní a použitelné. Postupně jsme si vytvářeli smysluplný pracovní systém a způsoby jeho dokumentace.

Časem se nám začaly poznatky profilovat a začínalo být jasné, že nejpozoruhodnějšími poznatky jsou ty, které L. Slezák a R. Cendelín získávají svými telegnostickými detekcemi – tedy pomocí svých virgulí. Při čemž Richard se svojí ocelovou pružinou reaguje spíše na vodu, zatím co Ladislav svými měděnými dráty rozpoznává spíše tektoniku a morfologii krasové horniny.

Oba si svoje zjištění či dojmy z detekce sdělují a teprve vzájemným porovnáváním svých poznatků vytváří a vyjadřují svoje závěry o tom, co vlastně v hlubinách pod našima nohama je, či není.

V této fázi výzkumů si Josef uvědomil, že jen smysluplné zaznamenávání těchto poznatků do nějaké mapové dokumentace nás může posunout dál. Drobné náčrtky poznatků v exkurzních zprávách měly sice svůj dokumentační smysl, ale pro ucelenou orientaci v terénu bylo nezbytně nutné vytvořit nějaký větší dokumentační celek.

Nejprve vznikl spor, zda je lepší zaznamenávat poznatky do mapy v měřítku 1 : 5 000, nebo do mapy v měřítku 1 : 10 000, která se zdála Lad'ovi přesnější. V té době už ale Josef vytvářel v terénu ucelené řady pevných bodů, od kterých se dalo jakékoliv místo v terénu či jakákoliv lokalita **relativně** přesně (tj. v rámci možností **přesného zaměření azimutu pomocí buzoly** víceméně z volné ruky) zaměřit. Odměření vzdálenosti pásmem již přesné je.

Ukázalo se, že ani mechanické zvětšení map nepřináší upřesnění orientace. Někdy čas jsme v těchto problémech bloudili, až Josef začal kreslit výsledky svých měření v měřítku 1 : 1 000 a doplňoval to zaměřením dalších bodů v terénu.

Pokud jde o zaměření azimutů : máme například pět map jeskyně Pekárny. My jsme středem jeskyně natáhli vodící šňůru, jejíž azimut jsme zaměřili jako 337°. Z těch pěti map se námi naměřený azimut shoduje jen s jednou z těch map, s mapou ing Feitla z roku 1925.

Když jsme se o tom bavili s Dr. Kalendou (geolog, obsluha georadaru), řekl nám, že horniny mají slabý elektromagnetický náboj, který může uchylovat či měnit směr magnetické střelky kompasu v řádu i několika stupňů, ale i v průběhu času.

Nicméně, to, co se nám podařilo v průběhu let vytvořit nám dává alespoň jakousi ucelenou představu o tom, co se v podzemí námi zkoumaných území nachází.

Možná jsou naše mapy nepřesné. Jak moc, to nevíme. Je to zhotoveno na hranici našich možností, ale je to alespoň nějaký výsledek, který dává představu co před námi podzemí skrývá.

Naše práce vzbudila pozornost pracovníků, výzkumníků, kteří v Moravském krasu pracují s výkonným georadarem (geolog RNDr Pavel Kalenda CSc, a elektronik Ing Rudolf Tengler), navštívili několikrát naše pracoviště a jejich měření pomocí georadaru v podstatě potvrzuje naše zjištění a výsledky.

A zatím, co jsme se snažili svoje poznatky rozšiřovat a dokumentovat, čas neúprosně běžel. Protože jsme už ve věku, kdy jsou naše výpravy do krasu čím dál obtížnější a namáhavější (Pokorný 85 let, Slezák 84 let, Cendelín 73 let), soustředili jsme tentokrát naše poznatky posledních desíti let do jednoho uceleného bloku, který vám zde předáváme. Věříme, že vám takto prezentovaných deset let naší práce bude k užitku.

Pracovní skupina SE – 3.